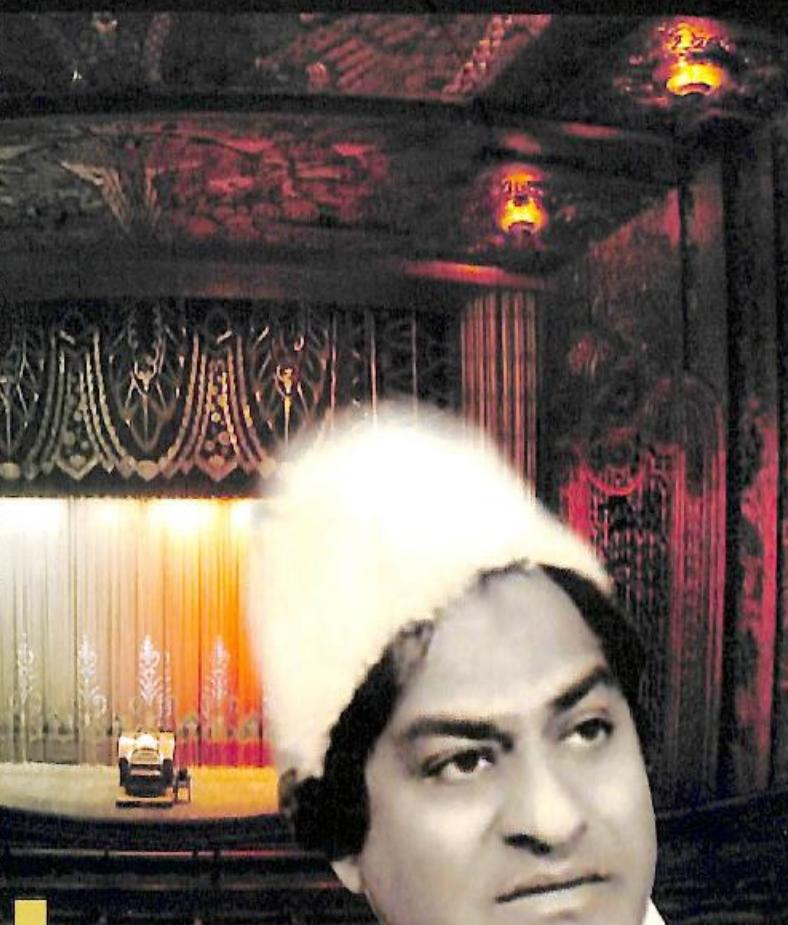

ଅବ୍ୟାଳ୍ଲନାବ ଅଣ୍ଟରେକ୍ ବିଶ୍ୱରାଜ ଚଂଗେରି

ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರದೇವೀ

ರಂಗಸಂಪನ್ಮೂಲ

ଅବ୍ୟାଲ୍ଲାତାବ ଅନ୍ତର୍ଦେଶ

ಬಸವರಾಜ್ ಬೆಂಗೇರಿ

ಕನಾಡ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜಿ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೯

ଦୂରପାତ୍ର: ୦୬୦-୨୨୨୨, ଉଚ୍ଚଲ୍ଲମ୍ବ

**ABDULLASABA ANNIGERI : A Monograph in Kannada by Mr. Basavaraj
Bengeri, Shirur.**

**Published by : Registrar, Karnataka Nataka Academy, Bangalore -2, Ph.
080-2223 7484**

ಹಣ್ಣುಗಳು : ಲೇಖಕರದು

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೧೯

ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦,೦೦೦

ಪುಟಗಳು : ೫೦

ಬೆಲೆ : ರೂ.೬೦/-

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಸಿದ್ದರಾಜು, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕನಾರ್ಚಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕನ್ನಡ ಭವನ

ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦೦೦೨

ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ: ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಚೂರು

ಮುದ್ರಣ: ಜಾರುಮತಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬಾಹುರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರ ನುಡಿ

ಕನಾಂಟಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ನಮ್ಮ ಅವಧಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿದೆ. ಮೊದಲ ವರ್ಷ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ, ಹಾಯ್ಸಿ ರಂಗ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಶಿಬಿರ, ರಸಗ್ರಹಣ, ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ನಾಟಕ ಬರೆಸುವ ಯೋಜನೆ, ಪೌರಾಣಿಕ ರಂಗೋತ್ಸವ, ತಿಂಗಳ ನಾಟಕ, ರಂಗಿನೆತ ಪ್ರಾತ್ಸ್ಥಿಕೆ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿನೂತನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ.

ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ 2015 ಸೆ.24 ರಿಂದ 30 ರ ವರೆಗೆ ನಡೆದ ರಾಜ್ಯ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಐದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಹತ್ತು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ನಾಟಕ ಸ್ವರ್ಧ್ರ ರಂಗ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರೂಪದ್ವಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳಾದ ಬಿ.ಆರ್. ಅರಿಷಿಂಗಾರ್ಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇಳಕಲೊನಲ್ಲಿ, ಎಲ್.ಬಿ.ಕೆ.ಅಲ್ಲಾಳ ಅವರಿಗೆ ಕಲಬುರಗಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅಭಿನಂದನೆ, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ, ಮುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು.

ಹಾರೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೇಣಗಿರಿಯಲ್ಲಿ 21 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ರಂಗ ನೇಪಥ್ಯ ಶಿಬಿರ, ರಾಮನಗರದ ಜಾನಪದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಐದು ದಿನಗಳ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಶಿಬಿರ, ಶಿರಸಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಂಗವಿಮಾರ್ಫ ಕಮ್ಮಟಿ, ದೆಹಲೀಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಿ ಕಂಪನಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ಕೆಲವು ಮೈಲುಗಳುಗಳು. ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಬಹುತೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಂಗಿಂಬಿರ, ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆದಿವೆ. ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಯೋಜನೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಕನಾಂಟಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮುಖ್ಯವಾಣಿ 'ಸಂಪಾದ' ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮನೂರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಮುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮಹಾತ್ಮಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಯೋಜನೆ. ಮೊದಲ ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಮುಖಾಂತರ ಅಂದು ಕಂಡ ಕನಸು ಇಂದು ನನಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಈ ಕನಸು ಸಾಕಾರಗೇಳುತ್ತಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರು ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ ಹಾಗೂ ಮಸ್ತಕ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

-ಎಲ್.ಬಿ. ಶೇಖ (ಮಾಸ್ತರ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಕನಾಂಟಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ

ರಂಗಸಂಪನ್ಮರು

ಕನಾರ್ಟಿಕ ನಾಟಕ ಆಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಇರುವ ಆಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಥಾನವಾದುದು. ಅದರೂ ರಂಗಭೂಮಿ ಚಟುವಟಿಕೆ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಬಲ್ಲ ಆಕರಗಳು ಆಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಿವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ತಕ್ಷಣಾರ್ಥಿನ ಪ್ರಕಟನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಂತಿಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಮಧ್ಯ ಶ್ರೀಲಿಂಗಿದ್ದ ಪ್ರಕಟನಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತರಬೇಕು ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಎಲ್.ಬಿ. ಶೇಖ ಮಾಸ್ತರ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ 23 ಜುಲೈ 2014ರಂದು ನಡೆದ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಪಿ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ, ವಿ.ವನ್. ಅಕ್ಷ್ಯ, ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ ಹಾಗೂ ರಿಚೆಸ್ತಾರ್ ಸಿದ್ದರಾಜು ಭಾಗವಟಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಇದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಅದರೆ ಸೀಮಿತ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇರಾ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ಕುರಿತ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ 'ರಂಗಸಂಪನ್ಮರು' ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಿಜಿಕೆಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತರಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ಆ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದೆವು.

ಒ.ವಿ. ರಾಜಾರಾಂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಂಗಮಾಹಿತಿ ಹೊರತರುವ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಆ ಹೊಣೆ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. 5-6 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರಂಗಮಾಹಿತಿ ಬರಹವೂ ಮೂರಾಂಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅದರೆ ಮಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದಿರುವ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾಂದು ರಂಗಮಾಹಿತಿ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಯೋಜನೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡೆವು. ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರಂಗ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ಯಾಂಡ ಲೇಖಿಕರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಷ್ಟಿಸಿದೆವು. ಜಿಲ್ಲಾ ರಂಗಮಾಹಿತಿ ಕೆಲೆಹಾಕುವುದು ಗುರುತರ ಕೆಲಸ. ದಾಖಿಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಲೇಖಿಕರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿನುಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದೊಂದು ಆರಂಭ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

‘ರಂಗಸಂಪನ್ಮಯ’ ಮಾಲೀಕರೆ ಮಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಕಲಾವಿದರ ಬಳಿಕೆಗಳಾಗಲೂ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರಗಳ ಕೊರತೆ ಕಾಡಿದೆ. ಅದರೂ ತಾವು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದ ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲೆಯನ್ನು ಆವೃತ್ತಾಗಿ ಚೆತ್ತಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

2015ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿ ಬದಲಾದಾಗಲೂ ಈ ಮಾಲೀಕರೆ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನನಗೇ ವಹಿಸಲಾಯಿಲು. ಸದಸ್ಯರು ಇಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕೇಂಬ್ರಿ ಮಾಸ್ತರ್ ಅವರು ಮಸ್ತಕದ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಸದಾ ನೆನಿಸಿಸುತ್ತೇ, ಈ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಕುರಿತು ತಾಳಿದ ಆಸ್ತಕೆಯ ಘಾಳಾಗಿ ಈ ಮಸ್ತಕಗಳು ಇದಿಗೆ ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ.

ರಾಮನಾಗಿ ರಂಗವಾಳಿದ ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ ಸಾಬರು

ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ದುರ್ಯೋಧನ, ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ, ಬಿಪ್ಪಸುಲ್ಯಾನ, ಯಡೆಯೂರು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ದಂತಕತೆಯಾದ ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ ಸಾಬ್ ಅಸ್ತಿಗೇರಿಯವರು ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇರು ನಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ತೆಲ್ಲಿಗು ಚಿತ್ರನಟ ಎನ್‌ಟಿಆರ್ ಹೋಲಿಕೆ ಇದ್ದ ಇವರು, ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಶ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ನಟರು.

ನಾಟಕಕಾರ, ನಟ, ಸಂಖೆಗಳ ಬಸವರಾಜ ಬೆಂಗೇರಿ ಅವರು ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ ಸಾಬ್ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಲ್ಲವರು. ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ರಂಗಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ ಸಾಬ್ ಅವರ ನಟನೆಯ ಆಳ ಅಗಲಗಳನ್ನು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

—ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ

ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿ: ಉಮೇಶ ಸಾಲಿಯಾನ
ಶಿವಶಂಕರ ಹಾಲ್ಯಾರ್ಕ್
ಜಗುಂದ್ರ ಕೆ.

ಎಲ್.ಬಿ. ಶೇವಿ (ಮಾಸ್ತರ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಕನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಸದಸ್ಯರು:

ರಾಜಪ್ಪ ಕಿರಿಗಸೂರು	ವಿ.ವನ್. ಅಕ್ಕೆ
ಎನ್.ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ	ಕಲ್ಪನಾ ನಾಗನಾಥ್
ಎಂ.ಎಸ್. ಗುಣತೀಲನ್	ಶ್ರೀಪಾದ ಭಟ್
ಹ.ವರಲ್ಕ್ರಿಂತ್ರೀ	ಹಿ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ತ್ರಾಮಿ
ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ	ಎಲ್.ಎಚ್. ರಂಗನಾಥಪ್ಪ
ಬಿ.ಎಂ. ರಾಮಚಂದ್ರ	ಹಾಲ್ಕುರಿಕೆ ತಿವಶಂಕರ್
ಉಮೇಶ್ ಸಾಲೀಯಾನ್	ಕೆ. ಜಗುಚಂದ್ರ
ಮುದ್ದೆಣ್ಣಿ ರಚ್ಚೆಪ್ಪಳ್ಳಿ	ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಸಾಗರ
ಎಚ್. ಪಡ್ಡಾಕ್ಷರಪ್ಪ ಹೊಸಮನಿ	ಎಸ್.ಕೆ. ಕೋನೆಸಾಗರ

ರಿಜೆಸ್‌ತ್ರೋ: ಸಿದ್ಧರಾಜು

ಪ್ರಫಂದಜೀ ಸಹಾಯಕರು: ಕೆ.ರೇವಣ್ಣ

ಕಚೀರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ: ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಎಂ. ಭೋಜನ್ನಿ, ಸುತೀಲಮ್ಮೆ

ಶೇಖರ ನುಡಿ

ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣೀರಿ ಇವರು ನಮ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಿರಂಗಭೂಮಿಯ ವೈಭವದ ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಅವನತಿಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮಧ್ಯದ ಕೊಂಡಿಯಂತಿದ್ದವರು. ಎರಡೂ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಜನಾನುರಾಗಿಯಾದವರು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ತಾಪು ನೋವುಂಡು ಕಲಾಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ನಲಿವು ನೀಡಿದವರು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಂಡ ಖ್ಯಾತನಾಮರಾದ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ, ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳು, ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು, ಡಿ. ದುರ್ಗಾದಾಸರು. ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರಂತಹ ಸಮರ್ಥರ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿ ಕನ್ನಡ, ಹಂಡಿ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತು ಮೂಡಿಸಿ ೨೦೧೫ ರಿಂದ ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿರೂರ ರಂಗತಂಡಲ್ಲಿ ಕನಾಟಿಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನರೆಯ ಅಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಂಗಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದರೊಂದಿಗೆ ಇಂಜಿಂ ರಿಂದ ೨೦೧೨ ರ ವರೆಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ಜಿಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಉಸಿರು ತುಂಬಿದವರು.

ಇಂತಹ ಧೀಮಂತ ಕಲಾವಿದರ ಕುರಿತು “ರಂಗಸಂಪನ್ಮೂರು” ಶೀರ್ಜಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಕನಾಟಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತಸದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ. ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣೀರಿ ಹಾಗೂ ಇವರ ರಂಗಸಂಗಾತಿ ಮಪ್ಪಮಾಲಾ ಅಣ್ಣೀರಿ ರಂಗದಂಪತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ಮಸ್ತಕ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರಂಗದಂಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ರಂಗಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಮಾದರಿ ದಾಂಪತ್ಯ. ಇವರ ಕುರಿತು ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕನಾಟಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಬಿ. ಶೇಖರ ಮಾಸ್ತರರವರಿಗೂ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಜುರವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರ ಕುರಿತು ಮಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ

ಮಾಡಿ ಈ ಕೆರು ಮುಸ್ತಕ ಸಿದ್ದಗೋಳ್ಳಲು ಕಾರಣರಾದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಲೇಖಿಕರು ಆದ ಶ್ರೀ ಗುಡಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ಲಾಂಸಾಬರು ಓವರ್ ಪರಿಪೂರ್ವ ರಂಗಕಲಾವಿದರು. ರಂಗಜ್ಞನಿಂದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಞನ್, ಸಂಗೀತಜ್ಞನಿಗಳಿರದನ್ನೂ ಅವಾಹಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಎಂಬ ಬೃಹತ್ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೋಗ್ರೆರದ ತರ್. ಆದರೆ ಆ ತರೆ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿಗೆ ಭಾರಿ ರೋಮಾಂಚನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಮಹತ್ ಸಾಧನೆ. ಆ ಸಾಧನೆಯ ಕುರಿತು ನೀವೀಗೆ ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಿಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತುತ.

ಈ ಮುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ಲಾಂಸಾಬರ ಅಜ್ಞ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನ್ ಸಾಬರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಚಿಸಿದ “ಮಹಾರಾಣಿ ಕಿಕ್ಕೂರ ಚನ್ನಮ್ಮು” ನಾಟಕ ಮುಸ್ತಕ ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕೃತಗೊಂಡು ಲಂಡನ್ ಲ್ಯೇಬ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸಂತೋಧಕರಾದ ನಾಡೋಜ ಡಾ॥ ಕಲಬುಗಿರಿಯವರ ಕೆಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ “ಮಾರ್ಗ್” ಸಂಪುಟ ಇ ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸೇ ಲೇಖಿನವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆಂದನೆ ಕೆಡಲೇ ಮಾರ್ಗ್ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಈ ಮುಸ್ತಕದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ಲಾಂಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಆಂದ್ರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ದೂರದ ಉಂಗಳಿಗೆ ರಂಗಯಾತ್ರೆ ಕೇಗೊಂಡಾಗ ರ್ಯಾಲಿ, ಬಸ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ರಂಗಾನುಭವವನ್ನು ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಈಗ ಈ ಕೆರು ಮುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಂಗಸೇವಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಕರಿಯ ಸೋದರ ಮಹಮ್ಮದಲಿ ಎಂ್. ಥಾಲಾಯತ ಅವರು ಈ ಮುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಕರೆದಾಗ ಬಂದು ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ಲಾಂಸಾಬರ ರಂಗ್ ಬದುಕಿನ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಕೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಪಂತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೂ ಕೂಡಾ ಶೈಷ್ವ ನಾಟಕಾರರು, ಪತ್ರಕರ್ಕರು, ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಂಥಸ್ತಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹವರು ಈ ಕೆರುಮುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಾಗ ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಬ್ಜ್ಯಲ್ಲಾಂಸಾಬರ ಕುರಿತು. ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ

ವೈಭವದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಿರಿಯ ರಂಗಕರ್ಮಿ ಶ್ರೀ ವಸಂತ ಕುಲಕರ್ಮಿಯವರಿಗೂ, ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು, ಜಿತ್ರ ನಿದೇಶಕರಾದ ಚಿಂದೋಡಿ ಬಂಗಾರೇಶ, ಧಾರವಾಡ ರಂಗಾಯಣದ ಮಾಜಿ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಭಾಸ ನರೇಂದ್ರಪರಿಗೂ, ಹಿರಿಯ ನಟರಾದ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಶಿವಪುತ್ರಯ್ಯ, ಹೊಂಡಯ್ಯ ಮೈಸೂರ, ಕುಬೇರಪ್ಪ ಈಳಗೇರ, ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಹೊಸೂರಮತ, ಪುಪ್ಪಮಾಲ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಪರಿಮಳಾ ಕಲಾವಂತ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ದೊಡ್ಡಮೇಚಿ, ಜಕ್ಕಲಿ, ಎ.ವ್. ಪಾಟೀಲ, ಮಾಳವಾಡ ಮುಂತಾದವರು ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರ ಕುರಿತು ತಾವು ಕಂಡುಂಡ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ನನ್ನೆಡರು ಮೆಲಕು ಹಾಕಿ ಈ ಮುಸ್ತಕದ ಶೂಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಚಕ್ರಸಾಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

- ಬಸವರಾಜ ಬೆಂಗೇರಿ, ಶಿರೂರ

ಪರಿಹಿಡಿ

ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ	೧೧
ಹಿನ್ನೆಲೆ	೧೨
ಶಿಂದಾಂದ ನಾಟಕ ಥೀಟರ್	೧೩
ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ನಾಟ್ಯಸಂಘ, ದೊಡ್ಡವಾಡ	೨೧
ನೋಂದ ಬೆಂದ ಹಿರೇಮುತ	೨೨
ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳ ಅಮರೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಘ	೨೪
ಮಷ್ಟಮಾಲಾ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ	೩೯
ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ – ಅರವಿಂದ	೪೦
ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿ ಪ್ರವೇಶ	೪೮
ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗ ಕಲಾವಿದೆ	೫೫
ವೈಶಿಂಗದಿಂದ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯತ್ತೆ	೫೮
ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ	೬೯
ಅನುಭಂಧ	೭೨
ಚಿತ್ರಗಳು	೭೩

ಅಭ್ಯಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೆರಿ

ಕನಾಟಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಸಾಹಿಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮೈಡೆಂದು ನಿಂತಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ತಿಳ್ಳಕಲೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ರಂಗಭೂಮಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಕಲಾ ಪರಂಪರೆಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನದು.

ರಂಗಭೂಮಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ಕನ್ನಡದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಭವಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಕನಾಟಕದ ಪ್ರಥಮ ವೃತ್ತಿಸ್ಯಾಪದ ರಂಗಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶೀತ್ರ್ಯ ಬೆಳಗಾವಿಚಿಲ್ಲೆ ಹಲಸಗಿ ನಾಟಕಸಂಖ್ಯೆ ಸಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮರಾತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಸ್ವಾತಿಗೋಂಡ ಗದುಗಿನ ಶಾಂತಕವಿಗಳು (ಸಕ್ಕರೆ ಬಾಳಾಚಾರ್ಯರ್) ಕೃತಪುರ ನಾಟಕಮಂಡಳ ಸಾಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾರ್ಗಾಬ್ರಮಣದ ನಾಟಕಕಂಪನಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. (ಮರಾತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಯೆಕ್ಕರಂಗಭೂಮಿ ಕಾರ್ಣಿ ಎನ್ನುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಉಲ್ಲೇಖಿ) ಅಂದಿನಿಂದ ಸತ್ಯಭರಿತ ನಾಟಕಗಳು ನವನವೀನ ರಂಗತಂತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ರಂಗಶ್ರೀಮಂತಿಕಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ ವೃತ್ತಿರಂಗಪರಂಪರೆಯ ಮೊದಲ ಪೀಠಿಗೆಯ ಕಲಾಪಿದರಲ್ಲಿ ಹೊಳ್ಳಿರಿನ ಶಿವಮೂರಿಕಸ್ಯಾಮಿಗಳು, ಗರೂಡ ಶುಕಾರಾಮ ಬುವಾ ಹೊಸಮನಿ (ಗೋಕಾಕ) ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯಾಮಿಗಳು, ಗರೂಡ ಸದಾಶಿವರಾಯರು, ಶಿರಹಟ್ಟಿ ವೆಂಕೋಬರಾಯರು, ವರದಾಚಾರ್ಯರು, ಮಹಮೃದು

ಈರೆ, ಗುಣ್ಣೀರಣ್ಣನವರು, ವಾಮನರಾವ್ ಮಾಸ್ತರ, ಹಂರಿಗನೂರ ಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ಪ ಮುಂತಾದವರ ಆಗಮನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇವರೆಲ್ಲರ ಮುಂದುವರೆಕೆಯಾಗಿ ಗೋಕಾಕ ಬಸವರಾಜ ಹೊಸಮನಿ, ಜಿಂದೋಡಿ ಏರಪ್ಪನವರು, ಖಣಗಿ ಬಾಳಪ್ಪನವರು, ಕಲಿಯುಗದ ಚಿರಂಜೀವಿ ಹ್ಯಾಕಿಯ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ, ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು, ಹಲಗೇರಿ ಜಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಡಿ. ದುರ್ಗಾದಾಸ, ಎನ್ ಬಸವರಾಜ, ದಂಬಳ ಸಂಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದವರ ತುಸು ಹತ್ತಿರದ ಸಮಾಲಿನ ಕಲಾವಿದರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಕದ ಕಥಾನಾಯಕ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ (ಡಿ.ಎಮ್. ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಶಾದರ) ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ದುರ್ಗಾದಾಸರು ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ ಸಹ ರಂಗಸೇವಾ ಕರ್ತರಾದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರು ಸಂಗೀತ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಕೊನೆಯ ಕೊಂಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ನಟ ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದ. ನಟ, ನಾಟಕ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಆ ಪಾತ್ರ, ಸಂದರ್ಭ ಬೇದುವುದಷ್ಟನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಾದರೆ, ಕಲಾವಿದ ಹಾಗಲ್ಲ, ಆಯಾ ನಾಟಕ, ಪಾತ್ರ, ಸನ್ನಿಹಿತ ಬೇದುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ತನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಬೇರೆಸಿ ಪಾತ್ರ ಮೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಟ ನಿರ್ದೇಶಕನ ಅಥವಾ ನಾಟಕಕಾರನ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಸೂತ್ರಾದರೆ, ಕಲಾವಿದ ಸ್ವಯಂಕೃತ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಮೊತ್ತ. ನಟ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಷ್ಟನ್ನೇ ನಟಿಸುವವನಾದರೆ, ಕಲಾವಿದ ನಿರ್ದೇಶನದ ಆಜಿಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರತಿಭೇಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಾಮಭ್ಯುದಯ ಸಯಂಪ್ರಭಿ. ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ವಾದ ನಟನಾ ಬಾಲುರ್ವದಿಂದ ನೋಟಕರನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಅರ್ಥಾದ ಜೀತನ ಕಲಾವಿದ. ಅಂತಹ ಕಲಾಜೀತನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ನಟ, ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅತಂಹವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕೆ ಆಳಿದ ಅಪರೂಪದ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ.

ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಇಂದಿನ ಗದಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಳ್ಳಂದದದ ಧಾಲಯತ್ವ ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮದರ್ ನಿಸಾಬ, ತಾಯಿ ವಚೇರಬಿಯವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರ ಜನನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಂದ ಒಕ್ಕೆಲುತನ ಕಾಯೆಕ, ಉಣಿಲು, ಉಡಲು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೋರತೆ ಇಲ್ಲದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕುಟುಂಬ. ಹತ್ತಾರು ಕೂರಿಗೆ ಹೊಲ, ದೊಡ್ಡಮನೆ, ಮನೆ ತುಂಬಾ ಬಂಧು ಬಾಂಧುವರು ಒಂದಧರ್ದದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಂದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕುಟುಂಬ. ಅಶ್ವಯುರ್ವವೆಂದರೆ, ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಲೆಯ ಗಂಥ, ಗಾಳಿ ಸುಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಲೀಯಿಲು? ಧಾಲಾಯತ ಮನೆತನದ ಸದ್ಯಧ ಸುಂದರ ಯುವಕ ಮದರ್ ನಿಸಾಬರಿಗೆ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯ ಮನೆನಿಸಾಬ ರಾಜೇಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ಕ ಅವರ ಮಗಳು ವಚೇರಬಿ ಅವರನ್ನು ನಿಖಿಳ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗರ್ಭಸಂಜಾತನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರದು ಇವೆರಲ್ಲಿ ಜನನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಶೇಷ ಎಂದಿರಾ? ಅವರ ಹೆಣ್ಣಿಜ್ಜ್ವಲೆ ಅಂದರೆ ತಾಯಿಯ ತಂದೆ ಮನೆನಿಸಾಬರು ಆ ಕಾಲದ ಖಾತ್ರಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲಕರಾಗಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವೊಲ ರಲ್ಲಿಯೇ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯಲ್ಲಿ “ಶ್ಲಾಂದ” ಎಂಬ ನಾಟಕ ಧೇಟರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ,

ಗಾಂವಟೆ ಜಿಪಧ ಕೊಡುವ ವ್ಯೇದ್ಯರಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, “ಸೂಕಂ” ಎಂಬ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಹಿರಿಮುಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಟ್ಯ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿ ಹೇಸರು “ಮಿದಾ ಚಂದ” ಅಂದರೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥಮಾಣ ಹೇಸರು. ಈ ಹೇಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಭಾವ್ಯಕ್ಕೆತೆ ಅಡಗಿದೆ. ಇಂತಲ್ಲಿ ರಪ್ಪು ಹಿಂದೆಯೇ ಇಂತಹ ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ಥ-ತಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಹೇಸರನ್ನು ಇಡುವ ಮೂಲಕ ಅಂದೇ ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಂರ ಮದ್ದೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮೂಡಿಸುವ ನಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಹುಸೇನಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೆರಿಯವರ ಹೊಮ್ಮಿಗನೆ ಈ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ.

ಈ ಹುಸೇನಸಾಬ ರಾಜೇಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ಕೆ ಅವರು ಕಲಾವದರು. ಫೇರರ ಮಾಲಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಕೂಡಾ ಆಗಿದ್ದರು. ಕನಾಟಕ ಕವಿಚಂದ್ರ ಬಿರುದಾಂಕಶಿರಾದ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಚಿಸಿದ “ಮಹಾರಾಣಿ ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ” ನಾಟಕವನ್ನು ಇಂಖಿಡ ರಲ್ಲಿ ಇವರೆ ಪ್ರಕಾಶನಗೊಳಿಸಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಮರೆಸಿದ ಸಾಹಸಿ ಇವರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜಸತ್ಯಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವ ಪಣಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಂಗಾಲನದ ಹರಿಕಾರಲಿಗೆ ಸ್ಕ್ರಿಫ್ಟ್ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಮೂಡಿಸುವ ದಿತೆಯಲ್ಲಿ ಯಶ್ವಿಯಾದ ಈ ನಾಟಕ ಇಂತಲ್ಲಿ ರಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಕವಿಚಂದ್ರ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಮಹಾರಾಣಿ ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಪರವಾನಿಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಪರವಾನಿಗಿ ಪಡೆದು ಆ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಹೆಗ್ಡೆಕೆ ಈ ಹುಸೇನಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ಕೆ ಅವರದು.

ಈ ನಾಟಕ ಅಂದಿನ ಅಳರಸರಾದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯ ಶಿಂದಾಂದ ಫೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಂತ ಯಶ್ವಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಈ ನಾಟಕ ನೋಡಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಮುಖ್ಯಗೊಳಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ನಾಟಕ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ವರ್ತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇಂತಲ್ಲಿ ರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಸಂತೋಧಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗಿರಿಯವರು ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ದಾಖಿಲೆಗಳನ್ನು ದರಿಶಿಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗಂಟು ಡಾ. ಕಲಬುಗಿರಿಯವರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಶ್ವಂತ ಶುಶ್ರಾವಾದಿಂದ ಅವರು ಆ ಗಂಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಕರ ಪತ್ರಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಏ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದೇ ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರ ಅಜ್ಞ ಹುಸೇನಸಾಬ ರಾಜೇಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ಕೆ ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ “ಮಹಾರಾಣಿ ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ” ನಾಟಕ.

ಇಂದಿ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಈ ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಿಂದ ದೂರದ ಆಲಂಡನ್ ದೇಶ ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿನ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಿಷ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಫನಪಡೆದು ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿಂದಿರುಪುದನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೈಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಡಾ. ಕಲಬುಗ್ರಿಯವರು ಸರ್ವಸ್ತಾರವಾಗಿ ಒದುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಏರ ಮಹಿಳೆಯಾಬ್ಜಿ ಜಾರಿತಿಕ ನಾಟಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ನಿದ್ರೆಗಡಿಸಿ ಬಹಿಷ್ಕೃತಗೊಂಡು ಏಳುಸಾಗರ ದಾಟ ಲಂಡನ್‌ವರೆಗ ಹೋಗಿ ಅನಾಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಬುಗ್ರಿಯವರು ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನ ನೋಟದ ನಾಡೋಜ ಡಾ. ಕಲಬುಗ್ರಿಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಮಸ್ತಕ ದೂರದ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಧ್ಯಾದ್ಯ ಒಂದು ಆಕ್ಸಿಕ್ವೆವೇ ಸರಿ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟ ಇರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಯಥಾವತ್ತೆ ವಿವರ ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ.

೧೮೭೨ ಲಂಡನ್‌ನ ಸ್ಕ್ಯೂಲ್‌ಸ್ಟೀಚ್ ಮೇಲೆರುವ ಬ್ರಿಟಿಷ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ದಾವಿಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಟ್ಲಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ (Proscribed Book) ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು. ಕರ ಪತ್ರಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಇ ರಚನೆಗಳ ಒಂದು ಕಟ್ಟನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು ಇವುಗಳ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ.

೧) ಮಹಾರಾಣಿ ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ಇಂಡಿ

ನಾಟಕ : ಕ್ರಿಂ. ಮಟ -೧೯೪ ಚೆಲೆ ೧-೦-೦ ರೂ.

ತೇಳಿಕ : ಶ್ರೀಕಂಠಾಸ್ತೀ ನಲವಡಿ

ಪ್ರಕಾಶಕ : ಮನೇನಸಾಬ ರಾಜೇಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ ಆಣ್ಣೆಗೇರಿ

ಮುದ್ರಣ : ಆರ್. ಎಮ್. ಸತ್ಯಪ್ರಸವರ ಗದಗ. ಇವರು ಸತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೇಸನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರು.

ವಿವರ : ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಟಕ ಇಂ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು

ಮಾರ್ಗ : ಸಂಪುಟ -೩ ಲೇ. ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗ್ರಿ

ಕನ್ನಡದ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ಮಾರ್ಗ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ದಾವಿಲೆಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಾಬ ಅಣ್ಣೆಗೇರಿಯವರ ಆಜ್ಞ ಅಣ್ಣೆಗೇರಿ ಮನೇನಸಾಬರ “ರಂಗಕರ್ಮ”ದ ಒಂದು ಸ್ವಾಂಪಲ್ ಇದು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿ ಕುರಿತಂತೆ ಅಣ್ಣೆಗೇರಿ ಮನೇನಸಾಬರು ಗ್ರೀದ ಸೇವೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಡಾ. ಕಲಬುಗ್ರಿಯವರಂತಹ ಸಂಶೋಧಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದೂ ದೂರದ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದ್ದ ಏಕೆಕ್ಕ ಮಹತ್ವದ ಆಧಾರ.

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ೧೯೨೬ ರಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಬಸನಗೌಡರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಾ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕೋಡಿ ತಿವಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಕತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ತುಂಬಾ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿಗೆ ಸ್ಪೃಶೆ ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದಿಂದ ನಿಷೇಧಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟುಬಿದ್ದ ಕಂಪನಿ ಮಾಲಿಕರು ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಲು ಓಡಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಆಧಾರ : ಡಾ || ವಿಳಗಿ ಬಾಳಪ್ಪ “ನಾಟ್ಯಭೂಷಣ” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ

ಆದರೆ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬರು ಮಾತ್ರ ಹರಕ್ಕೆ ಬೆದ್ದಪರಂತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದಿಂದ ಕಾನೂನು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಮುದಾಬಂದ ಧೇಟರಿನಲ್ಲಿ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಅಜ್ಞನ ಕಲಾಸಿರಿ ಅಷ್ಟನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಮುಳಗುಂದದದ ಧಾಲಾಯತೋ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಬ ಎಂಬ ನಾಮಾಕಿಂತದೊಂದಿಗೆ ಜನಿಸಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿಕ್ಟಿ ಅಥವ್ ಶತಮಾನ ಕಾಲ ಆಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುದಾಂಡ ನಾಟಕ ಧೇರ್ಯರ್

ಆದಿಕವ ಪಂಪನ ತವರುಭೂಮಿ ಅಣ್ಣೀಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಅಂದರೆ ೨೦-೩೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಕನಾಫಿಕದ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಮಳಗಾಲದ ಅಶ್ರಯ ತಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಕಂಪನಿಗಳಾದ ಶಿರಹಟ್ಟಿ ವೆಂಕೋಬರಾಯರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಸಾದಿತ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ, ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ, ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳ ಅಮರೇಶ್ವರ ನಾಟಕಕಂಪನಿ, ಏಣಿಗಿ ಬಾಳಪ್ಪನವರ ಕಲಾಕೃಷ್ಣವ ನಾಟಕಕಂಪನಿ, ಗೋಳಾಕ ಬಿಸವರಾಜರ ಶಾರದಾ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ, ನಾಕೋಡರ ಕಂಪನಿ, ಬೆಳವಶಿಕೆ ಕಂಪನಿ ಮುಂತಾದ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕನಾಫಿಕದಲ್ಲಿ ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣೀಗೇರಿಯ ಈ ಮುದಾಂಡ ಧೇರ್ಯರೇ ಗತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೆ ಅರಿವೆ ಕೆಂಪು ಹಾಕ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಳಗಾಲಕ್ಕೆ ತಗಡು ಹೇಡಿಸಿದ ಕಂಚಿ ಧೇರ್ಯರೇ ಅಗತ್ಯವಿದ್ಯಾದರಿಂದ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಕಂಪನಿಗಳು ಅಣ್ಣೀಗೇರಿಯ ಮುದಾಂಡ ನಾಟಕ ಧೇರ್ಯರಿಗೆ ಮೌರ್ಯೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಳಗಾಲವಂದಾಗ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕಲೆಕ್ಕನ ಅಪಕ್ಕೆಷ್ಟೇ ಇದ್ದ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿ ಧೇರ್ಯರ ಚಾಡಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಗಳೂ ಅಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು.

ಆದರೆ ಹುಸೇನ್ ಶಾಬರು ತಮ್ಮ ಧೇರ್ಯರಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕುಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ ಕಂಪನಿ ಕಲಾವಿದರು ಮಳಗಾಲವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಲಾಭವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಹೃದಯ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತರು. ಅಲ್ಲದೆ “ಬಿಕ್ಕೋಡಿ

ಶಿವಲೀಂಗಸ್ತಾಮಿಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿ ಕಂಪನಿ ಬಂದ್ರ ಮಾಡಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ನಾಯಕರನ್ನು ಆಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ಕರ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲು ಹುಸೇನಸಾಬರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಉಧಾರ ಹೊ. ಬಿ.ಎಸ್. ಗವಿಮಂತ “ನಾಟ್ಯಭಾಷಣ” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ.

ಇಂತಹವರ ಮೌಮೃಗನಾದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬಿನಿಗೆ ಕಲಾಸ್ತ್ರಿ ರಕ್ತಗತವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಎಂಟನೇಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಭಜನಾಪದಗಳು, ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು, ಶರಣರ ವಚನಗಳನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಬೇಕಿಯ ಸಿರಿಯನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೆ ತೋರ್ದೆಸಿದ್ದರು. “ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರೂ ಮನವಿಲ್ಲದೇ, ನೀಡಿ ನೀಡಿ ಕೆಟ್ಟರೂ ನಿಜವಿಲ್ಲದೆ” ಎಂಬ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಎಳೀಯ ಸಿರಿ ಕಂರಂಡಲ್ಲಿ ಸೋಗಸಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಜನರ ಗಮನವನ್ನು ತಮ್ಮತ್ವ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಂರಂಸಿರಿಗೆ ಬೆರಗಾದ ಇವರ ಶಾಲಾಗುರುಗಳು ಮಡುಗ ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಹೋತ್ತಾಹದ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದವಾದ ಮೈಕ್ರಾ, ಸುಂದರ ವದನಾರವಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸವಿಟ್ಟಂತೆ, ಸೋಗಸಾದ ಸಿರಿಕಂತ ಕೆಳಬೇಕೆ, ಹುಡಗನ ಬಾಯಿಂದ ಮಂಖಾನುಪಂಖಿವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿರ್ವರ್ತರ, ದಾರ್ಶನಿಕರ, ಶರಣರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇವರ ಕಂತ ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿನಿಗೊಂಡು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಫಾನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇತ್ತೆ ಕೃಷಿಯನ್ನು ನೆಚ್ಚೇಂದು ಬದುಕು ನೂಕುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಬಾಲಕ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬನ ಗಾನಲೀಲೇ ಆತಂಕದ ಭಾಯಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ಹುಡಗ ಮನೆತನದ ಮೂಲ ಕಾಯಕ ಕೃಷಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೋ. ಎಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಹಾಡುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಮಾರಿಯಾಗಿ ತಿರುಗ ಹತ್ತುವನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಕಾಡತೋಡಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಷ್ವರಲ್ಲಾಗಲೇ ಹಾಡಿದವರಿಗೆ ಹಾದಿ ತಿಳಿಯಲ್ಲ, ಓದಿದವರಿಗೆ ಓಸೆ ತಿಳಿಯಲ್ಲ, ಎಂಬ ಕುಹಕಿಗಳ ಮಾತುಗಳು ಹತ್ತಪರ ಕವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಗ ಓದಿ ಜಾಣನಾಗಿ ಮನೆತನದ ಮೂಲ ಕಸುಬನ್ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ದಾರಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಬದಲು ಹಾಡಿನ ಗೀಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ದಾರಿ ತಟ್ಟಿದರೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಅವರು ಚಿಂತಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥವಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಷ್ವರಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರ ಹೆಣ್ಣಿಜ್ಞ ಆಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬರು ನಾಟಕದ ಗೀಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮನೆ ಮರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉರೂರು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಅವರನ್ನು ಸಹಜವಾದ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬರು ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತ ಸ್ವಂತ ಧೇಟರ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಬ್ಬರು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧೇಟರ ಕಟ್ಟಿದವರು ಹಲವರು ಇದ್ದರೂ ಕೇವಲ ರಂಗಕಲೆಯ ಗೀಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಧೇಟರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆ ಆಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬರದು. ಇವರ ಕಂಪನಿಯ ಮೂಲಕ “ಮಹಾರಾಣೆ ಕೆತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ” “ಸೋಹಂ” ಮುಂತಾದ

ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ದರ ನೇಲ ನಾಲ್ಕು ಅಣ, ಭಾಷಿ ಎಂಟು ಅಣ, ಬಾಬುಕಟ್ಟೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಣ, ಕುಚೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಷಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತು.

ಇಂತಹವರ ಮೊಮ್ಮೆನಾದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬಿನಿಗೆ ಕಲಾ ಸರಸ್ವತಿಯ ಒಲುಮೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದೇ ಅವರ ಹೆತ್ತವರ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾಟಕದವರ ಪಡಿದಾಟಲು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ತಾಯಿ ವರ್ಜಿರಬಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಮೂಲಕ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದರು. ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತಿನ ಪರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನವರು ತಮ್ಮವರೆಂಬ ಮೋಹ, ಮುಮುಕ್ಷಾರ್ಥಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಜಗತ್ತು ಮಲಗಿದಾಗ ಕಣ್ಣಬಿಡುವ ಇವರು ಜಗತ್ತು ಜಾಗ್ರತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣಮುಣ್ಣಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುವ ಇವರ ಲೋಕವಿರೋಧಿ ನಡೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿಚಲಿತರನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೂ ಸಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಶುಫ ಸಮಾರಂಭಗಳು ಕಷ್ಟದ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಮಗನೂ ಹೀಗೇ ಆದರೆ ಏನು ಗತಿ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಂಪನಿ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋಂದಲ ಅರೆ ಹೊಣೆ ಉಟಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಉಪವಾಸವೂ ಗತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತದ್ದರಲ್ಲಿ ಮಗ ತನ್ನ ಅಜ್ಞನ ನೆರಳನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಭವಿಷ್ಯದ ಗತಿನು? ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಧಾಲಾಯ್ತೆ ಮನೆತನದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ, ಅಬ್ಜುಸಾಬರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಣೆಬರಹ ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರ ಕೆರೋರ ಪ್ರತಿಭೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪಕ್ಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಹಜ್ಜೆ ಇರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ತಾಗ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ರಳಿರ ಪ್ರಾಯ ರೇಖಾ ರಲ್ಲಿ ಉನ್ನೇಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇವರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯುತ್ತಿದ್ದ, ಅಜ್ಞನ ರಕ್ತಗುಣ ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಕ್ರೈಚಳಕ ತೊರಿಸಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಣ್ಣಿಗೇರಿಗೆ ಅಜ್ಞನಮನೆಗೆ ಹೊದಾಗ ಮನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯ ಇಧ್ಯ ಅಜ್ಞನ ಮುದಾಂದ ನಾಟಕ ಧೇರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾಡಿನ ಖ್ಯಾತನಾಮರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ವಿಯಾಲಿ ಸುರುವಾಗಿ ಅದು ಕಾಯಿಲೆಯೋವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರನ್ನು ಆಮೋಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಹುಷ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರು ಇದೆ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ರಂಗಕಲಾವಿದನಾಗಬೇಕು ಎಂದು. ಅವರ ಈ ನಿರ್ದಾರ ಧಾಲಾಯ್ತೆ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಶಾಪವಾದರೆ, ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞನ ಕಲಾರಕ್ತ ಮೊಮ್ಮೆನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹಿಸುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲಿಬ್ಬ ರಂಗಕಲಾವಿದ ರೂಪಗೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಜಡಪಡಿಸಬೇಕನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಅಜ್ಞನ ಘೇರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಆ ಕಾಲದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಗೀತದ ಗುಂಗನ್ನು ಹೊಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಮಹ್ಯ ಹಿಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ತಾನೂ ಈ ಕಲಾವಿದರಂತ ಮುಖೀಕ್ಕೆ ರಂಗು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿಯೇನೂ, ಯಾವಾಗ ತಾನೂ ಉತ್ತಮ ಹಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರಿಂದ ಶಹಾಫಾಶಿಗಿರಿ ಪಡೆದೇನೂ ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿದಾಹ ಅಭ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ತೇವ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಪುಟಿಯುತ್ತಿದ್ದ, ಕಲಾಸ್ತೀ ಸೌಂಟಿಗೂಂಡು ಹೊರಬರಲು ಕಾರೆರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ತೀವ್ರತೆಗೆ ತತ್ತ್ವರಿಷಿದ ಅಭ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರು ತಮ್ಮ ದಿನಿನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿದ ಮನ ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗಿ ದೂರದ ಗಂಗಾವತಿ ಕ್ಷಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಂ ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಂಗ ಕಲಾವಿದ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಮಿಗಳ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ನಾಟ್ಯ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಲ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ರಂಗಕೆಂಕರಣಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹುಡಿ ಬಾಚಲು ಕಾರೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬೊಡ್ಡೆಯ ಆಸರೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಎಂಬ ಬೃಹತ್ ಸಿಹಿ ನೀರ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೊರೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ನಾಟ್ಯಸಂಭಾಷ, ದೊಡ್ಡವಾಡ

ಹೌದು ರಂಗ ಮಾರ್ಪಾದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಪಗೊಂಡ ಕಲಾಸಂಘವಿದು. ಇದರ ರೂಪಾರ್ಥಿಗಳು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದ ಸಿದ್ಧರಾಜ ಉಚ್ಯುನಿಮತ್. ಇವರು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ನವಲಗುಂದ ತಾಲುಕಿನ ಕಲ್ರಾಜದವರು ಇವರ ಅನ್ನ ಚನ್ನಬಸಯ್ಯ ಹಿರೇಮತ. ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಮಾಲಿಂಗಯ್ಯಾ, ಶಿವಮುತ್ತಯ್ಯ ಮುರ್ತಾದವರು. ಚನ್ನಬಸಯ್ಯ ಹಿರೇಮತರೂ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚನ್ನಬಸಯ್ಯನವರದು ಎಂಥ ಅರ್ಹಾವ ಪ್ರತಿಭಾ ಮೂರ್ಣತೆ ಇತ್ತೋ, ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಬಾಕು ಅಷ್ಟೇ ದಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಅವರ ಕೇನೆ ಹುಬ್ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಶೋಕನಗರ ಗೇಟ ಹತ್ತಿರ ರ್ಯಾಲಿಕಂಬಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟು ಮುಕ್ಕಾಯಗೊಂಡದ್ದು ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರ ದುಸ್ಕಿತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಅಂತಿಮ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಎಂ.ಬಿ ಮೈಲ್ ಆಯ್.ಜಿ ಸನದಿ ಅವರೇಂದಿಗೆ ಪಾರೀಗ್ರಂಥ ಆ ಏಧ ಪಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಯೇಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೆಡ್ಡು ಕಂಬಿಗೆ ತಲೆಕೊಡುವ ಕೇನೆ ಫಳಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಡೋಜ ಡಾ॥ ಪಾಟೀಲ ಮುಖ್ಯಪ್ರೇಸರಿಗೆ ಮೈಲ್, ಸನದಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಜೀವಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ಪತ್ರ ಸನದಿಯವರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಕೃ ಸೇರಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಾನು ಭಾಯಾಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಕಟನೆ ಕಾಲುತ್ತಿರುವುದು ಇದ್ದಲ್ಲವು ವಿಧಿಯ ವ್ಯಜಿತ್ತೆದಂತೆ

ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪತ್ರದ ಯಥಾ ವಿವರ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಇದೆ.

“ನನ್ನ ಜೀವನ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಒಗಟು. ಕೆಲವೊಂದು ದಿನ ಹಳ್ಳಕೇರಿಯೊಂದಿಗೆ (ಹಳ್ಳಕೇರಿ ಗುಢೆಪ್ಪನವರು) ಚಳಳವಳಿಮು ಅಮೇಲೆ ಭೂಗತ, ಮುಂದೆ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ ಸೇರಿ ಪರಿಣಿತ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಆಕಾದೆವಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಾಗಲೂ ಮನ್ಮಹಿಗೆ ಶಾಂತಿ, ನೇಮ್ಮದಿ, ಈಗ ನನಗೆ ಬಹುದೂರ. ಪರಾಧೀನ ಪಶುಸಮಾನ ಭಾರ ಭೂಮಿಗೆ ಈ ಜೀವ. ಬಂಧು ಬಳಗ ವಿಧಿ ಕೃತೋಽಪಾಗ ದೂರ ಬಹುದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡುವುದೇನು. ತನ್ನ ತಾನರಿಯದ ಮಾನವನಿಗೆ ದುಖಿ: ತಪ್ಪುಪುದಿಲ್ಲ, ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ರೈಲು ಬಾಯಿಗೆ..... ಈ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೊಲೀಸ ಅಫೀಸರ್, ಪತ್ರಕರ್ತರಾದ ಪಾಟೀಲ ಮಟ್ಟಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಹೊ ಆಯ್.ಜಿ ಸನದಿಯವರಿಗೂ (ಸಂಸದ) ಸುದ್ದಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ”

ನೋಂದ ಬೀಂದ ಹಿರೇಮುತ್ತे

ಈ ರೀತಿ ರಂಗಕಲಾವಿದರ ಬದುಕು ದುರಂತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾದದ್ದು ಇದೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೋನೆಯದೂ ಅಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಲಾವಿದರು ಶಾಪಗ್ರಸ್ಥರ್. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಡಾ॥ ಏಣಿಗಿ ಬಾಳಪ್ಪನವರತಂಹ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎಂಬಂತೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಕಲಾವಿದರ ಈ ದುರಂತ ಬದುಕಿಗೆ ಅವರ ಸ್ವಯಂಕೃತ ಅಪರಾದವೂ ಅನೇಕ ಡಾರಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವರು ಧರೆಗಿಳಿದ ಗಂಧರ್ವರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವರದುಮಾತಿಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ಗಂಧರ್ವರ ಗರಜಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಬ್ದಲ್ಲಾಸಾಬ ಧಾಲಾಯತರು ಇಂಜಿಲಿ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಅಮೃತಫಲಿಗೆ.

ಇಂತಹ ಗಂಧರ್ವ ಗರಡಿಯ ಪ್ರೇಲ್ಯಾನರು ದೊಡ್ಡವಾಡ ಕಂಪನಿಯ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದರ್ಯಾನವರು ಉಜ್ಜಳಿನಿಮಿತ್ತ ಇವರು ಈ ಮೊದಲು ಹುಲಿಮನೆ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ರೀಗಳ ಕಂಪನಿ, ಬ್ಯಾಡೆಗಿ ಕವಲಿ ಚನ್ನೆಬಿಸಪ್ಪನವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪಳಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಜಾನುಭಾಮು, ಆಕರ್ಷಕ ವೈಶ್ವತ ಅಪ್ರತಿಮು ಸಂಗೀತಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂದಿನ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳ ತೂಕವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿದ್ದ ಸಿದ್ದರ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಾವು ದತ್ತಕ ಹೋಗಿದ್ದ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬ್ಯೂಲಹೊಂಗಲ ತಾಲೂಕಿನ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಗ್ರಾಮದ ಕಲಾ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ನಾಟ್ಯಸಂಘವನ್ನು ಹಬ್ಬಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಂಪನಿಯ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಬ್ದಲ್ಲಾಸಾಬರು ಸ್ತೀ

ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ರಂಗಸೇವೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮರುಪರೇ ಮಾಡುವ ಅನಿವಾಯಕೆ ಇದ್ದು ಆ ಕಾಲಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರ ಸುಕೋಮಲಶರೀರ, ಆಕರ್ಷಕ ಮುಖ, ಲಾಲಿತ್ಯಮಹಣವಾದ ನಾದಮಾಧುರ್ಯ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಬಗ್ನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸುಮನೋಹರವಾದ ನಟನಾ ಶಾಶ್ವತಾದಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸೂಚಿಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಸೆರೆಟಿಯಿತ್ತಾ ಇವರ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ತೀಯರೂ ನಾಟುವಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಭಾವಭಂಗಿ ಬಹುಬೇಗ ಇವರನ್ನೂಬ್ಜಿ ನುರಿತ ಕಲಾವಿದರನ್ನಾಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮುದ್ರಾದ ಹುಡುಗನ ಕಲಾಸ್ಕ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತುಂಬಾ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಾತ್ರವೇದಿದ್ವಿವನ್ನು ಧಾರೆಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾಗಿ ರಿಂದ ಇಂಥಾಗಿ ರವರೆಗೆ ನಿರಂತರ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲ ಡಾಪು ಪೇಚುಗಳನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಬುಧ್ಯ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಹೋರಹೊಮ್ಮುತ್ತಾರೆ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರು. ತತ್ತೀಯಲ್ಲಿನ ಕೂದಲು ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಿ ಇಂಜಿ ಇಂಚು ಉದ್ದ ಬೆಳೆದು ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಇವರು ಅರ್ಥ ಮಹಿಳೆಯೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಧಾಲಾಯತರ ಕುಟುಂಬ ತೀವ್ರ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಮಹಿಳೆಸಾಬರ ಮಕ್ಕಳು ಅಂದರೆ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರ ಸೋದರಮಾದೆಯಿರು ಕನಾಂಬಕದ ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ಹುಡುಹುತ್ತಾರೆ ಕೊನೆಗೆ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟ ಹುಡುಗ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ನೇರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಕಂಪನಿ ಕ್ಯಾಂಪ ಮಾಡಿದ ಈರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರು ಬೇಗ ಗುರುತು ಶಿಗದೇ ನಿರಾಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರು ಕಟ್ಟದ ತುರುಬು ಈತ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ತೀಮಾರ್ಫನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರ ಗುರುತು ಶಿಕ್ಷರೂ ಸುಮೃದ್ಧಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಈರಿಗೆ ಕರೆದೋಯ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರೇಂದೇ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವರಿಗೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾರೋ ಬಿಬ್ಲರಿಂದ ನಿಜಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರನ್ನು ದರ ದರನೇ ಎಳೆದೋಯ್ದು ರೈಲು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದದ್ದೇ ತಡ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕೆಲಸವೇ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರ ತುರುಬು ಕಬ್ಜ್ಜಾ..

ಅಂತೂ ಕೆಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿದನೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರಿದ್ದರೆ ಇತ್ತು ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬರಿಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಸಿದ ಮೇನಿನ ಸ್ಕ್ರಿಟಿ ನಿಮ್ಮಾಣಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಾರು ವರ್ಷ ನಿರಂತರ ಬಣ್ಣಹಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ದಂಗು ಬಡಿಸಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲೊಸಾಬ ಬಂಧರಾ ಮನೊರೋಗಿಯಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಿತ್ಯ ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತನ್ನ ಸುಕೋಮಲ

ವದನಾರವಿಂದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬ್ಬಿಸಿ ಸುಮಧುರ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಸಮ್ಮೋಹನಗೇರೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಬ್ಯೂಲ್‌ಸಾಬನ ಮುಖ ನಿಸ್ತೇಜಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣಗಳು ಗುಳಿ ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಮುಖ ವಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಮಗನ ದುಕ್ಕಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗದೆ ಹೆತ್ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಸುಬಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಚೇಲರಿಂಗ್ ಕಲಿಯಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾಂತ್ರಿಕಪಾಗಿ ಚೇಲರ್ ಯಂತ್ರದ ಪೆಡಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಚಿತ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಹಿಂಡನಗಲಿದ ಸಲಗ ತನ್ನ ವಿಂದ್ಯವ ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಂತೆ ಅಬ್ಯೂಲ್‌ಸಾಬನು ತನ್ನ ವಂಚಿತ ರಂಗಬದುಕಿನ ಸುವರ್ಣ ಘೋಗೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿತ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯ ರಸದೂಡವನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾನು ಕೇವಲ ನಿತ್ಯ ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಅಂಗಿ ಚಳ್ಳಿ ಹೊಲಿಯುವ ದರ್ಜೆಯಾಗಿ ಕಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆ? ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಹಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿನ ದೂಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಐದಾರು ತಿಂಗಳು ಗತಿಸುತ್ತವೆ. ಭೋಗ್‌ರವ ಪ್ರಶಾಹಕ್ಕೆ ತಡೆ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಬ್ಯೂಲ್‌ಸಾಬರ ಕಲಾ ತುಡಿತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆರಳಿ ತನ್ನ ಮೂಲ ಗುರಿಯನ್ನರಸಿ ಮರಳಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಆಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆ.... ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳ ಅಮರೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಘ.

ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳ ಅಮರೀಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಘ

ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳು ಗಾನಯೋಗಿ ಪಂಡಿತ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಗವಾಯಿಗಳ ನೆಚ್ಚಿನ ತಿಷ್ಣರಲ್ಲಿಬ್ರಹ್ಮ. ಉಭಯಗಾಯನಾಚಾಯ್ ಪಂಡಿತ ಮಟ್ಟರಾಜ ಕವಿ ಗವಾಯಿಗಳು, ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಡಾ॥ ಬಸವರಾಜ ರಾಜಗುರು, ಪಂಡಿತ ಶಿದ್ದರಾಮ ಜಂಬಲದಿನಿಯವರ ಸಮಾಲೀನ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಅಜಾನುಬಾಹು, ಆಕಷ್ಣಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಹಾಮೋಫಿನಿಯಂ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದು ಗಂಥವಲೋಕವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ ಅಷ್ಟ ದಪ್ಪನ್ನ ಬೆರಳುಗಳು ಸೂರ್ಯಮೇಲೆ ನತಿಸುವಾಗ ಬೆರಳುಗಳೇ ಕಾಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಅವರ ಬೆರಳ ತುದಿಯ ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಸ್ವರದ ನಾದಮಾಧುರ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದು ಕಿನ್ನರಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಕೇಳುಗರನ್ನು ಅವರಿಗರಿಯದಂತೆ ಆಮೋಳನ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಗಾನಲೀನರನ್ನಾಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ ಅಂಥ ಫನವಿದ್ವಾಂಸರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮರೀಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಬ್ಜಲೋಸಾಬರು. ಗವಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಯಸಿದಬಳ್ಳಿ ಹುಡುಕದೆ ಕಾಲೋಡಿಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾವಿದರ ಕೊರತೆ ತಲೆದೊರಿರುತ್ತದೆ.

ಗವಾಯಿಗಳ ಕಂಪನಿಗೆ ಅಬ್ಜಲೋಸಾಬರ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತೊಂದು ಸುವರ್ಣ ಘಾಳಿಗೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಬ್ಜಲೋಸಾಬರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ಹುಟ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತದೆ ತಾನು ಕೇವಲ ನಟನಾಗಬಾರದು ಹಾಡುನಟನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಆ ಕಾಲದ ರಂಗದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಅಥವ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಿನಂತೆ

ಆಗ ಯಾರದೂ ಶರೀರದ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರೋ ಶಾರೀರ ನೀಡುವ “ಹಿನ್ನೆಲ್ಲ” ಪದ್ಧತಿಯ ಕಾಲ ಅದಾಗಿರಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ನಟ ಅಥವಾ ನಟಿ ಪರಿಮಣರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಗೀತಜ್ಞನ ಇರಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಡಲಾರದವ ನಟನಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು. ಪಾತ್ರಧಾರಿ ತನಗಿರುವ ಹಾಡನ್ನು ತಾನೇ ಹಾಡಬೇಕೆಂತು ಏಕೆಂದರೆ ೫೦-೬೦ರ ದಶಕ ಸಂಗೀತ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟ, ೬೦ರ ದಶಕದಿಂದೆಚೆಗೆ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ನಾಟಕಗಳು ತೀವ್ರಗೊಂಡವು. ಆಗಂತೂ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಸಂಗೀತವೂ ಇಲ್ಲ ಕೇವಲ ಹಾಸ್ಯಾಲಪಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದ. ಎಲ್ಲೂ ಒಂದರೆಡು ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮೃತ್ಯುವೇ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಗವಾಯಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಹಸಿದ ಕರುವಿನ ಮುಂದೆ ಹಸಿರು ಹೆಲ್ಲು ಹೇಳಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರೂ ಸಂಗೀತ ಬಲ್ಲವರೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಳಸವಿಟ್ಟಂತೆ ಗವಾಯಿಗಳ ಪರಿಮಣ ವಿದ್ದುತ್ತಾಪ್ತಭೇ, ಕೆಳಬೇಕೇ? ಮೊದಲೇ ಸಂಗೀತದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಅದರ ನಿಸೆ ಏರಲು ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ನೊಡಿದ್ದಾಡನೆ, ಕೇಳಿದ್ದಾಡನೆ ಒಲಿದುಬಿಡಲು ಸಂಗೀತವೇನು ಮತ್ತುಖಾಟವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆಬೇಕು, ತಪಸ್ಯಬೇಕು, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ಕಿಂಕರ ಭಾವ ಭಕ್ತಿ ಬೇಕು. ಇತ್ತು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುರು ಸೇವಾಭಾವ ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಗುರುಗಳ ಬಟ್ಟಿಬರೆಗಳನ್ನು ಒಗೆದು ಮಡಿಮಾಡುವುದು, ಅವರ ಬೇಕುಬೇಡಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು, ಕಲಾನೇರ್ವಗ್ನೇದು ದಣಿದ ಅವರ ಕ್ಯೇ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವುದು, ಸ್ವಾನ ಮೂಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕೊರತೆ ಆಗದಂತೆ ಕಿಂಕರಭಾವದಿಂದ ಸೇವಗ್ರೇದಫಲವಾಗಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪರಮಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂದಿನ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು, ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳವರು, ಹಿರೇಕುಂಬಿ ಬಸಯ್ಯನವರು, ಜಿದಂಬರ ಕೃಷ್ಣ ಜೋಷಿಯವರು ಮುಂತಾದವರ ಸಂಗೀತಮಾಯ ಸತ್ಯಾಗಂತಲ್ಲಿ ಪರಿಮಣ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಪರಿಪಕ್ಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ.

ಹೌದು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಧಾಲಾಯತ ಎಂದಾಗಬೇಕೆಂದ್ದ ಹೆಸರು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಎಂದು ಏಕಾಯಿತೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಮನೆತನದ ಕ್ಯಾಂಪಿಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಅಜ್ಞನ ಮನೆತನದ ರಂಗಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ

ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದಲೇ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಜಿರಪರಿಚಿತರಾದವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯವರು ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಮಹಿಳೆನ ಸಾಬರಿಂದ ಉಪಕೃತರಾದವರೇ. ಮತ್ತಿಗಾಲ ಬಂತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ನೆವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೇನಸಾಬರ ಸುಭದ್ರವಾದ ಖುದಾಬಿಂದ ನಾಟಕ ಥೇಟರ್. ಕೆಲ್ಕ್ವನ್ ಆದರೆ ಮಹಿಳನಸಾಬರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ಇಲ್ಲವಾದರೇ ತಾವೇ ಲಿಚುರ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನೊರಿಗೆ ಸಾಗಹಾಕರೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಿಳನಸಾಬರು ಕೆಂದುಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ನಿಕ್ಕಿ ಉ ಕೂರಿಗೆ ಹೊಲ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರು ದೊಡ್ಡವಾದ ಕಂಪನಿಗೆ ಗವಾಯಿಗಳ ಕಂಪನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವಾಗ ತಾನು ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಮಹಿಳನಸಾಬರ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅಜ್ಞನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೊಡನೆ ಆವರಿಗೆ ತುಸು ಹಚ್ಚಿನ ಗೌರವಾದರಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ. ಐಜಿಎ ರಿಂದ ಐಷ್ಟಿ ರವರಿಗೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಈಗ ಅಜ್ಞನ ಹೆಸರಿನ ಹಂಗು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಎಂಬ ಅಜ್ಞನ ಉರಿನ ಹೆಸರಿನ ಹಂಗು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಉರು ಮುಳಗುಂದವನ್ನು ಮರೆತು ಅಜ್ಞನ ಉರಿನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ.

ಉಳಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ಗವಾಯಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಸಿಗೆತ್ತೆದಿದವು. ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ಸ್ವರೂಪ ಮುಖ, ಸುಶ್ರಾವ್ಯಾವಾದ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಕೆಲಕಾಲ ಯರಗುತ್ತಿರು ಲಿಂಗರಾಜ ಭುವಾ ಆವರಲ್ಲಿ ಮರೋಳದ ರಾಮಭುವಾ ಆವರಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಸಂಗೀತದ ಹಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜಬುವಾ ಯರಗುಟ್ಟಿ

ಹೌದು, ಈ ಹೆಸರು ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಶಾಸೀಯ ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಗಳಿನೆಯ ಹೆಸರು. ಕುಂದಗೋಳ ತಾಲೂಕಿನ ಅನ್ವಯದ ಸಂಗೀತ ರಕ್ತಗ್ರಾದ ಸವಾಯಿ ಗಂಥವರು, ಹೂಗಾರ ಘೃತೀರಪ್ಪನವರು, ಡಾ || ಒಸವರಾಜ ರಾಜಗುರುಗಳು, ಪಂಡಿತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಸ್ತೂಮಿ ಮತ್ತಿಗಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತ ಲಿಂಗರಾಜಬುವಾ ಯರಗುಟ್ಟಿ ಇವರು ಕುಂದಗೋಳ ತಾಲೂಕಿನ ಕೇರಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ ಪಂಚ ದುಹಾ ಗಂಥವರು. ಡಾ || ಮಲ್ಲಿಕಾಬುನ ಮನಸೂರ, ಡಾ || ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಹಾನಗಲ್ಲ, ಭಾರತರತ್ನ ಪಂಡಿತ ಭೀಮಸೇನ ಜೋಣಿ, ಡಾ || ರಾಜಗುರುಗಳ ಸಮಾಲಿನ ಸಮಧಿ ಸಂಗೀತ ದಿಗ್ಭಜರು ಈ ಲಿಂಗರಾಜಬುವಾ ಆವರು. ಇವರ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥ ಆಯುಷ್ಯ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಮೀನಲಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದರ್ಭ

ಆಯಂತ್ರಿಕ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಶಾಸ್ತೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮೀನಲಾಗಿತ್ತು. ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠ ಶಾಸ್ತೀಗಳ ಹೇಮರೆಡ್ಡಿ ಮುಲ್ಲಮ್ಮೆ, ಜಗಚ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಉಳಿವಿ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳ ರಂಗಗೀತಗಳಿಗೆ ಚಾಲ್ವಾಜಾಡಿದ ಕೇರ್ತಿನ ದಾ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಮನಸೂರ ಹಾಗೂ ಯರಗುಪ್ಪಿ ಲಿಂಗರಾಜಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತೀಗಳ ಅಮೋಫ್ ಗೀತಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣಾರನಂದಕರವಾದ ರಾಗಸಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ ಮನಸೂರ, ಲಿಂಗರಾಭುವಾ, ರಾಜಸುರ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತಿಗಳ್ಳಿ ಅಜುಂನನೂ ನಾಕೋಡ ಅವರ ಕಂತಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟ್ಯ ಗೀತೆಗಳು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಇಂದಿಗೂ ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕೆವಿಗೆ ನಾದವರ್ಷವನ್ನು ಸ್ವಾರಿಸುತ್ತವೆ.

ಇವರಂತೆ ಮರೋಳದ ರಾಮ ಬುವಾ ಅವರೂ ಈ ನಾಡುಕಂಡ ಅಪ್ರತಿಮ ಸಂಗೀತ ಸಾಧಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಮೈಸೂರ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ರಾಜ ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು. ಇಂತಹ ಅತಿರತ ಮಹಾರಾಜ ಸಂಗೀತಗಾರರಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸಂಸ್ಥಾರ ಪಡೆದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಿಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಯವರು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೆಲಕಾಲ ಖಾರಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಲಾಪ್ರಾಧಿಮಯಿನ್ನು ಕಂಡ ದೊಡ್ಡವಾಡದ ಕಲಾಪ್ರೇಮಿಗಳು “ಏನು ಅಬ್ಯಳ್ಳಿಸಾಬರೇ ನಿಮ್ಮಂತವರೇ ಹಿಗೆ ಮನ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತರೆ ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಗಳಿ ಏನು? ಏಳಿರೇ ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೆ ನಿಮಗೂ ಒಂದು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಉರು ಬಿಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಂಟಿ ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಘಕ್ಕುಸಾಬ, ಕಿತ್ತೂರ ನಿಂಗಪ್ಪ, ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲ ಶಿವಮೃತ್ಯು, ಅಬ್ಯಳ್ಳಿಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಇವರ ನಿವಾಹಕೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಹತ್ತಿ ಹಲವಾರು ಮೌಲಿಕ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ ಕಂಪನಿಯೇ.

ಶ್ರೀ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯ ಸಂಘ, ದೊಡ್ಡವಾಡ

ಒಂಟಳಿನೇ ಇಸ್ಕೆ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಘ ದೇಳಗಾದಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಹಿರೇಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಂ ಹೂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪದಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಫೇಬ್ರಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಂ ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಶಿಶಿ-ಶಿಶಿ ವರ್ಷದ ಯುವತಿ ಒಂದು ಈ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಾರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆ ಬಾಲಕ ನಾವೇ ಮಾಲೀಕರು? ನಾನು ಮಾಲೀಕರ ತಮ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಹೆಸರು ಮಹಮ್ಮದೀಲಿ ಧಾಲಾಯ್ತಾ. ಹೌದು ಈತ ಅಬ್ಯಳ್ಳಿಸಾಬರ ತಮ್ಮ, ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಹುಸೆನಸಾಬರ ರಂಗಾಸ್ತಕರ್ತೆ ಅಬ್ಯಳ್ಳಿಸಾಬರ ಮಾತ್ರವೇಲ್ಲ, ಅವರ ತಮ್ಮನ ಮೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ

ಮೂವರು ಬಚಾವಾದದ್ವೀ ಧಾಲಾಯತ್ ಮನಸನದವರ ಮಣಿ. ಮಹಮ್ಮದಲಿ ಅದೇತಾನೇ ರಂಗಾಸಕ್ತಿ ಬೆಳ್ಳಿಕೆಂಡು ಅಣ್ಣನ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆ ಯುವತಿ ಮಾಲೀಕರಾರೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ “ನೀವಾರು? ಏಕೆ ಬಂದರೀ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಾಂತವೈ ನಾನು ನಾಟಕಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ” ಎಂದಾಗ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಗತ್ಯದ ವಿಷಯ ಅರಿತ ಗುಣಗ್ರಾಹಿ ಬಾಲಕ ಮಹಮ್ಮದಲಿ ಸ್ಪರ್ದಮ್ಮಾಪದ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯನ್ನು ಥೇಟರ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ದೊಡ್ಡವಾಡ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ರಾಬ ಅವರಿಗೆ ವಿವರ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಯಾರಮ್ಮೆ ನೀನು? ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ ಸೇರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ನಾನೋಣಿ ನೊಂದ ಯುವತಿ. ನನಗೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ. ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸ್ತೀಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀಯರನ್ನೂ ನಾಚಿಸುವಂತೆ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ರಾಬರು ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಆ ಯುವತಿಗೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರವೇಶದಿಂದಾಗಿ ಅದೇ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿ ನಾಟಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಮಹಿಳಾಪರಿಗಳ ಸಹಜ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಮರುಖಾದ ಪ್ರೋಕೆಚರಗ್ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಗಲ್ಲಾವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂತವನ್ನು ಮನಗಂಡ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ರಾಬರು ಆ ಯುವತಿಗೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿರಲು ತಿಳಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಜನಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಐ.ಬಿ. ಧುತ್ತರಿಗಿಯವರ ‘ಮಲಮಗಳು’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಂದಾಕಿನಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಅಬ್ಜಲ್ಲಾಬರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಯುವತಿಯ ಪೂರ್ವ ಹೆಸರೇ... ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಶಾಂತಾ!

ಹೌದು! ಈ ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಶಾಂತಾ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಬದುಕಿನ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದು, ಬೆಂದು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗೆ ಬೆನ್ನುಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ನೊಂದು ಬದುಕು ಕೊನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗಂಗೆ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ನೀಡಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬದುಕಿನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾದವರಿಗೆ ಬದುಕು ನೀಡಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ಯಾದು ಈ ಶಾಂತಾನಂಥ ಅದೆಷ್ಟ್ಯೇ ಹತಭಾಗ್ಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಮರುಜನ್ನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೇತ್ತಿ ಶಿಖಿರಕ್ಕೇರಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಶಾಂತಾಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಕ್ಕುವ ಯೋವನವಿತ್ತು, ಯುವ ಮನಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಸರೆಹಡಿಯುವ ಆಕರ್ಷಕ ಮೈಮಾಟವಿತ್ತು. ಕೊರತೆಯೊಂದೇ... ಆದು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಅನುಭವದ್ದು, ಸುತ್ತಲೂ ಅತಿರೆ ಮಹಾರಥ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದಾಗ ಆ ಕೊರತೆ ನೀಗುವುದೆಷ್ಟರ ಕೆಲಸ, ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಶಾಂತಾ ಸಮರ್ಪ

ನಟಿಯಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೋರಹತ್ತಿದೆಂದು. ಘರ್ಸುಸಾಬ, ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಂದ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳ ಕುರಿತೂ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದೆಂದು. ಕೇಲನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರಯೋಗದಂತಹ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂಟಿಯುವತ್ತಿ ಲೋಕಾಪವಾದ ಸಹಜ, ಘರ್ಸುಸಾಬ ಕಿತ್ತೂರ ನಿಂಗಪ್ಪೆ ಚಿಂತೀಗೋಡಾದರು. ನಾವು ಮೂವರೂ ವಿವಾಹಿತರು. ಆದರೆ ಒಂಟಿಚಿವಿ ಯಾರು? ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಈ ವಿಷಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ತಡೆ ಕಿತ್ತೂರ ನಿಂಗಪ್ಪೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬಿಂದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ವಿಷಯ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ ಆಹಾರವನ್ನೇ ವ್ಯೇದ್ಯನೂ ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಏಕಂದರೆ, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಾಗಲೇ ಶಿಲ್ಪಿ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ವಯೋಸಹಜವಾದ ವಾಂಭೇಗಳ ವೀದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿತಪ್ಪನ್ನಿರುತ್ತಾನೆ. ಶಾಂತಾಳಿಗೆ ರಂಗ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾಗಿ ಅನುರಕ್ತಿಗೆ ಹಾತೊರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಯಿತು. ನಾನು ಶಾಂತಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತೀಚಾಂತಾಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮೂರೇ ಗೇಣು. ಬದುಕಿನ ಭೀಕರತೆಯಿಂದ ಜಜರಿತಾಗಿದ್ದ ಬೆಳಗಾದಿ ಶಾಂತಾ, ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ಮನಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತಾರಾಜೋಡಿಯೋಂದರ ವಿಲಾಸಿ ಬದುಕು ನಿರ್ವಿಫ್ಫಾವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಹಿಳೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಮೋಲೀಸ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವಲು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯವರು ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಂಕಿಸಿ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತನ್ನ ಮೋಲೀಸ ದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಳೆ ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಯವರು? ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ಸೋದರಮಾವ ಮಹಮ್ಮದಸಾಬ (ತಾಯಿಯ ತಮ್ಮ) ಹೇಳಿ ಅವರು ನನ್ನ ಅಳಿಯನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಸೋಸೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೋಲೀಸರ ಕ್ಯಾಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತೇ ನಿಜವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಾ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ರಂಗ ಸಂಗಾತಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತಾರಾ ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಶಾಂತಾರ ಜೋಡಿ ಪ್ರಣಯಭರಿತ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹುಬ್ಬು ಹಿಡಿಸಿದಿದುತ್ತದೆ. ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಯುವಕ ಯುವತೀಯರಿಗೆ ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮೃಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕನಾಟಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಮಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡವಾದ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯ ಸಂಘವು ಉತ್ತರ ಉತ್ತರ ರವರೆಗೆ ನಡೆದು ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸಂಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಹೊಪ್ಪಳ ಜೀಲೆ ಕವಲೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಮೋಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ತಾರಾ ಜೋಡಿ ಉತ್ತರ ರಿಂದಿನ ಶ್ವಾತ ಪೆಂಟರ್ ಬ್ರೇಲರ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡ್ಡಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದರ ದಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬೆಳವಣಿಕೆ ಸಂಗಪ್ರವರ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಅಮೃತಗಿ ದೇಸಾಯಿ, ನೀಲಾ ದಂಪತೀಗಳು, ಎಚ್.ಕೆ. ರೆಡ್ಡಿ, ಶಾಬುದ್ದಿನ್, ಹಾವೇರಿ ಬಾಬಾಜ್, ಹಾವೇರಿ ಸಣ್ಣಪ್ಪ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಶಿವಮುತ್ತೆಯ್, ಕರ್ಜಿಗಿ ತಂತ್ರಪ್ಪ, ಮಹ್ಮದ ದಂಪತೀಗಳು, ಬೆಳವಡಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಸ್ತಾಮಿ, ಸಣ್ಣಂಗಿ ಲಲಿತಮ್ಮ, ಹಾಡುನಟಿ ಇಳಕಲ್ಲ ಶಾಂತಾ, ಸಂಗಣ್ಣ, ಬ್ರೀಲಮೋಂಗಲ ಕಾಶಿಮಸಾಬ ಮುಂತಾದ ದಿಗ್ಗಜರ ಮುಧೆ ನಮ್ಮ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಶಾಂತಾರ ಶಾರಾಜೋಡಿ ಕಲಾಸೇವೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ನಾಟಕಕಾರೆಂದು ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಪಿ.ಬಿ. ದುತ್ತರಿಗಿಯವರು “ಬೆಳಕು ನೀಡಿದ ಬಾಲ್” ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಕಂಪನಿ ಮಾಲೀಕರು ಆದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳಿಸಲು ದುತ್ತರಿಗಿಯವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕದ ನಾಯಕನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು, ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ದುತ್ತರಿಗಿಯವರು ಅವರಿಗೇ ನಾಯಕ ಪಾತ್ರ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲಕಲಾವಿದರ ರಂಗರಾಜಕೀಯದಿಂದ (ರಂಗ ರಾಜಕಾರಣ ಆಗಲೂ ಇತ್ತು) ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರಿಗೆ ಹೊಲಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದು, ಕಥಾನಾಯಕನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದ್ರ ನಟ ದೊಡ್ಡವಾಡ ಶಿವಮುತ್ತೆಯ್ವಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರಿಗೆ ಮುದುಕನ ಪಾತ್ರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರು ಚಕಾರವತ್ತದೆ ಹೋಪಡಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋದರೂ ಆ ಪಾತ್ರವೇ ಬೇಕು ಈ ಪಾತ್ರವೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲವಂತೆ. ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ದರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ರಂಗಸೇವಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಸುಮನ್ನೇ ಕಂಬಾ ಸುತ್ತು ಎಂದರೂ ಸುತ್ತುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ ಬುಕ್ಕಾ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅಲ್ಲದೇ “ನನ್ನ ಗಾದಿಸುರುಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡ ದಿನದಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಸಂಬಳ ಸುರುವಾಗಬೇಕು.” ಇದು ಅವರ ಅಜಲ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಅವರ ರಂಗಸೇವೆಯ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವರು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಾಧನ ಪಾತ್ರ, ೩೦ ಪರಿಷಾದ ಯುವಕನಿಗೆ ಲಂ ರ ವ್ಯಾಧನ ಪಾತ್ರ, ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ್ಕೆಷ್ಟವ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರು ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೆ ಚಲನವಲನವೆಲ್ಲ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮುಸುಕು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಗೂರುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುವ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬರು ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಶಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಮಸುಕಾಗಿ ಈ ಗೂರಿಲು

ಮುದುಕನ ಪಾತ್ರವೇ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕವಿ ದುತ್ತರಿಗಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಹನಿಗಣ್ಣಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರನ್ನು ಆಪ್ಸಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. “ಇಡೀ ನಾಟಕಕ್ಕೇ ಕಣ್ಣ ಆದಲ್ಲೋ ಅಬ್ಜುಲಸಾಬಾ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷನೂ ಆತ್ಮಾ” ಎಂದು ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರಂತೆ. ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ನೀಡಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೂಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಇದೆ ಕಂಪನಿಯ ಗಂಗಾರಾಮ ವಿರಚಿತ ಮಂಗಳಗೌರಿ ನಾಟಕ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ಪ್ರಥಾನ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಂಭಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನೆಲ್ಲಾ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಧಾರೆರೆದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರು ಕಲಾದೇವಿಯ ಸುಮತ್ರಾಗಿಯೇ ಮೇರೆದದ್ದು ಅವರ ಕಲಾಬದುಕಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ.

ಇಂತಹ ದುತ್ತರಿಗಿ ಕವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ಸ್ವೇಚ್ಚ ನಿಃಖವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಅವರ ಎರಡನೆಯ ಮುದುವೇಗೂ ಇವರೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇವರು ಮೈಸೂರ ಶ್ರೀಕಂಠಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಿರ್ಳಾಪೂರದ ವೆಂಕರಳ್ಳಿ ಎಂಬವರು ಕಂಪನಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮುದುಕುತ್ತಾ ಶ್ರೀಕಂಠಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಂದ ಸರೋಜಮೃಂಘರ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನಷ್ಟು ಸರೋಜಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಐ.ಬಿ.ದುತ್ತರಿಗಿಯವರ ಸಿಂಧೂಶಕ್ತಿ ನಾಟ್ಯಸಂಘ ಸೂಳೆಭಾವಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ವರಲ್ಲಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪತ್ತಿಯಿಂನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂಟಿಬೆಯಾಗಿದ್ದ ದುತ್ತರಿಗಿಯವರಿಗೆ ಸರೋಜಮೃಂಘರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನುವರು ಅಂಜಂಜಿತ್ತಲೇ ಸರೋಜಮೃಂಘವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಒಂಟಿ ಬದುಕು ತಮಗೂ ಸಾಕಾಗಿದ್ದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸೂಚಿಸಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಭಾಗದ ವರಿಚಿತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರು ತಾವೇ ಮುಂದೆನಿಂತು ಇವರಿಬ್ಬರ ಮದುವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಐ.ಬಿ. ದುತ್ತರಿಗಿಯವರು ದೈವಾಧಿನರಾದಾಗ ಪತ್ತಿಕೆಯೊಂದು “ಐ.ಬಿ. ದುತ್ತರಿಗಿ, ಸರೋಜಮೃಂಘರ ಮದುವೆಗೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರೆ ಮರೋಹಿತರು” ಎಂಬ ಹೆಡ್ಡಿಂಗಿನೊಂದಿಗೆ ಸುಧಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ದುತ್ತರಿಗಿ ಸರೋಜಮ್ಮೆ ದೈವಾಧಿನರಾದಾಗ ಆ ಸುಧಿ ಕೇಳಿದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರು ಕುಳಿತ್ತಲ್ಲಿಯೇ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಆ ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಿಜಾಪುರ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇ ವರ್ಷ ರಂಗಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರು ರಂಗೂರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಂಪಕ್ಕೊಂಬ್ರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಳಗುಂಡಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದೆ ಸುಸಮಯವೆಂದರಿತ ಅವರ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಗಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರಿಗೆ

ನಿತ್ಯಿತಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳು ಮೋಹಿದ್ದಿನಬಿ ಇವರೂಂದಿಗೆ ನಿಶಿಂ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮದೋನ್ನತ್ವವಾದ ಗೂಳಿಗೆ ಗುಡ್ಡಿಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಗೂಳಿ, ಲಕ್ಷಣತರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಹೈತಾಹ, ಚಪ್ಪಾಚೆ, ಒನ್ನಮೋರಗಳ ಮೋರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಮೃದು ಕೊಟ್ಟಿದ ಗೂಳಿ, ಬಗ್ಗೆತೆ ನುಗ್ಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು ಮತ್ತೆ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯ ಕಡೆಗೆ.

ಬಿಜಾಪೂರ ಕಂಪನಿಯ ಮೋರಿಂಗ್‌ ನುಗ್ಗಿ ತೀರತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ರಂಗಸಂಗಾತಿ ಶಾಂತಾಂಶಾಂದಿಗೆ ನರಗಲ್ಲ ಚನ್ನಬಸಯ್ಯಾನವರ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇವನ್‌ ಸಾಳುಂಕೆಯವರ 'ದಾರಿದೀಪ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತಿದೆ ಧನಿಕರಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಿಯದ ನಿಂದೆ
ಗೋದಾಮುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಲ್ ಬೀಗಮುದ್ದೆ
ಹಣಾಢ್ಯಾಚ್ಯು ಹಿಡಿದವರೆ ದಯೆಕರುಕೆ ಇಲ್ಲ
ಹರಿದು ಮುಕ್ಕುವರು ಬಡವರ ಬಾಳೆಲ್ಲಾ

ಈ ಹಾಡು ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರ ಕಂರಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂರಹೆಮ್ಮುತಿದ್ದರೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವರ್ಗ ಸಮ್ಮೋಹಿತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಭಾರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ರಂಗದವರ ಕರೆ ಬಂದು ಸ್ತೀನ್ ಟಿಸ್ಪಿಗೆ ಬಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರ ರಂಗಬದ್ದತ್ಯಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸೋಣ ಕರ್ಮಕ ಸಂಪ್ರಧಾಯಸ್ತ ಮುಕ್ಕಿಂ ಹುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರು ಧರ್ಮನಿರವೆಕ್ಕ ವ್ಯತಿಗೆ ಸಿಮೋಲ್ಲಂಗನ್ಗೆದು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬುದ್ದ ಕಲಾಪ್ರಿಭಿಯಿಂದ ಉಸಿರು ತುಂಬಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವ ಸಂಗತಿ.

ಇಂದಿರಾ ರಳ್ಳಿ ಹದ್ದಿ ತಿವಣಿ, ಧರೆಸಮ್ಮುಕ್ಯಸೂರ ಸೇರಿ ಹುಟುಹಾಕಿದ್ದ ಅಮರೇಶ್ವರ ನಾಟಕ ಸಂಖ ಬೆಳವಣಿಕೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನ ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯಾದಂತೆ ಇವರ ಸೋದರ ಮಹವುದಲಿಯೂ ಇವರ ಬೆನ್ನುಬಿಡದೆ ನಱಣಾಗಿ ತಬಲಾ ವಾದಕನಾಗಿ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೂರತೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾ ಅಣ್ಣನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡಿಗೆ ಮೋಹಿದ್ದಿನಬಿ ಅವರನ್ನು ಅಣ್ಣನೆಂಟಿಗೇ ಇರಲೆಂದು ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರ ಧರ್ಮಪತ್ರಿ ಮೋಹದೀನಬಿಯವರು ತನ್ನ ಗಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಂಗಿನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಚ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮುಗ್ಧಪಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಸೋದರಿ,

ಗಂಡ ಚಂಡಿತರಾಯ ರಂಡೀಯ ಮಾಡಿದರ

ಬಂಡ ಮಾಡುವರ ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಾನ

ಗುಂಡು ಬೇಡಿದರ ಕೊಣ್ಣೀನ

ಎಂದು ಹಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದ ಗರತಿಯಂತೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬಯಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಬಡುಕನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅ.ನ.ಕ್ಯಾ ಅವರು ತಮ್ಮ “ನಟಸಾರ್ವಭೌಮ” ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರ ಪುರಿತು “ಲೋಕದ ಮಾನದಂಡರಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದ ಅಸ್ತ್ವತ್. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಾವಿದ ಲೋಕದ ನಿರ್ಜೀವ ನೇಮಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವರಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನು ಶೈಟ್ ಶೈಡಗೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲೋಕ ವಿನು ಕೊಡಬಲ್ಲದು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಲಾವಿದನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆವನ ಅವಸುಂಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇತ್ತು ಅಬ್ಯಳಸಾಬರ ದಾಂಪತ್ಯ ಬಡುಕಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಲೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಬೆಳಗಾದಿ ಶಾಂತಾ, ಅಬ್ಯಳಸಾಬರ ಬಡುಕಿನಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಿಂ-ಇಂತಿರವರಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ರಂಗಸಂಗಾತಿಗಳು ಜಿ ವರಸಗಳ ನಂತರ ಅಗಲಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇತ್ತು ಅಬ್ಯಳಸಾಬ ಮೋಹಿದ್ದೀನಾಬಿ ಅದರ ಸುಖಿಮಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮುದ್ದುದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಮಗಳಿಗೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರು ವಜೀರಬಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರನ್ನೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಬೆಳಗಾದಿ ಶಾಂತಾ ಗುಡಗೇರಿ ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಭ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರ ಒಡೆಯಿರಾದ ಎನ್ನೋ. ಬಸವರಾಜರ ರಂಗಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಹೊರ ಹೋಗಿ ಸ್ಥಂತ ಕಂಪನಿ ಕಟ್ಟಿ ಮರೆಸುತ್ತಾ, ಮರೆಯುತ್ತಾ ಒಂದು ದಿನ ಗದಗ ಕ್ಷಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಗೆ ಶೋರಳೊಡ್ಡಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರಂಗಪ್ರತಿಭೆ ದುರಂತ ಸಾವನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಲನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಂಗ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಬರುವ ದುರವಸ್ಥೆ ಯಾವಾಗ ಕೊನೆಯಾಗುವುದೋ?

ನಂತರ ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀಕಂತಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಗಿ, ರಾಜಾಪಿತ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿತ್ರಮನಾಗಿ, ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪು, ಹೃದರಲೀ, ಮೀರಸಾಧಕ ಸಾಯಿಬಾಬಾದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆಂತ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೀರೋ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮೀರಸಾಧಕ ಪಾತ್ರ ನೋಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿತ್ತನಣ ಎಂ.ಎ. ಶಂಕರರವರು ನಗೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಮಾತನಾಡದೇ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಮುಷ್ಟಮಾಲಾ ಅಣ್ಣಿಗೆರಿ

ಹೌದು... ಇವರೂ ಕೂಡಾ ಕನ್ನಡ ವ್ಯತ್ಸ್ಥಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿಲಾಸಿರಂಗಭೂಮಿ ಕಂಡ ಶೈಷ್ಟ ಹಾಡುಕಲಾವಿದೆ. ಇವರು ಮೂಲ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಆದ್ಯಾತ್ಮಿಯವರು. ಹಿಂದೂ ಮರಾಠ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇವರ ತಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾರ್ಯೋನಿಯಮ್ ಕಲಾವಿದರು. ಇವರ ತಾಯಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮೆ ಕೊಡಿಹಾಳ ಇವರು ಕೂಡಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಡುಕಲಾವಿದೆ. ಇವರು ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೇರಿಯವರೇ ಮುಷ್ಟಮಾಲ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞ ಅಜ್ಞಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗಳು ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾಂದಿಗೆ ಭೇರೆಸಮ್ಮನವರ ಬೆಳವಣಿಕೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಾಗಲೇ ಬೆಳಗಾವಿ ಶಾಂತಾಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರಿಗೆ ಒಂದು ಭರಾ ಮಂಕುಕವಿದಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತು ಮುಷ್ಟಮಾಲರವರ ಸೋದರಿ ಬಣ್ಣವಚ್ಚಿದಾಗ ಸ್ವೀಪ ಬೆಳಗಾವಿ ಶಾಂತಾಳನ್ನೆ ಹೊಲುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರ ಜಿತ್ತು ಅವಳಕ್ಕೆ ವಾಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಆಗ ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪಾಪ್ತೆ. ಒಂದು ಸಲ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರು ಸಾಮಿತ್ರಿಯನ್ನೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗೂತ್ತಾಗಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದ ಏರತೆಟಿ ಕೊಡ್ಡಿ, ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸಣ್ಣವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಅಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಟಮಾಲಾಳನ್ನೆ ಇವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಂಪನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಾಡುಬಲ್ಲ ಶೈಷ್ಟನಣಿ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಾನೆ ಪೌರೋಹಿತ್ಯವಹಿಸಿ ಇವರ ಮದುವೆಗೆ ಉಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ

ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂದಾಪೂರ ಸುತೀಲಮ್ಮೆ ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಲ್ಲೆ ಎಂದರೆ, ಹೊಲೀಸರು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೇಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಡು ಪುಷ್ಟ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮದುವೆ ಎಂದರೇನೆಂದೇ ತಿಳಿಯದ ಉತ್ತರ ವರ್ಷದ ಮುಗ್ಗೆ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ ಹೋಲಿಸರೆಂದೆಳವನೆ ಹೆದರಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲ ಕಲಾವಿದರ ಮಧ್ಯ ಹಾರ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ರಂಗಬದುಕಿಗೆ "ಹಾರ"ವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತು ಅಣ್ಣನ ಶ್ರೀತಿಯ ತಮ್ಮ ಮಹಮ್ಮದಲಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಅತ್ಯಿಗೆ ಹೋಹಿದ್ದೇನೋಬಿ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಾಯಾಯಾಯಿತೆಂದು ವಿಷ ಪುಡಿದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಯಶ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅರ್ಹ ರಂಗನಂಗಾತಿಯೋಂದಿಗೆ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ದಾಂಪತ್ಯ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಎನ್.ಎನ್. ಜೋತಿಯವರ ನಾಟಕಗಳಾದ ರತ್ನಮಾಂಗಲ್, ಸೋತುಗಳ್ ಸಾದ್ವಿ, ಭಲೇಮಗಳು, ನಾಟಕಗಳು ವೈಭದ್ರಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆ ನಂತರ ಥರೆಸಮ್ಮನವರ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಪುಷ್ಟಮಾಲಾರೋಂದಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರಾದ ಧಾರವಾಡದ ಬಸವರಾಜ ಜವಳಿಮತರೋಂದಿಗೆ ವಾಲುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರೋಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಬಸವಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಕಂಪನಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಳದೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಗೆ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಗೆ ಬಂದು ನೇಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಂಗದಂಪತ್ತಿಗಳ ಅ ವರ್ಷಗಳ ದಾಂಪತ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಬಂದು ಮುದ್ರಾದ ಗಂಡುಮಗುವು ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಮಹಮ್ಮದ ಇಸ್ಲಾಯಿಲ್ (ಬಾಬು) ಎಂದು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಹಚರ್ಯದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿರಳ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ದಂಪತೀಗಳಿಂದರೆ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ, ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬ ಆಣ್ಣಿಗೇರಿ ದಂಪತೀಗಳು. ಅದೂ ಈ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕಾಣಿವ ತ್ಯಾಗಮಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಇವರದು ಎಂಬುದು ಬಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬೆರಿಕೆ ಉಗ್ನಿಭೂತಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಾಸಾಬರ ತಮ್ಮ ಮಹಮ್ಮದಲಿಯವರ ಮಾತಿದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಾವು ಮುಂಗುಸಿಯುಂತಹ ಎರಡು ವೈರುಧ್ಯ ಧರ್ಮಸಂಜಾತರಾದ ಈ ದಂಪತೀಗಳು ಹೋಮುಸೌಹಾದರ್ಶಿಗೆ ಸೇತುವಾದವರು, ಧರ್ಮಸಮಸ್ಯೆಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದವರು. ನಂತರ ಈ ದಂಪತೀಗಳು ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳದ ಮಲ್ಲನಗೊತ್ತರು ದೇಸಾಯಿಯವರಿಂದ ಕರೆ ಬಂದು ಆ ಕಂಪನಿಗೆ ತೆರೆಳುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ರಂಗದ ನಂಟು ಬೆಳೆದು ಬದುಕು ಬಂಗಾರವಾಯಿತು, ರೇಣುಕಾ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಪ್ರತಿಮಾ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮಜ್ಞಾನ, ಕಮ್ಮಹೊಳ, ಅಲ್ಲಾನಿನೆ ನೀನೆ ಈಶ್ವರ, ಗಾನಯೋಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿ, ಗುಲಾಬಿ ಓಕ್ಕೆಜ, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೆನಾಮ, ಚಂಗ, ದಸ್ತಾನೆ ಮಜನೂ, ಮೈ ಬುಪ್ಪನಹೀ ರಹುಂಗಿ, ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ತೆರೆ

ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಹಂದಿ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮೇರುನಟ ದಿಲೀಪಪ್ಪಮಾರರೋಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಸವ್ಯೇಹಂದಿದ್ದ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರು ಮಹಮ್ಮದ ರಫೀಯವರೋಂದಿಗೆ ಯುಗಳಿಗೆ ಹಾಡಿದ ಕೇರ್ತಿಗೂ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಯಾವ ದಾಖಿಲೆಗಳೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಬದುಕು ಬಂಗಾರವಾಯಿತು, ಈ ಚಿತ್ರದ ಡಬ್ಲಿಂಗ್ ನಡೆದಾಗ ಹಗಲು ಡಬ್ಲಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ರಾತ್ರಿ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ, ಹೀಗೆ ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರರಂಗ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಚಿತ್ರ ಇಂಡಿಯಾ ರಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರೀಲೀಸ್ ಆದಾಗ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರ ತಾಯಿ ವಚೀರಬಿಯವರು ಸದಾ ಮಗನ ಉತ್ಕಷ್ಟವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಮತಾಮಯಿ ತಾಯಿ ನಾಳೆ ಮಗನ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಹೋಗುವ ಸಂಘರ್ಷಮಾದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರೂ ಓವರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಂಗಕೆರ್ಮಿಯಾದ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಮಸೆನಸಾಬರ ಮಗಳಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ವಿಧಿಯಾಟ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಗನ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಹೊರಡಬೇಕೆಂದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಯಗೂಂಡು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆಸ್ತ್ರಾಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯುಸಿರಳಿಯತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತು ಮಗನ ಸಿನಿಮಾ ಛಾಕೀಸೋನಲ್ಲಿ ಹೌಸಫ್ಲು ಕಲಕ್ಕನೊನಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿ ಬಿಷ್ಪುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಲೀಲೆಯಿಂದರೆ, ಬಹುಶಃ ಇದೇ ಇರಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರು ತಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾ ರಂಗದ ಒಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ಸಲ ಪ್ರತಿಮಾ ಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಖ್ಯಾತನಾಮ ಕಲಾವಿದರಾದ ವಿಷ್ಣುವರ್ದಿನ್‌ನೇ, ಭಾರತಿಯವರೋಂದಿಗೆ ಇವರು ಇಸ್ತೇಚ್ ಆಡುತ್ತಾ ಸುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೋದವರನ್ನು ಅಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಿನಿಮಾರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೋಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರ ಕನಾಂಟಿಕದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗಿರಿಗೆ ಅದೇಕೂ ಹುಟ್ಟಿಯುರಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಡಾ ಪಾಟೀಲ ಮುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕತ್ತೆಗಳು ಕುದುರೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ಭಾಗದ ಕುದುರೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕತ್ತೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ ಎಂದು. ಈ ಮಾತು ನಿಜ, ಯಾವುದೂ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವರ್ದಿನರ ಬಾಯಿಂದಾ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರಿಗೆ ರಂಗಕಲಾವಿದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಪನೋ ಒಂದು ಅವಹೇಳನದ ಮಾತು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮೋದಲೇ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಮೈತ್ರಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಅಬ್ಜಲ್ಲಸಾಬರು ಕೋರೋಡಿಕ್ರಾಗಿ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಲ್ಲಿ “ನಾಟಕದವರು ಕೊಟ್ಟಾಗೇ ಸಿನಿಮಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ಅಣ್ಣಾವನ್ನು (ಡಾ॥ ರಾಜಕುಮಾರ) ಕೇಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳ ಎದ್ದು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿಗೂ ಕಾವೇರಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷ್ಣುವರ್ದಿನ, ಭಾರತಿ ದಂಪತಿಗಳು ಮೌನವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಾಂಶ ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೂ

ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮುಂಚೊಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಣ್ಣಿ ವೀರಣ್ಣವರು, ಸುಭ್ರಾಯ್ಯ ನಾಯ್ಯ, ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ, ನರಸಿಂಹರಾಜು, ಉದಯಪುಮಾರ, ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಲೋಕೇಶ, ಆರ್. ನಾಗೇಂದ್ರರಾಯರು, ಮುಸುರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಪಂಡಿತಬಾಯಿ, ಲೀಲಾವತಿ, ಎಂ.ವಿ. ರಾಜಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದ ಕಲಾವಿದರು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದ ಅನಷ್ಟ್ ರತ್ನಗಳೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಇಂತಹ ನಿಷ್ಠಾರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಾಬಾಬರು ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಿಳ್ಳಿಯ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ‘ಪ್ರತಿಮಾ’ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಇರಬೇಕಿದ್ದ ಇವರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಫೋಟೋ ಹಾಕಿ ಅರ್ಥ ಚಿತ್ರದ ನಂತರ ಅದೇ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೂಪ ಹೊಣ್ಣಿ ಅಂಬರೀಷ ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವರ ನಿಷ್ಠಾರ ವರ್ತನೆ ಕಾರಣವಾದಂತೆ ಅವರ ಜಾತಿಯೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಭೆ ಯಾರಸೊತ್ತೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಒಲಿದುಬರಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದ್ಧತೆ, ಸಾಹಸ, ಶೃಂಘಣ್ಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ ವಿನಹಃ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೂ ಜಾತಿ ಧರ್ಮದ ಮಾನದಂಡವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವ ನಮ್ಮ “ಜಾತ್ಯಾತೀತ” ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಂಗದ ಅನೇಕ ಮಹಾ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೂರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕದ ದುರಂತ.

ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ – ಅರವಿಂದ

ಹೌದು ಬದುಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯ! ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಜೀವಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದು ವ್ಯಜಾನಿಕ ತರ್�. ಬಹುತಃ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು. ರೂಪವಿದೆ, ವಯಸ್ಸಿದೆ, ಪ್ರತಿಭೆ ಇದೆ ನಿಜ! ಆದರೆ ಜಾತಿಬಲವಿಲ್ಲ, ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಬರೆಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರ್ನಾಲಿಟಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಸ ಸಂಚಲನ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆದಗಲೇ ತೆಲಗು ಚಿತ್ರರಂಗದ ಅನಭಿಷಕ್ತ ಸಾರ್ವಭಾಷಿತನಾಗಿ ಮೇರಿಯತ್ತಿದ್ದ ಎನ್.ಟಿ. ರಾಮರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಅಂಗಸೌಷ್ಠವ, ಹಾಗೂ ಮುಖಿ ಶೇ.ಎಲಿ% ರಪ್ಪು ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.ರ ಮೂಗು, ಬಾಯಿ, ಕಣ್ಣ, ಕಿವಿ, ಕೇಶವಿನ್ಯಾಸ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಪ್ಪು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಅವರಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಮೇಲೆ ರಂಗಾನುಭವದ ಕಲಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಬೇರೆ.

ದುರ್ದೈವಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಕಲಾಜ್ಞನ್ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಜೂನಿಯರ್ ಎನ್.ಟಿ. ರಾಮರಾವ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು ಇವರು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಲಕ್ಷ್ಯಿತರ ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.ರ ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಹಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ, ತಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಜಿ.ಆರ್. ಹಾಗೂ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್. ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಭಾಪನ್ನು ಮೂಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರಿಗೆ ಯೋವನವಿತ್ತು. ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್. ಹೋಲಿಕೆಯ ಆಕಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿತ್ತು. ಸಿರಿಕಂಡ ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಆದೃಷ್ಟ ಒಂದೆ. ಆ ಅದೃಷ್ಟ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಹಿಡಿದ ದಾರಿಯೇ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬ ಎಂಬುವುದು ಹೋಗಿ ಅರವಿಂದ ಆದರು. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟ ಅರಪಾದಿನವೂ ಸಿಗಲಿಲ್. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರಮವಟ್ಟಿ ಹತ್ತಾರು ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದು ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿಗೂರಿಕೆಯೇ.

ಗುರುರಾಜ ಕಾಟೆ ನಿರ್ದೇಶನದ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷೀರಿದ ತಿಳುನಾಳ ಶರೀಫರ ಜೀವನಾಥಾರಿತ ಚಿತ್ರ “ಅಲ್ಲಾ ನೀನೇ ನೀನೇ ಈಶ್ವರ”, (ಕನ್ನಡ), “ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೆನಾಮ” (ಹಿಂದಿ) ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರೀಫರ ಗುರು ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನೋಜ್ಞ ಅಭಿನಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಇದೇ ಚಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬಂದ ನಾಗಾಭರಣರ ನಿರ್ದೇಶನದ ಸಂತ ತಿಳುನಾಳ ಶರೀಫ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿರೀಶ ಕಾನಾಡರಿಗಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಪ ಅಭಿನಯ ನೀಡಿದ್ದು ಇವರಲ್ಲಿದ್ದ ವೈತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ತಾಕತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಕಾನಾಡರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ತಿ ಮರಸ್ತಾರಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬ(ಅರವಿಂದ)ರಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ ನಾಟ್ಯಕಂಪ, ಸುಳ್ಳ

ಚಿತ್ರರಂಗದ ಜಾತಿ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಮತ್ತೆ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಕಡೆ ಮುಖಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ರಂಗರಾಜಕಾರಣದ ಬಿಸಿ ತಟ್ಟಿತ್ತೆಂದಿಗುತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳದ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಕಂಪನಿಯವರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಾಗಲೇ ಕನಾರ್ಟಕದ ಆದ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಡಿ. ದುರ್ಗಾದಾಸ, ಹಾವೇರಿ ಬಾಬಣ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರದ ಶಿವಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಣ್ಣೆ, ಏರಭರಪ್ಪ, ಮುಂತಾದ ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರಧಾನ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಟಕ ಶೇಕ್ಕಾಸಿಯರೂ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಕಂದಗಲ್ಲ ಹನುಮಂತರಾಯರು “ರಕ್ತರಾತ್ರಿ” ನಾಟಕ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಯರಿಂದಲೇ “ಕಲಿಯುಗದ ಚಿರಂಜೀವಿ” ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೆಸರು ಕನಾರ್ಟಕದಾದ್ಯಂತ ಮನೆ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅಜುರನನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಿ. ದುರ್ಗಾದಾಸರು ಮಿಂಚಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಾಗಲೇ ಮಹಾಭಾರತ ಮರಾಠ ಪ್ರಧಾನ ತಲಗು ಚಿತ್ರಗಳಾದ ಪಾಂಡವ ವನವಾಸಂ, ಮಾಯಾಬಜಾರ, ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಅಂದ್ರದಾದ್ಯಂತ ದೇಸುಲಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.ರ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರ ಇವರ ಕೈಪೆ ಬೇರೆ ಹಾಡು ಬಾರದ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರು ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾ ಮೋಡಿ ಹಾಗೂ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್. ಜಾಡಿನಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ ಮಾಡಿಕಿಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಹೆಚರಿಕೆ ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಂತೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ರಾಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ “ಈ ಸಾಬಿನಿಗೆ ಯಾವ ಪಾತ್ರ ಹಾಕಿದರೂ ಸರಿ. ಅದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಡಿ” ಎಂದು ಕಂದಗಲ್ಲ ರಾಯರನ್ನು ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರ ಎದುರಿಗೇ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರು ತುಂಬಾ ವಿನೋದಭರಿತರಾಗಿ ಸೃಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೊನೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರದ ಶಿವಯ್ನವರಿಗೆ ದುಯೋಧನನ ಪಾತ್ರ ಒಮ್ಮೆವುದಿಲ್ಲ ತುಂಬ ತೆಳ್ಗಿದ್ದಾರ, ಎಂಬ ಕಾರಣ ಮುಂದೊಳ್ಳಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರ ಹಾಕಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರಿಗೆ ದುಯೋಧನನ ಪಾತ್ರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರ ಸಿರಿಕಂರದಿಂದ ಸಿದಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ರಾಯರ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯಂತಹ ಸಿದಿಲ ತಬ್ಬಗಳು, ಅವರು ರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಗಂಭೀರ ಗತ್ತು, ಗದಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಆ ಮಾತು...

ದುಯೋಧನ - (ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಮಾಮಾ ನಗೆ, ಕುರುಸಂತಾನದ ಸಮಾಷ್ಟಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗೆ ನಿಮಗೆ? ಈ ಕೌರವೇಶ್ವರನ ಮಾರ್ಫಲಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರನಂತಿರ್ ಮುತ್ತಜ್ಞ ಭೀಷಣ್ಯರು ಹತ್ತು ದಿನ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಕುಪಕದರಿ ಪಾರುಗಾಣದೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳ ಚೆಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಾಸನ ಅಂಬುವಿಗೆ ಅಪುತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಾಣಮಂಡದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗೆ ನಿಮಗೆ? ದೈತ್ಯಾಭಾಯರು ವೀರ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಳವಳಕೆಯ ಕತ್ತಲೊಳು ಕುರುದೇವತೆಯು ಕುರುಡಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗೆ ನಿಮಗೆ, ಮಾಮಾ — ಮತ್ತೆ ನಗೆ? ಇದಾವ ನಗೆ ಮಾಮಾ?

ಮಾಮಾ! ದುರ್ಬಿವಾದ ವೀರರತ್ನಗಳಿಂದ ರಂಜಿತವಾದ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಸೂಲೆ? ಸೂಲಿಲ್ಲವೇ ಆ ಸೂಳಿಯ ಹೊಳ್ಳಿಯ ಕುನ್ನಿಗಳಿಗೆ? ಮಾಮಾ! ದ್ರೌಪದಿಯ ದಂಡಯ ದಾರವದಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದೆ! ಪಾಂಡವರನ್ನು ಹಡೆದ ಕುಂತಾ ಮಾದ್ರಿಯರು ಅರ್ಥಮಿಸಿಯರು. ಅವರ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಂತೆ ಆ ದ್ರೌಪದಿ! ಅವಳಿಂತೂ ಪ್ರತಿ ಸೂಲೆ, ಇತ್ತೆ ಈ ಕೌರವನ ತಾಯಿಯಾದ ಗಾಂಥಾರಿ ಗರತಿರಿತನ ಇವಳ ಪಾವಿತ್ರ್ಯದೊಡಲಿನ ಕುತ್ತರಿಗೆ ಪರಾಜಯವೇ? ಸಾವಿತ್ರಿ ಸದ್ಯಶಾದ ಭಾನುಮತಿಯ ಮುತ್ತೆದಿತನದ ಮೂಗುತಿಗೆ ಭಂಗ?

ಸುಳ್ಳದ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಕಂಪನಿಯ ರಾಜಸತ್ಯಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ವೈಖಿಷಣ ರಂಗಸಚ್ಚಿಕೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾವಿದರ ಮೇಳ್ಕೆ. ರಾಯರ ಕಡಲ ಮೊರೆತದಂತಹ ಗಂಭೀರಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತದ ಅಬ್ಯರ! ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಸಾಬರ ಅಭಿನಯಾಭೃತಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಂತು?

ಅದು ರಾಯಚೂರ ಕ್ಯಾಂಪ್. ಯಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಸ್ವಾಮಿಗೇರಿ

ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ, ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಮನುಷೊರರ ಅಭಿನಯದ “ರಕ್ತರಾತ್ರಿ” ನಾಟಕ. ಇತ್ತೀನಾಟಕದ ಧೇರ್ಯ ಅತ್ಯ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಕಿಸ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನೇ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಅಭಿನಯದ “ರಕ್ತರಾತ್ರಿ” ನಾಟಕದ ಹೋಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಸಿನಿಮಾ ಹಾಕಿಬಂದವರು ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರದ ಅಭಿನಯದ ಅದೇತಾನೆ ಆಂಧ್ರದಾಧ್ಯಂತ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದ್ದ “ಪಾಂಡವ ವನವಾಸಂ” ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ರಾಯಚೂರಿನ ಜನ ಆ ಪರದೇ ಮೇಲಿನ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.ನನ್ನು ನೋಡುವುದೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.ನೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನುಗ್ನತ್ವದರಂತೆ, ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್. ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೇ ಇಲ್ಲದ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸಮೀಕ್ಷಾಪದ್ಭಿರ್ದ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್ ಸಿನಿಮಾ ಬಂದಾಯಿತೆಂದರೆ ಈ ತಾರಾಬಳಿಗದ ಹಾಗೂ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಹಾತ್ರದ ಪ್ರಭಾವ ಆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಖಚ್ಚಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ಓದುಗು ಶಾಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಫಾಟನೆ ಆಗ ಕನಾಂಟಿಕದ ರಂಗಭೂಮಿಯಾಧ್ಯಂತ ಚರ್ಚೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತಂತೆ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಾಯಚೂರ ಹತ್ತಿರ ಅಮರೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆಗೆ ತಮ್ಮ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕವಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ನಟ ಕಲ್ಯಾಣಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ರೇವತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಬಂದು ರಕ್ತರಾತ್ರಿ ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಹಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಯಲ್ಲಿವಾಳ ಸಿದ್ಧಾಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ “ತಾತಾ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಕಲಾವಿದರ್ರಾರು”? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಿದ್ಧಾಯ್ಯವರು ಕಲ್ಯಾಣಕುಮಾರರಿಗೆ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣಕುಮಾರ ತುಂಬಾ ಸಂತಸದಿಂದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು “ಏನು ನಿಮ್ಮ ಹಾತ್ರ ಅದ್ದುತ್ತಾಪ್ತಾ! ನೀವು ‘ಸಾಬಿ’ ಅನ್ನವುದೇ ನಂಬಲು ಆಗತಿಲ್ಲ” ಎಂದಾಗ ತುಂಬತನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಸಿದ್ಧಾಯ್ಯನವರು “ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಕುಮಾರರಿಗೆ ನೀನು ಸಾಬಾ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸಾಬಿತುಪಡಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಧೇರ ಹಿಂದುಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬಾ” ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆವರ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮವನ್ನರಿತ ಕಲ್ಯಾಣಕುಮಾರ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ “ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಅರ್ಥವಾಯಿತು ತಾತಾ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಂಬಲೇಬೇಕು” ಎನ್ನತ್ತೆ ಆಗಲಿದ್ದ ಮುಜಗರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಜಿಂಂ ದೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಸಿರು ಗ್ರಾಸಿನ ಗೋಳ್ಬ್ರೇಮನ ಚಸ್ಕಾ ತೆಗೆದು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇದು ನನ್ನ ಗಿಫ್ಟು ಎಂದು ಹಾರ್ಡ್‌ಸುತ್ತಾರೆ.

ನಂತರ ಇದೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಲ್ಲಾಪುರದ ನಾಟಕಕಾರ ಜಿ.ಜಿ. ಹೆಚೆಯವರು ಬರೆದ ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ವಂದ್ರ ನಾಟಕ ತಾಲಿಮು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಥಾನ ಭೂಮಿಕೆಗೇ ಹಾಕೊರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಅಭಿನಯದಿಂದ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಶಿವಾಳ ಶಿದ್ಧಯೈನವರು ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ತಾವು ಸಾಂಬ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಮಿತನ ಶಿಷ್ಯನ ಹಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರು “ಯಾಕ? ಬೇಳತನಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಂಡು ಗೋಳಾಡು ಪಾಟಿಂತ ನನಗ ಬಿಟ್ಟಿನು?” ಎಂದು ಥೇಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲಪಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಕೆ.ಎಸ್.ಸಾಳುಂಕೆಯವರ “ವರ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡು” ನಾಟಕ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಶಿವಾಳ ಶಿದ್ಧಯೈನವರು ಶಿವಣ್ಣನ ಪಾತ್ರವಾದರೆ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರದು ಕನಕಮೂರ್ತಿ ವಕೀಲನ ಪಾತ್ರ ಹಾವೇರಿ ಬಾಬಣ್ಣ ಕುಂಬಾರಬಸಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ಶಿವಯೈನಾಮಿ ಗಿರಿಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ನಾಟಕ ಕನಾರ್ಕದ ತುಂಬಾ ಜಯಭೇರಿ ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ. ವಕೀಲನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರು ಪ್ರಥಮ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಕಥಾ ನಾಯಕಿ ಶೈಲಾ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವರಕ್ಕಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಇಳಿದುಬಾ ತಾಯಿ ಇಳಿದುಬಾ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಕರ್ಷಕ ಉದ್ದುಹಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯೂಂ ಮೇಲೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದು.

ನನ್ನ ಹುಸಿನಗೆಯ ಶರಗಳಿರಿತದಲ್ಲಿ
ಸಾವಿರ ಶಲ ನಾ ಮುದಿದಿಹನು
ಯಾಕೊ ಏನೋ ನಿನಗೋಣ್ಣರವೇ
ಇಂದಿಗೂ ಬೇವನ ಒಡಿದಿಹನು.

ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಪರಿ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದ ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇರು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಕನಕಮೂರ್ತಿ : ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಸುನಾದಗಳ ರಸಮಂಜರಿ, ನಾಕ ನಾಚುವಂತೆ ರಸಮುಷಿಗಳಿಲ್ಲ ಕರಚಾಚುವಂತೆ ಸೌರಭದ ಸವಿಸುಗ್ರಿಗಾಹ್ವಾನವಿತ್ತು ಹಿಗ್ನಲಿ ಮೈಮರೆತು ಮತ್ತೇರಿ ಬಳುಕಿತಹ ಈ ಲಲಿತಾಂಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು...

ಶೈಲಾ : ಏನು ಅನಿಸುತ್ತೇ ನಿಮಗೆ?

ಕನಕಮೂರ್ತಿ : ಹಚ್ಚುಹಸಿರಿನ ಸಸ್ಯ ಪ್ರವರಂಚಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಿತ್ತು ಹಚ್ಚಿದವ ಹೊದ್ದಂತೆ ಪಚ್ಚಿಯಾದುಗೊರೆ ಉಟ್ಟಿ ಹೋಧಿಸುತ್ತಿಹ ರಾಧಾರಮಣಿಯ ಉಡಿ ತುಂಬಲು ಧವಲ ಮೌಕಿಕಗಳ ರಾತಿಯನ್ನೇ ಸುರಿಸುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿಹ ಈ ಮಂಗಲಾಂಗಿಗೆ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಸಮೃಖಿದಲ್ಲಿ ಇಂಚರದಿ ವರಕವಿಯು ಕವನವನ್ನುಸುರುತ್ತಿಹ ಈ ಮನೋಹರಿಯನ್ನು ಕಂಡು... ಅಂಚೆವಾದನೆಯ ಪರಿವರಂಚಿ ತನ್ನ ಕಲಾಕುಂಚಿನಿಂದ ನಿಮಿಸಿದ ರಂಜಕೆಯೋ? ಇಂದ್ರಲೋಕದಿ

ಜಂದ್ರತೀಲೆಯನು ಕೊರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಂಜಿಕೆಯೋ? ಅಥವಾ ಮದನಸತಿ ರತ್ನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದುಳಿದನೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶೈಲಾ : (ನನುನನ್ನು) ಅಹಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮರುಷ ಸರಸ್ವತಿ ನೀವು. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕವಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಮಜ್ಞಾಲೀಯ ಕಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕನಕಮೂರ್ತಿ : ಹಾಗೇನು? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ನಲ್ಕಾತುಗಳು ಬೇಡ, ನುಣ್ಣಿಟಿಯ ಜೀನ್ನುತ್ತಿಗಾಗಿ ಹತ್ತಿರಕೆ ಬಾ, ಆಗ ತಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ.

ಇದರಂತೆ ಮುಂದಿನ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊವರ್ ಶೈಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ಕಂದವಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಳಿಕೆಯ ಹೊನ್ನ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೇ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಈ ಮಾತು...

ಕನಕಮೂರ್ತಿ : ಮುತ್ತುರಾಜನಾಜ್ಞಗನುಸರಿಸಿ ಚಿಗುರಲೆಗಳ ಭಾಜಿ ಮಿಂಬುವ ತಂಗರಿ, ಮಾಂದಳಿರ ಗೊಂಚಲಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಖಳಿತು ಇಂಚರದಿ ಉಲಿವ ಗೀಳಿದುವ ಗೀಳ ಕೋಗಿಲೆ ಕಾಮಲ್ಕಾಗಳು ನಾಚಬೇಕು ನಿನ್ನ ಕಂಬು ಕಂತದ ಕಲರವದ ಹಾಡಿಗೆ. ದುಂಬಿ ರುಂಕಾರವಿದು ಹೊಸತೊಂದು ಅಲಂಕಾರ ತಂದಿದೆ ನಾವಲೆವ ಈ ಕಾಡಿಗೆ, ನಮ್ಮೇ ಅನುರಾಗವಿದು ಅನುರಥಿಯವಾಗಲಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಂದಿಗೆ, ಸುಳಿಗಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ತಿಳಿಗೊಳಿದಿ ವಿಳುತ್ತಿಹ ಅಲೆ ಅಲೆಗಳ ತಲೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೀಚುತ್ತಿಹ ಅಂಚೆ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಭ್ರಮಗೊಳಿಬೇಕು ಈ ನಿನ್ನ ವನಪಿನಾ ನಡಿಗೆಗೆ, ಹಮೋರ್ ದ್ವಾರದಿ ಕೇಕೆಹಾಕಿ ಮೇಘನಾಥನಿಗಾಹ್ವಾನವಿತ್ತು ಮತ್ತೇರಿ ಗರ್ಗದರಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುವ ಮೃದು ಯೌವನದ ಮಯೂರ ಬರಗಾಗಬೇಕು ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಬೆಡಗಿಗೆ...

“ವರ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡು” ನಾಟಕದ ಈ ಎರಡು ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕಾರ ಕೆ.ನಾ. ಸಾಳುಂಕೆಯವರು ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೋ ಸಾಹಿತ್ಯಸ್ಕ್ರೇ ರಸಿಕ ಮಹಾತೆಯರು ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಳಿದಾಸ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದರಂತೆ. ಬಹುತೆ ಆ ಮಾತು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸುರಿತೇ ಹೇಳಿರಬಹುದು.

ಆ ನಂತರ ಅಬ್ಜುಲ್ ಸಾಬರು ಇದೆ ಕಂಪನಿಯ ಹೇಮರಣ್ಣ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಲ್ಲಮ್ಮೆನ ಆರಾದ್ಯದ್ವೈವ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನವ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ನಂತರ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆನ ಮೃದುನನಾದ ವೇಮಣ್ಣನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಎರಡೂ ಪಾತ್ರಗಳು ವಿಧಿನ್ನವಾದಪುಗಳು. ಒಂದು ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನು ಮೃವೈತ್ತಿದಂತೆ ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಶ್ರೀಶೈಲ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿದೇವತೆ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನ ಪಾತ್ರ, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಲಾಸ ವೈಭೋಗಗಳನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ವೇಮಣ್ಣನ ಪಾತ್ರ, ಎರಡೂ ಸಂಗೀತಮಯ ಪಾತ್ರಗಳೆ ಆದ್ಯರಿಂದ ಸಂಗೀತಬಲ್ಲ ಅಬ್ಜುಲ್ ಸಾಬರು ಈ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಬರುವ ಭೋಗಿ

ವೇಮಣ್ಣ ಅತಿಗೆ ಮಲ್ಲಮೃನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಗಿ, ವಿರಾಗಿ, ಯೋಗಿವೇಮಣ್ಣನಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜೂಲೊಸಾಬರ ಅಭಿನಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಲಕ್ಷಣತರ ಹೇಳಿಕರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬು.

ಅದು ಇಲಾಲನೇ ಇಂಷ್ಟಿ ನಾನು ರಾಣೆಚೆನ್ನಾರಿನ ರೇವಣಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯ ಸಂಪದದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರೋಣಾಲೂಕ ಮುಸಿಗೇರೆ ಕ್ಷಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಹೇಮರಣಿ ಮಲ್ಲಮೃನ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿ ಕಲಾವಿದರನ್ನಾಗಿ ಅಬ್ಜೂಲೊಸಾಬರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಪದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಮದ್ದೂರ ಮರಿಯಣ್ಣನವರು ಆಮಂತ್ರಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಮಲ್ಲಮೃನ ಮಾವ ಹೇಮರಣಿಯ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಬ್ಜೂಲೊಸಾಬರ ವೇಮಣ್ಣನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವ ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಸದಾ ಭೋಗಲಾಲಸೆಯಿಂದ ವೇಶ್ಯಾ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ವೇಮಣ್ಣನಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕಾಲ ಕೂಡಿಬರುತ್ತದೆ.

ವೇಶ್ಯೆಯ ಕೋರಿಕೆಯಿಂತ ವೇಮಣ್ಣ ಅತಿಗೆಯಾದ ಮಲ್ಲಮೃನ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮಲ್ಲಮೃನ್ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮಂಜವನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ಸುತ್ತು ಹಾಕುವ ಕರಾರಿನೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಈ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸೂಳಿಗೆ ಕೊಡು' ಎಂದು ಮೂಗುತಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕರಾರನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೇಶ್ಯೆ ನಗುತ್ತಾ ನತ್ತು ಪಡೆದು ವೇಮಣ್ಣನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ವಿವಸ್ತಾಗಿ ಆತನ ಮಂಜವನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಶ್ರಾದ್ಧೋ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೋಗಜೀವನದಿಂದ ತ್ಯಾಗಜೀವನಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವಲ್ಲಿನ ಅಬ್ಜೂಲೊಸಾಬರ ಅಭಿನಯ ಹೃದಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕನಾಂಟಕ ಕವಿಜಂದ್ರ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂತಶಾಸಿಗಳು ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿದ ಹೃದಯಂಗಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ ಪರ ಅಬ್ಜೂಲೊಸಾಬರಲ್ಲಿನ ಪರಿಮೂರ್ಖ ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆಡವಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ವೇಮಣ್ಣ : (ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪದಿಂದ) ನೋಡಿದೆನು ಕಬ್ಬಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಮೋಹಿಸಿದ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬಂದ ವೇಶ್ಯೆಯನು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದೆನು. ಮುಟ್ಟಿ, ಅಲಂಗಿಸಿ, ಮುಳುಗಿ, ತೇಲಿದ ನರಕದ ಕುಂಡವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಬಿಗಿದು ಅಗಿದು ಬಾಯಿಟ್ಟು ಭೋಗಿಸಿದೆ, ಸದಾಸ್ವರೂಪ ಮೂತ್ತಲಾಲಾ ಮಲಕ್ಕಿನ್ನವಾದ ಮಾಂಸ ಮಜ್ಜಿಫ್ಫಿಗಳ ಹಂಜರವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು, ಹೇಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಳೆತ ಹೇಯವಾದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಸಿದೆನು, ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ವಾಪದಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತೆನು. ತಾಯೇ, ಮಲ್ಲಮಾಂಬೆ ಈ ರೀತಿ ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದೆ. ದಿಗಂಬರೆಯಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಮಂಜವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮೋಹವಳಿದು ಪ್ರೇಮ ಸದಿಲಿತು ಬೆಳೆಕು ಮೋಳಿಯಲು ಹೇ ಅಮೋಫೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಧಾಯನಿ

ಮಾತ್ರಸ್ವರೂಪಿಣಿ ಮಲ್ಲಮಹಾದೇವಿ...

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಪರಿತಃಸುತ್ತಾ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಿನ ಅಬ್ದುಲ್ ಸಾಬರ ಅಭಿನಯ ಅಡ್ಡತೆ.

ಪದ - ಅನಂದ ಭೈರವ

ದೀಪಚಂದ ಎನ್‌ಗಾಯಿತೀದಿನವು ಸುಜಾನ್ ಫಾನವು ॥೪॥ ಕನಷಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರದಲಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ಜನಿ ಮನಸಗಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನೆನಪು ॥ ಅ.ಪಾ ಹರಿವ ಕರಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆಯೇ ಮಲ್ಲಾಂಚೆ ನೀನಾನ್ ಭರತಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು । ಮುತ್ತಿನ ಮೂರುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು । ದುರಿತ ಸೋಳಿಯ ಸಂಗಬಿಧಿದೆ ಕರುಕೆ ನಾ ಕಡೆಗಾಳಿವ ಕ್ರಿಂವು ॥೫॥

ತಾಯಿ ಹೇಯವಾದ ಭೋಗಕ್ಕಾಶಿ ದಾಖಿಗೆ ದಾಸನಾದೆ, ಮಲವನ್ನು ಅಮೃತವೆಂದು ಸವಿದೆ, ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸುರಚಿಯಾದ ಹೇಯವೆಂದು ಪಾನ ಮಾಡಿದೆ, ಪಶ್ಚಾತ್ ವಾಚಕೆಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಂಥ್ಯನಾದೆ, ಕೇವುಸತ್ತರ ಕುಡಿದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡ್ಡ ಹೊರಲಿ, ಕಡೆಮುಟ್ಟಿರಿಯವ ನೋಣದಂತೆ, ಆತ್ಮಾವಿನಾಶಕ್ಕಿಡೆಯಾದವನನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಂದಿಂದ ವಿತಾಂಬರಗಳಿಂದಲೂ ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಿ ಬಹಿರಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ, ದುರ್ಗಂಧ ರಾಶಿಯಾಗಿರುವ ತರುಣ ಶರೀರವನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದೆನಲ್ಲಿಬೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಪ್ತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದು, ಹೊಲಸಾವ್ಯಾದ?

ಭೋಗೋನ್ನತನಾದ ವೇಮ್ಮಣಿನನ್ನು ಯೋಗಿಸಮಧನನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ ಈ ಸನ್ವೇಶದಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ ಸಾಬರ ಪರಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಸಿದ್ಧಿ ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಕುಳಿತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಕನಾಣಕಕ್ಷವಿಚಂದ್ರ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂತ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳು ರಚಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೇಮರತ್ನಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ಅಬ್ದುಲ್ ಸಾಬರ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ “ಸಂಮೋಹ”ಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿ ಪ್ರವೇಶ

ಡಾ॥ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರ “ಗುಬ್ಬಿ ಜನ್ಮಬಸವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಧಿಯೇತ್ರಿಕಲ್” ಕಂಪನಿ ಪುಮಕೂರು” ಹೌದು! ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಾರದಾ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ, ಗೋಕಾಕ ಹಾಗೂ ಹಳೇ ಮೈಸೂರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿ ಇವರಡೂ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ “ಹೆಡೊಮಾಸ್ತ್ರಾ” ಇದ್ದಂತೆ. ದೃಶ್ಯವೈಭವದಲ್ಲಿ, ರಂಗತಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಮಧಿ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಮೋಷಿಸುವಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಪನಿಗಳು. ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾಲ ಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆ ರಂಗಕ್ಕೆ ತನ್ನದೆ ಅದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಕಂಪನಿ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರರಂಗವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಕಲಾರತ್ನಗಳಾದ ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ, ನರಸಿಂಹರಾಜು, ಉದಯಕುಮಾರ, ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪಂಡರಿಬಾಯಿ, ಮುಸರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ. ಮುಂತಾದ ಕಲಾರತ್ನಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಹೆಗ್ಡಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಕಂಪನಿ. ಅಂತಹ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ ಸದವಕಾಶ ನಮ್ಮ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರಿಗೆ ಆಯಾಸಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನುರಿತ, ನುರಿಯುವ ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಕೆಣ್ಣಿನ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರ ಪ್ರತಿಭಾ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಯಲು ಹಣ್ಣಸಮಯ ಜೀಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಎಂತೆಂಥವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ, ಲವಕುಶ, ಯೆಡೆಯೂರ ಸಿದ್ದಲೀಂಗೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಸಾಮುಕಾರ, ಎಚ್ಚೆಮ ನಾಯಕ, ಸದಾರಮೆ, ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು ರಂಗಭೂಮಿಯ ೨೦-೩೦ ಅಡಿ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ದೃಶ್ಯ, ಆಭಿನಯ, ಸಂಗೀತ, ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೆನ್ನರ ಲೋಕವನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಿಸಿ ಲೋಕಪ್ರಸಾದಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಪರಿಕೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬ ಮಪ್ಪೆಮಾಲಾ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಿರ್ಭರಣೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರಿಗೆ ಸಹಕರಾವಿದರಾಗಿದ್ದವರು ನಟಭಯಂಕರ ರಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗಂಗಾಧರಪ್ಪನವರು, ಗುಬ್ಬಿರೆಣ್ಣನವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಿ.ವಿ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪ, ಜಿ.ವಿ. ಶಿವಾನಂದ, ಹೊಸದುಗ್ರಾ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪ, ವಾಸುದೇವರಾವ್ (ಬೇಬಣ್ಣ), ಜಿ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣಾ, ರಾಧಾ, ರುಕ್ಷನ್, ಜಿ.ವಿ. ಶಾರದಾ, ರಂಗನಾಯಕಮ್ಮೆ, ಶಾರತಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದವರು. ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಜಿಕ್ಕ ಮಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಬೇರೆಯವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಉತ್ತರ ಕನಾರಟಕದ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮರದ ನಟ ನಾನು, ಇಲ್ಲೇಕೆ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲಿ? ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೋ? ಆದರೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರು ಅಷ್ಟ ಸಮರ್ಪಿತರಾದ್ದರೂ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯ ಲವಕುಶ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಘ್ನನ ಹತ್ತಾರು ಮಾತುಗಳ ಜಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಶತ್ರುಘ್ನನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಜಿತ್ತರಿಗೆ ಗಂಗಾಧರ ಶಾಸಿಗಳು ಗುಬ್ಬಿ ಏರಣ್ಣನವರಿಗೆ “ಇವಾ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರದ ಕಲಾವಿದ. ಅಂತವನಿಗೆ ನೀವು ಸ್ವಾದ್ಯ ಪಾಟ ಹಾಕಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಏರಣ್ಣನವರೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರಂತೆ.

ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರು ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶಕ್ಕುಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅವಕಾಶ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಿಲ್ಲ. ಲವಕುಶದಲ್ಲಿ ಅದುವರೆಗೂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಏರಣ್ಣನವರ ಪುತ್ರ ಜಿ.ವಿ. ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಗೇ ಹೋಗುವ ಅನಿವಾಯಿತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಯಾರಿಗೆ ಹಾಪುದು? ಆಗ ಅವರು ಏರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ಹಾಕಿಯ್ತೇ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕುದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೇ ಆ ಪಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹದವಾಗಿ ಹುಳಿದ್ದ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರು ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸ್ಥವೈಸ್ಥವಾದ ಪಾತ್ರ ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ವಕಾಗುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಆ ಪಾತ್ರ ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಿಸಾಬರ ಅಮೋಫ ಆಭಿನಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮರಗು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪನವರು ಏರಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನೇನೋ ಇವರಿಗೆ ಹಾಪುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಅಳುಕು, ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂದು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಂದೇ ಮೊರಡಬೇಕಿದ್ದ ಅವರು ಅಂದು ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡಕೆದ ಹಲವಾರು ಜನಸ್ಥಿಯ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಾಜರ ಸತ್ಯಾಗರಲ್ಲಿ ಪಳಿಗೆದ್ದ ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬರು ರಾಮನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೋಫ್ ಅಭಿನಯ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗಲೇ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪನವರು ದೈರ್ಯದಿಂದ ಶಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ನಂತರ ಮರಳಿ ಬಂದ ಅವರಿಗೆ ವೀರಣ್ಣನವರು ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬನೇ ಆ ಹಾತ್ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು “ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬ ಆ ಹಾತ್ ನೀನೆ ಮುಂದುವರೆಸಿಬಿದು” ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ೩೦-೧೦೦ನೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪನವರೇ ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮತಾರ್ಥಿರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರು, ಅಧಿಭಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಇದು ಎಲ್ಲ ಕಂಪನಿ ಮಾಲಕರ ಸ್ವಾರ್ಥಾಬ್ದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬರು “ನೀವು ಕಂಬಾ ಸುತ್ತು ಅಂದೂ ಸರಿ ಪಗಾರ ಕೊಡ್ದಿ” ಎಂದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು.

ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬರು ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ವಾರ ಕಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಆವರ ಹಾತ್ ನೋಡಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿ ಕರಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ವೀರಣ್ಣನವರಿಗೆ ತಲುಪಿ ಅವರು ಒಂದುದಿನ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜನರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಗ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮನ ಪಾತ್ರದ ಮೋಹಾಕುಗಳು ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದ ರಾಮನ ಮೋಹಾಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ವೀರಣ್ಣನವರು ಮಾರನೇದಿನ ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪನವರಿಗೆ “ಚನ್ನಬಿಸಪ್ಪ ನೀನು ಮಾಡುವ ರಾಮ, ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬ ಮಾಡುವ ರಾಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎನಿಯ್ಯಾ? ಯಾಕಯ್ಯಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ದಿರಿ, ಕೊಡಯ್ಯಾ ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬನಿಗೆ ನೀ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಮೋಹಾಕುಗಳನ್ನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತ್ರೇಸಾಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೊಸ ಹೊಸ ಉಡುಪುಗಳು ಮೈ ಮೇಲಿನ ಆಭರಣಗಳು ಕೇಳಬೇಕೇ? ಅಬ್ಯುಲ್ ಸಾಬರ ಗಾನಾಭಿನಯದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತುಪ್ಪು ಮೇರಗು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿ ದ್ರೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರು ತಾವೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಥೇಟರ್ ಹಿಂದೆ ಸುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ದ್ರೇಸ್ ಸುಟ್ಟಾಗ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಂ ಗ್ರಂ ಬೆಳ್ಳಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ.

ಅಂತೆ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಲವಕುಶ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಹಾತ್ ಅದೂ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಲಾನ ಕಲಾವಿದನಿಂದ. ಯಾವ ಲೋಕೋತ್ಸವನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಗ ಹಿಂದುತ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟದೆಯೋ ಅದೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಹಾತುವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕಲಾವಿದ ನಿವಾಹಿಸಿದ್ದು, ಇದೇ ನಮ್ಮ ರಂಗಭೋಮಿಯ ಹಿರಿಮೆ. ಕಲೆಗೆ ಜಾತಿಜಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮವಿಲ್ಲಾ, ಆ ದೇವರು ಈ ದೇವರೆಂಬ ಭಿನ್ನ ಭೇದವಿಲ್ಲಾ. ಕೇವಲ ಕಲೆ, ಕಲೆ, ಕಲೆ. ಭಲೇ ರಂಗಭೋಮಿ.

ಶ್ರೀ ಯಡೆಯೂರು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕ ಅಭ್ಯಾಸಾಬರ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರಾಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಾಧ್ಯಂತ ಜಯಭೇರಿ ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಇನಿ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವಶರಿಸಿದ, ಇವಿನೇ ಶತಮಾನದ ಅಲ್ಲಿಮತ್ತಭುಗಳ ಅವಶಾರವೆಂದೇ ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವ ಶರಣ ಶ್ರೀಪ್ರಾರಾದ ಶೋಂಟಿದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಯತಿಗಳ ಅಮರ ಚರಿತ್ಯನೊಳ್ಳುವ ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹುಬ್ಬಿಇಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕ ಪದರ್ಥನ ನಡೆದಾಗ ಇದನ್ನು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ತಳದಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಖ್ಯಾತ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕ ಹೂಣಸೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರೇಂದಿಗೆ ಹುಬ್ಬಿಇಲ್ಲ ಒಂದುವಾರ ಕ್ಷಾಂಕ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯಪು ಅಭ್ಯಾಸಾಬರ ಅಭಿನಯದ ಯಡೆಯೂರು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಭ್ಯಾಸಾಬರನ್ನು ತಾವಿದ್ದ ಆನಂದ ಲಾಜ್ಞಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೇ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಎಂಬ ಆಶ್ವಸನೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಚಿತ್ರರಂಗದವರ ಒಳರಾಜಕಾರಣ ಅಭ್ಯಾಸಾಬರಿಗಿದ್ದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಚಿತ್ರನಟ ಲೋಕೇಶ ಅವರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಜಾತಿ!... ಒಬ್ಬ ಸಾಬನಿಂದ ಶರಣರ ಹಾತೆ ಮಾಡಿಸುವುದೇ? ನಾಳೆ ಚಿತ್ರ ರಿಲೀಸ್ ಆದ ನಂತರ ಜನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಬನನ್ನು ಮೂಳೆಸಲು ನಿಂತರೆ? ಈ ಮೂರಂಗ್ರಹ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಡಿ ಹೂಣಸೂರರ ಮನಪೂರಿ ಅಭ್ಯಾಸಾಬರಿಗಿದ್ದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಲೋಕೇಶರಿಗೆ ಹಾಕಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕೇಶರು ಕೂಡಾ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾವಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಈ ಜನರ ಒಳರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತಂತ್ರ ಶಿಳಿದ್ದರೆ ಒಹುತಃ ಅವರೆ ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ ಅಭ್ಯಾಸಾಬರಿಂದಲೇ ಆ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರೂ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಕೊಡುಗೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮಲಿ ಸುಬ್ಬಿಯ್ಯಾನಾಯ್ಯು ಅವರ ಸುಮತ್ರಲ್ಲವೇ?

ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಈ ಜಾತಿಪೀಠಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಶರಣರ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರ್ಥಗಳು ತಿಳಿದಿರಲೀಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. “ಇವನಾರವ ಇವನಾರವನೆಂದೆಂದೇಸೇದೇ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಇವನಮ್ಮೆವ ಇವನಮ್ಮೆವ” ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿದ ಶರಣರ ತತ್ವಾದರ್ಶಗಳು ಇವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಭ್ಯಾಸಾಬರ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಯಡೆಯೂರು ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ದೈವಿ ಅಭ್ಯಾಸಾಬ್ರ.

ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಹಾಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಳಕೊಂಡೆ ನಾ ಕಳಕೊಂಡೆ
ಮುರು ಮಲಗಳನು ತೋಳಕೊಂಡೆ
ಸತ್ಯ ಯಾವುದೆಂಬುದನು ತಿಳಕೊಂಡೆ.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ತರಹದ ನೂವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಈ ಹಾಡು ಗುನಗುಡುತ್ತಾ ನೂವು ಮರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೂರೆಯದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗೌರವ ಲಾಭ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಇವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೆ ಪ್ರತಿಕಾ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಈ ಭಾಗದ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ನಾಟಕಗಳ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರತಿಕಾ ವಿಮರ್ಶೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪುಂಜಾ ಮೆಚ್ಚುಗೊಯಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರೆದು ಮೌರ್ಯಾಖ್ಯಾಸಿದವು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸ್ವತಹಾ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರೆ ಮೆಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ಹಿಂದಂತೀ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಲ ರಾಮನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣ ವಚ್ಚೆರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ರಾಮನ ಪಾತ್ರವೆಂದರೆ ಮೈತುಂಬಾ ಕಂದು ನೀಲಿ ಬಗ್ಗೆವನ್ನು ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾದದ ಬಣ್ಣ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೀರಣ್ಣನವರು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಜಮಾನರು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಅಂಜಂಬುತ್ತರೇ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

“ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬಾ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊರತೆಯಾಗಿದೆಯೇನಯ್ಯು”? ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರಂತೆ.

ತಕ್ಕಿಂಬೇ ಎಚ್ಚತುಕೊಂಡೆ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ವೀರಣ್ಣನವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ ಮರುದಿನದಿಂದ ಪಾದದ ಬಣ್ಣ ಸರಿದಾಸಿಕೊಂಡರಂತೆ. ವಿಶೇಷ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದು ತಮ್ಮ ಮಗ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರು “ವಿಕೆ? ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬ ಇಲ್ಲವೇನಯ್ಯು, ಅಯ್ಯೋ ಏನು ನಿನ್ನ ರಾಮನ ಪಾತ್ರವೋ” ಎಂದು ಅಸಮಾದಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಮಗನೆಂಬ ಮಮಕಾರವನ್ನೂ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಣ್ಣನವರು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಗುಬ್ಬಿವೀರಣ್ಣನವರಂತಹ ಹಿರಿಯ ರಂಗಕರ್ಮಿಗಳಿಂದ ಶಾಹಭಾತೆಗಿರಿ ಪಡೆದವರು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು. ಮಗನನ್ನೂ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದವರು ಗುಬ್ಬಿವೀರಣ್ಣನವರು.

ಇದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ “ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ” ಇದೆಯೇ? ದೊಡ್ಡದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೊಡ್ಡದೇ. ಗುಬ್ಬಿವೀರಣ್ಣನವರು ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಫಾನ ಸರ್ಕಾರ ಹೊಡುವ “ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆ” ಸಮನಾಗಬಲ್ಲದೆ?

ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯ ನಂತರ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರು ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪದತ್ತೀ ಚಿಂದೋಡಿ ಲೀಲಮ್ಮನವರ ಕಂಪನಿಯ ನಾಟಕಗಳು ಚಿಂದೋಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಅವರ ಕೆ.ಬಿ.ಆರ್. ದ್ರಾಮಾ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ. ಶಿವಕಂಕರ ವಿರಚಿತ ಉಕ್ಕಂಡಗಾತ್ರಿ ಕರಿಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂರ ಕಡೆಯ ರ್ಯಾ ಎಂಬಿವರ್ವರ ಕಂಪನಿಯ ನಾಟಕ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತನಬಿ ಕಲ್ಪನಾರೋಂದಿಗೆ ‘ಮನಮಗಳು’ ನಾಟಕ ಅಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾ ಮನಮಗಳ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರು ಶ್ರೀಪತಿ ಎಂಬ ವಿಲನ್ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ನಡೆದಾಗ ಕಲ್ಪನಾರನ್ನು ಕ್ಯಾಪಿಡಿಡು ಜಗ್ಗಿ ರೇಪ್ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೆ ಜಗ್ಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಲೇ ತೆಲ್ಲನೇಯ ನೀಳಕಾಯಿದ ಕಲ್ಪನಾ ಇವರು ಜಗ್ಗಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಜೋಲಿತಪ್ಪಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗುಂಡಿಗೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವಳಿನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗುಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದವರೇ ಅವಳು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ರವಿಕೆಯಿನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಭಸರಿಂದ ಜಗ್ಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿದ್ದ ಕಲ್ಪನಾರನ್ನು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೋಪಾದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮರುದಿನ ಬೇಳಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನಾ ತಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಾಜಾಗೆ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರಿಗೆ ಬರಲು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಓ ನಿನ್ನಿನ ಘಟನೆಯಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿರಬಹುದು ತನ್ನನ್ನು ಬ್ಯಾಂಡು ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಹೋರಗೆ ಹಾಕಿಸಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಕ್ ಮಾಡಿ ಅವಳೇನಾದರೂ ಬೃದ್ಧರ ಗುಡೊಬಾಯ್ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟುರಾಯಿತೆಂದು ಅವಳಿದ್ದ ಲಾಜಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗಂಭೀರವದನೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಪನಾರನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕರಣಗುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ ಕಲ್ಪನಾ “ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಮಾನವಮಾನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರೂಂದಿಗಿದ್ದ ಸಹಕರಾವಿದರ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ನೀವು ನನ್ನ ಗೌರವ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಿರಿ. ನೀವು ಪುನಃ ಈಚೆ ಎಳೆಯದ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀವು ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮಾನ ಗೌರವ ಎರಡನ್ನೂ ಉಳಿಸಿದ್ದಿರಿ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ರೂಪೀನಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಎಳೆನೀರನ್ನು ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರಿಗೆ ನೀಡಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ದೂಡ್ಕ ಸಿನಿಮಾ ನಟ ಎಲ್ಲಿ ಬೃದ್ಧಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೋ ಎಂದು ಹೆದರಿದ್ದ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತಂತೆ.

ಮಿನುಗುತ್ತಾರೆ ಕಲ್ಪನಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡಗುಣದ ದೊಡ್ಡಕಲಾವಿದೆಯೇ. ಇಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಳ್ಳಸಾಬರಿಗೆ ತೋರಿದ ಸಹನರೀಲತೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ ಕ್ಷಾಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡಗೇರಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಎನ್.ಬಿಸವರಾಜರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಾ ಕಲ್ಪನಾ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಜಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ, ಅತ್ಯೇ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿನಯ ಸೋಂಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತೋ ಏನೋ.

ಆದರೆ ದುರ್ದೇಶವಿ ಕಲ್ಪನಾಚಿ ಅಲ್ಲಾಯಿತ್ತು. (ಒಂದುಗರು ಕಲ್ಪನಾಚಿಯವರ ಹೊನೆ ದಿನದ ದೀಕ್ಷೆಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನೇ ಬರೆದ “ರಂಗ ನಟಸಾರ್ವಭೌಮ” ಎನ್. ಬನವರಾಜ ಅಶ್ವಕಥನ ಓದಬಹುದು.)

ಆ ನಂತರ ಯೋಗಾನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟೆ ಚಿರಂಜಿವಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ, ಗದುಗಿನ ವೀರೇಶ್ವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಳಂಕೆಯವರ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರ ಕಂಪನಿಯ ಎಚ್ಚುಮಾಯಿಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾಂದಶಾನ, ಹಾಗೂ ರೀಲೆಲ ರಲ್ಲಿ ಮುಸಿಗೀರೆ ಕ್ಷಾಂಪೊನಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರೇಶ್ವರ ನಾಟಸಂಘ ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಮರೆಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮೃ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ, ವೇಮಣ್ಣ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ಬೆಳವಣಿಕೆ ಕಂಪನಿಯ ಎಂ.ಎನ್. ಹೊಗಾರರ ಸೊಲ್ಲೆಪೂರ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರರ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೆನ್ನಿಗೊರು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಾಗಿ ಹೆನ್ಸ ಹೆಸ ರಾಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನಸೋತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಇಷ್ಟ ಸುಳಿತ್ವವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಇವ್ವೆಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಅಬ್ಬಲ್ಲಸಾಬರು ಕೆಲ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿನ ರಂಗ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬೇಸಪ್ತ ಮನೆ ಹಿಡಿದು ಪುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರರಂಗ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಇವರ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಸಿಪ್ಪೆಯಂತೆ ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಎವ್ವೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭೆ ಇದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರಂತೆ ಇವರಿಗೂ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆ ಇವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಆಧಿಕರಣಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶೈಲಿಸದರೆ ಶೈಲಾಸವಂಬ ಅಷ್ಟುತಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವ ಹಾತುಚೊಣಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ ತನಿಯನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತ್ರ ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗ ಕಲಾವಿದೆ

ತಾರಾಪತ್ತಿ ಮಹಿಳೆಯಾಲ್ಲಾ ಅವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ವಿಲಾಸಿ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮಾರೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಜಾತ್ಯೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಹಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರ ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಕಲಾಪ್ರಭುದ್ವತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಕಲಾವಿದೆ ಹೇಮರಣ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮೃನ್ ಪಾತ್ರ, ದ್ರೌಪದಿಪಾತ್ರ, ಉತ್ತರಪಾತ್ರ, ಭಾನುಮತಿ ಪಾತ್ರ, ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಪಾತ್ರ, ಹಿತ್ತಾರ ಚನ್ನಮೃನ್ ಪಾತ್ರ, ಹೇಣುಕಾ ಯಲ್ಲಮೃನ್ ಪಾತ್ರ, ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮೃನ್ ಪಾತ್ರ, ಶಿವಾಚ ತಾಯಿ ಜೀಜಾಬಾಯಿ ಪಾತ್ರ, ಅಕ್ಷಯಹಾದೇವಿ ಪಾತ್ರ, ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಡಿನ ತುಂಬಾ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಕಲಾವಿದರ ಕುಟುಂಬ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಿ ಪತಿ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರ ಸಂಗೀತ ಕಲಾಸಂಸ್ಥಾರ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಗಂಧವ್ರಾ ತಿಳಿಯುದ, ಮುಗ್ಗತನ, ಸಹಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಂಬ ಬೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವ ಹೃದಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ತನಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ಸಾದ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನೇ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಚಿಸಲಾರದ ಸುಸಂಸ್ಕರ್ತ ಗುಣಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಸಮಾಲಿನ ಕಲಾವಿದರು ಅಂಬಜಮ್ಮೆ ಗೋಕಾಕ. ಅಂಜಲಿದೇವಿ ಗದಗ, ಸುಭದ್ರಮ್ಮೆ ಮನಸೂರ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಅವರಣ್ಣ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಗೌರವದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮಹಿಳೆಯಾಲಾರವರದು.

ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರ ಕೈಹಿಡಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ನರಳಾಗಿ ಅವರ ಕ್ಷಮುಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾಸಾಬರ ಸೇವಯನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟಿ

ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು. ಮನೆತನದ ಲಿಟರ್ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಅಬ್ಜುಲ್ಲಿಸಾಬರು ಕೆಲಕಾಲ ಕಿರಾರೆ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕರೆದರೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಂಗ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಇರೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೆ ಹಲವು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಇವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾರೇರಿ ಬಸವಲಿಂಗಶಾಸೀಗಳ ರೇಣುಕಾಯಲ್ಲವು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಪಾತ್ರ, ಕಂದಗಲ್ಲ ಹನುಮಂತರಾಯರ ರತ್ನಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯ, ಜಿ.ಜಿ. ಹೆಗಡೆಯವರ ಸ್ತುಹರಿಶ್ವಂದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಬಸವರಾಜ್ ಬಂಗೇರಿ ವಿರಚಿತ ತಿರಪಟ್ಟಿ ಫಕೀರೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಜಾಅಮಿನುವುದ್ದಿನ್ ಪಾತ್ರ, ಇವಾ ಮಹಡೇವ ಬಣಕಾರರ ಜಗಪ್ರೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮ್ಮಪ್ರಭು, ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸೀಗಳ ಹೇಮರಾಜ್ ಮಲ್ಲಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಮನನ ಪಾತ್ರ, ಮಾತಂಗಕನ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಕೀತು, ರೇಡಿಯೋ ಪ್ರಸಾರಿತ ನಾಟಕಗಳಾದ ನೀನೂ ಸಾಹಕಾರನಾಗು, ಹರಗಿರಿಚೆ, ಭತ್ತಪತಿ ಶಿವಾಚಿ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತಾರಂಧರವಾದ ದ್ವಿನಿಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಯ್ಯಿ, ರಂಗಭೂಮಿಯಾಯ್ಯಿ, ಜಿತ್ರರಂಗವಾಯ್ಯಿ, ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಪ್ರಪಂಚವಾಯ್ಯಿ, ರೇಡಿಯೋ ಆಯ್ಯಿ, ಟಿ.ವಿ. ಮಾಡುವುವೂ ಆಯ್ಯಿ, ಆದರೂ ಅಬ್ಜುಲ್ಲಿಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾವಿದ ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುವುದು ಯಾವ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ! ಕಂಡರು, ತಿಳಿದರು ಆದರೆ ಜಾಣಿಕುರುದು, ಜಾಣಿಮರೈವು.

ವೃತ್ತಿರಂಗದಿಂದ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯತ್ತ

ಹೋದು! ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕವಲುಗಳು ಒಡೆದು ಎರಡೂ ಉದ್ದೇಶಿತವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಮೊಜ್ಞಾರಾದ ಸುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಬಿ.ಎ. ಕಾರಂತ, ಶ್ರೀರಂಗ, ಲಂಕೇಶ, ಕೃಳಾಸಂ, ಪರವತವಾಟಿ, ಜಡಭರತ, ಕಾನ್ನಾಡ, ಕಂಬಾರ, ಚಂಪಾ, ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು, ಅನೇಕ ತೆರನಾದ ಚೆಂತನಾಪರಷಾದ ಸಂಕೀರ್ಣ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಅಲ್ಲಿ ವಿಳಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಆದರೆ ಆ ಅಲೆಯಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಶತರ ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಿಕ್ಕಿತ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತೇಲಿದರೇ ಹೊರತು ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಶತಮಾನ ಕಾಲ ಸಲಹಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಭಾವಚೀವಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತೇಲಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಅಸಂಗತ ಕಥೆ, ಕೃತಕ ಅಭಿನಯ, ಕಲಿಣ ನಿದೇಶನ, ದೊಂಬರಾಟವನ್ನು ನಾಚಿಸುವ ಜಿತುವಿಚಿತ್ರ ರಂಗತಂತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಿಗೆ ಹಿಡಿಸದಾದವು. ಆದರೆ ಆ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಕರ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿನ ರಂಗಕೀರ್ತಿ, ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶೇಷ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಎಂಬ ವೃತ್ತಿರಿಕ್ತ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕವನ್ನೇ ಹೋಡಿದವು.

ನಾನೋಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ಹಿರಿಯ ನಾಟಕಾರರಾದ ಸೀ.ಬಿ. ದುತ್ತರಿಗಿಯವರನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಈ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯವರು ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಕಾವಿಗಳಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ತುಂಬಾ ವಿನೋದಭರಿತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು.

“ನೋಡ ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಈ ವೃತ್ತಿ ಕಲಾವಿದರಂದು ಯಾವಾಗ ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟೊಂದೇ ಯಾವಾಗ ಸೆರೆದ ಅಂಗಡಿ ಕದಾ ತೆಗೆಸ್ಥೋ ಅಂತ ಜಡಪಡಿಸವು ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯವರು. ಇನ್ನ ಹವ್ಯಾಸಿಯವರಂದು ನಾಟಕ ಜಾಲು ಆಗೋಡ್ಕುಂಡ ಮುಂಚೀನೇ ಚೊಲೋ ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿನ್ ಸೆರೆ ತಂದ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಚಂದಾಗಿ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ನಾಟಕ ಎಪ್ಪ ಚಂದ ಮಾಡಿರ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಚಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಸೇರಿ ಪಾನಗೋಷ್ಠಿ ಮಾಡಿ ಮನಗೆ ಹೋಗವು ಹವ್ಯಾಸಿಗಳು. ಇಷ್ಟೇ ನೋಡ ತಮ್ಮ ಇವರ ಮುಧ್ಯದ ವ್ಯಾಕ್ಸ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿ ನನ್ನಮ್ಮೆ ನಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಕಲಾವಿದರ ಮುಗ್ಧತನವನ್ನು ದುಶ್ರಿಗಿಯವರು ತುಂಬಾ ಏಡಂಬನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲ ವೃತ್ತಿಕಲಾವಿದರ ಮುಂದೆ ರಾಜೀವಾಗಾಂಧಿಯವರು ಸತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅಯ್ಯೋ ಹಾಪ! ಅವರು ಯಾವ ಕಂಪನಾಗ ಇದ್ದು? ಎಂದು ಕೇಳುವವರೆಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದರೆಡು ಕಂಪನಿಗಳು ಕೆಲ ಕಲಾವಿದರು ಅವವಾದವಾಗಿರಬಹುದು ದೊಡ್ಡವಾದ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಆಡೂರ ಯಲ್ಲಿಪ್ಪ ಎಂಬ ಸ್ನೇಹ ಮೇಸ್ಟೀ ೧೦-೧೫ಕ್ಕೆ ನಾಟಕ ಜಾಲು ಆಗಬೇಕಂದರೆ ೧೦-೧೫ಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಫಂಟೆ ೧೦-೨೫ಕ್ಕೆ ಇನೇ ಫಂಟೆ ಮೊಡೆದು ಅಂಕದವರದ ಎಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವನಂತೆ. ಆತನಿಗಿಧ್ಯ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞ ಎಷ್ಟೋ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆರ್.ನಾಗೇಂದ್ರರಾಯರ ಕಂಪನಿಯ ನಾಟಕ ಜಾಲು ಆಗಿದ್ದ ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ವಾಚಿನ ಮುಖ್ಯ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹೀಗೆ ಶಿಸ್ತು ಅಶಿಸ್ತಿನ ಎರಡು ಅತಿಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಂಪನಿಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಕೋರತೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಂಪನಿಗಳು ಸುತ್ತಿಕ್ಕಿತ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅತೀ ಶಿಸ್ತಿನ ಅತಿಕರ್ಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ “ಪ್ರಯೋಗ” ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತಲುಪಡೆ ಹೋದರು. ಇಂತಹ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಮಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೇ ಕಳ್ಳಿ ತರೆದಿದ್ದ ಕಾಲಘಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಬ್ಜುಲ್-ಸಾಬರಿಗೆ ಹವ್ಯಾಸಿ ತಂಡದಿಂದ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅನಿಲ ತಕ್ಕರೋ ನಿದೇಶನದ “ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಥಮ ಕರಣದಿಂದ ಅಂತಿಮ ಕರಣದವರಗೆ”

ಹೌದು! ಇದೊಂದು ಹಿಂದಿ ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ರೂಪಾಂತರ. “ಸೂರ್ಯಕೆ ಪೆಹಲೇ ಕಿರಣಸೇ ಅಂತಿಮ ಕಿರಣತಕ್ಕ” ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಓವೆ ಸ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹಂಡರಾಜನ ಪಾತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಾಕೋಧದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಿಲ ತಕ್ಕರೋ ಆ ಕಾಲದ ಮಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಈ ಶ್ರೀಮಂತ ಕಲಾವಿಲಾಸಿಗೆ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ಧೀಮಂತಕಲಾವಿದ ರಂಗಭೂಮಿ ಜಿತ್ತರಂಗಗಳಿರಡರಲ್ಲೂ ಪಳಗಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲಸಾಬ್ ಅಷ್ಟೇಗೇರಿಯವರು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಆಕರ್ಷಕ ಅಂಗಸೊಷ್ಟವೆ, ತಮ್ಮ ನಾಟಕದ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ

ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಬ್ಯಳಸಾರ್ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರನ್ನು ಹಾಟಕೊಂಡು ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಿದೇಶಕ, ನಟ, ನಿರ್ಮಾಪಕ, ಅನುವಾದಕ, ರಂಗಸಂಘಟಕರಾದ ಅನಿಲ ಶಕ್ತರ್ ಅವರು. ಇವರಿಗೆ ಸಾತ್ರ ಕೊಡಲು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹುಬ್ಬಳಿ-ಥಾರವಾಡರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗ ಕಲಾವಿದರ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಡೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರೆಂದರೆ, ನಿದೇಶಕ ಚಿತ್ರರಂಜನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇವರು ದೂರದ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಬಂದವರು.

ಡಾ॥ ಜಂಗಣ್ಣವರ ನಟ, ಹಾಗೂ ಮಾಜಿಮೇಯರ್, ಡಾ॥ ಪಾಂಡುರಂಗ ಪಾಟೀಲ್, ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ ಎಮ್.ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್, ನಟ ನಿದೇಶಕ ಸುಭಾಷ ನರೇಂದ್ರ ಇವರು ಧಾರವಾಡ ರಂಗಾಯಣದ ನಿದೇಶಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು. ಸುಭಾಷ ಕೃತಿ, ತಾನಾಜೀ ಕವಳಿಕರ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಸುರೇಶ ಕಿಳಿ, ನಿದೇಶಕ ಜಯತೀಧ್ರು ಜೋತಿ, ಅರವಿಂದ ಹುಲಕರ್, ಪತ್ರೇಕರಾದ ಕವಿ ಗೋಪಾಲ ವಾಜಪೇಯಿ, ನಾಟಕಕಾರ ಜಿ.ಎಚ್. ರಾಘವೇಂದ್ರ, ಡಾ॥ ಗೋವಿಂದ ಮಣ್ಣರ್, ಗಣೇಶ ಜೋತಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕದಂ ಮುಂತಾದವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಥಮ ಕರಣದಿಂದ ಅಂತಿಮ ಕರಣದವರಿಗೆ ನಾಟಕ ಆಗ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹವ್ಯಾಸಿ ಎರಡೂ ರಂಗಪ್ರೇಮಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗದ ಅನಿಲ ಶಕ್ತರ್ ನಿದೇಶನದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ರಂಗದ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರ ಅಭಿನಯ ಕೌಶಲ್ಯ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಮೃಕೊಡವಿ ಏಳಲು ಈ ಎರಡೂ ರಂಗಪ್ರಕಾರಗಳ “ಕಸಿ” ಇಂರಿನ ಅನಿವಾಯವಾಗಿದೆ. ಹವ್ಯಾಸಿಗಳ ಶಿಸ್ತ ಸಮಯಪಾಲನೆ, ವೃತ್ತಿಯವರ ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆಯ “ಸಂಲಗ್ನ”ವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ಜಲವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮದತ್ತ ಮುಖ

ಬರಬರುತ್ತ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರ ಚಿತ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದತ್ತ ವಾಲತೊಡಗಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜಪಮತೀ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನರಾಗತೊಡಗಿದರು. ನಿತ್ಯ ಎರಡು ಭಾರಿ ನಮಾಜಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರ ಕಾಲ ಅಂತ್ಯವಾಯ್ತು. ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ ಇಸ್ತಾಂ ಧರ್ಮಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಗಡ್ಡಬಿಳ್ಳರು. ಇನ್ನೇನು ತಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮುಣ ತೀರಿತೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಬ್ಯಳಸಾಬರನ್ನು ರಂಗಭೂಮಿ ಮನೆಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಮ ನಾಟಕಸಂಘದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಂಡಿರಂದ ಲಿಂಡಿರ ವರೆಗೆ ಇವರು ಜಗತ್ತಿನ್ನೇತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಭತ್ತಪತಿ ಶಿವಾಚಿ, ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಘಕೀರೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ ನಾಟಕಗಳ ಮೂಲಕ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಯ ನಾಟಕವಂಫ್, ತಿರೂರೆ

ಇದು ನನ್ನ ಬಹುದಿನದ ಅದಮ್ಯ ಉತ್ಸಾಹದ ಸ್ಪಷ್ಟಿಕಾರ. ೨೦೦೪ರ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಗಳಿಗೆ ರಂದು ಕನ್ನಡದ ಕಚ್ಚಾಳು, ನಾಡೋಜ ಡಾ॥ ಪಾಟೀಲ ಮುಖ್ಯಪ್ರವರು, ಹಾಗೂ ನಾಡೋಜ ಡಾ॥ ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗಿರ್ಯಾರು, ನಾಡೋಜ ಡಾ॥ ಚನ್ನೀರ ಕಣವಿಯವರಿಂದ ಉದ್ದಾಳನೆಗೊಂಡ ಈ ಸಂಘದ ಜಗತ್ತೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಗುರುಗಳಾದ ಈಶಾನ್ಯ ಮುನಿಗಳ ಪಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ದೇವರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರು ಮನೋಜ್ಞ ಅಭಿನಯ ನೀಡಿದರು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಮನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎತ್ತರವನ್ನು ತಲ್ಲಿಪುವಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರು ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂತದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದವು.

ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಲು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ “ಮಾಡತೀರ ಬಸವಣ್ಣ ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಾಲ ಮುಗೀತು ಅಂತನ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟೆಗೊಂಡು ಹುಂತಿನಿ” ಎಂದಾಗ ನಾನು “ಅಣ್ಣಾವರೇ ನಿಮ್ಮ ಗಡ್ಡಾನ್ ನಮ್ಮ ನಾಟಕಕ್ಕ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳತಾವ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ನಾಟಕದೊಳಗ ನೀವು ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಗಡ್ಡಧಾರಿ ಪಾತ್ರವೇ” ಎಂದಾಗ “ಆಯಿತ್ವಿಪ್ಪಾ ರಂಗಭೂಮಿನ ನಾ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂದೂ ಅದು ನನ್ನ ಬಿಡಲೊಳ್ಳಬು” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೇಳಗಾಂವಿವರೆಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬೀದರ, ಭಾಲ್ಯ, ಬಸವಕಲ್ಳಾಣದವರೆಗೆ ಕನಾಂಟಕದಾದ್ಯಂತ ಹಾಗೂ ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದ ಜಹೀರಾಬಾದ್, ಸದಾತಿಪವೇಟಿ, ಸಕ್ಕರಗಾ, ಉಜ್ಜಾನಚಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪ್ರಥಮ ಕಾಯಿಕಭೂಮಿ ಮಂಗಳವೇದೆ, ಲಾತೂರ್, ದೇಗುಳಾರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗೆ ಸುಮಾರು ಲಿಂಗ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಇ ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಭಾಲ್ಯ ಹಿರೇಮರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಜ್ಯರಾದ ಡಾ. ಬಸವಲಿಂಗ ಪಟ್ಟದೇವರ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಹತ್ತಿರದ ಜಹೀರಾಬಾದನಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರರ ನಾಟಕವಾಡಿದವು. ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಶಾನ್ಯಮುನಿಗಳ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರನ್ನು ಕಂಡ ಅಲ್ಲಿನ ಕಲಾಪ್ರೇಮಿಗಳು ಅರೇ ಇವರು ನಮ್ಮ ಎನ್.ಟಿ. ರಾಮರಾವ್ ಇದ್ದಂತೆ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ದೃಶ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತೇ ಇವರಿಗೆ ಎನ್.ಟಿ. ರಾಮರಾವ್ ಎಂದು ಮುಗಿಬುಬಿಟ್ಟಿರು. ಅವರ ಅಭಿಮಾನದ ರಭಸ ಎವ್ವು ಪ್ರವಿರವಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ನಮಗೆ ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತೊಂದರೆಯಾಯ್ತು.

ಕೇನೆಗ ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರೊಂದಿಗೆ ಘೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಂಗಳವೇಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಬಸವಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗಳ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ

ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಿಮಾಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಬಸಹೆಶ್ವರರ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದ ನನಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಡ್ಡ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಆ ದೃಶ್ಯ ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಸ್ತುಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಿಂತಿಸಿದ್ದೀರೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಆ ಪಾತ್ರದ ಮೋಷಾಕೆನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಇವರು ಬಸವಣ್ಣ, ಅಲ್ಲಮಹಿಮಾ, ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದಿತ್ತು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ “ಲಾಂಭನಕ್ಕೆ ತರಣೆಂಬೆ” ಎಂಬ ತತ್ವದಂತ ಲಾಂಭನಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದಿತ್ತು. ಅದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ತರಣರ ಮೋಷಾಪುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಂಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಬಂದು ಆ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರ್ಚಡಿಸಿದರಲ್ಲಾ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಕಾರಣವಾದದ್ದು. ಅವರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದ ನಮಗಲ್ಲ ನಮೋಳಿಗಿನ ಆ ಕಲಾಬೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಧನ್ಯ ಕಲಾಚೀತನ!

ಅಬ್ಯಳಿಸಾಬರು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಯರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣದ ಮಾನ ಸನ್ನಾನಗಳು ಈಗ ಇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಕನ್ನಡ ಜಗದ್ದುರುಗಳಾದ ಡಾ॥ ತೋಂಟದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಗೌರವಸನ್ನಾನ, ಭಾಲ್ಯೇ ಹಿರೇಮತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಡಾ॥ ಬಸವಲೀಂಗ ಪಟ್ಟದ್ವೇವರಿಂದ ಸನ್ನಾನ, ಧಾರವಾಡದ ಕನಾರ್ಚಿಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಖಾರಿಂದ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ರಂಗಸನ್ನಾನ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡಾ॥ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ವಿಶೇಷ ರಂಗದಂಪತಿ ಸನ್ನಾನ, ಗಾನಯೋಗಿ ಮಟ್ಟರಾಜ ಕವಿ ಗವಾಯಿಗಳಿಂದ ಸನ್ನಾನ, ಚಿಂದೋಡಿ ಲೀಲಮ್ಮನವರು ಅಕಾಡಮಿ ಅಳಕ್ಕರಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಯ್ಯ. ಅರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ ನಾಟಕ ಅಕಾಡಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ತಿರೂರಿನ ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಮ, ನಾಟಕ ಸಂಖದ ದಶಮಾನೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ರೂ. ೫೦೦೦/-ನಗದಿನೊಂದಿಗೆ “ಬಸವರಂಗಕಲಾ ಭೂಷಣ” ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾನ ಸನ್ನಾನಗಳು ಅಬ್ಯಳಿಸಾಬರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದವು.

ಆದರೆ ಬರಲೇ ಬೇಕಾದ ಗುಣ್ಯ ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕನಾರ್ಚಿಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಇದುವರೆಗೂ ಬಾರದೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರಾದ ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ, ಪರ್ಕಣ್ಣ ಅರಗೋಳ, ಗವಿಶ ಹಿರೇಮತ, ಗಣೇಶ ಅಮೀನಗಡ, ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಸಿದ್ದಾಂತವರ, ಅಜತ ಘೋರ್ಚದೆ, ಪ್ರೇಮಾ ಬದಾಮಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕಾ ರಂಗದ ಮಿಶ್ರಿತ ಅಬ್ಯಳಿಸಾಬರ ರಂಗಸಾಧನೆ ಪುರಿತು ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಿರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಇವರ ರಂಗಸೇವೆಯನ್ನು ದಾಖಿಲೇಕರಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಗದುಗಿನ ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮತದ ಡಾ॥ ತೋಂಟದ ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತೂ ಅಬ್ಯಳಿಸಾಬ, ಮಹಿಮಾಲಾ ದಂಪತಿಗಳ ಬಗ್ಗ ತುಂಬಾ ಗೌರವದ ಮಾತನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆ ರಂಗ ದಂಪತಿಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಹಿಮಾಗಳು ಹಾಗೂ

ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಒಂದು ಸೇಲನು, ಇವರ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ನೇ ಶತಮಾನದ ಅನುಭವ ಮಂಟಪವೇ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅನಾವರೋಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಲ್ಯೇ ಹಿರೇಮುರದ ಮೊಜ್ಞಾದ ಡಾ. ಬಸವಲಿಂಗ ಪಟ್ಟದೇವರು ಅಬ್ಜ್ಞಾಲ್ಲಾಂತಿಕ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಇವರ ಅಭಿನಯದ ಬಸವೇಶ್ವರರ ನಾಟಕವನ್ನು ಸುಮಾರು ಸಲ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೂ ನಾಟಕದ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೋಳಿಮು ಮೂಡಿ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿತ್ತು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕದ ಸ್ತಾಪಿಜಿಗಳಿಂದೇ ಖ್ಯಾತರಾದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ತರಳಬಾಲು ಸಂಸಾಫನ ಮತದ ಮೊಜ್ಞ ಶ್ರೀ ಡಾ. ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ‘ಇಷ್ಟ ವಯಸ್ಸಾದ ಈ ಜನ ಏನು ನಾಟಕ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ಡಾ. ಮಹಾದೇವ ಬಣಕಾರರ ಜಗತ್ತೋತ್ತಿ ಬಸವೇಶ್ವರರ ನಾಟಕ ಸಾಂಕೇತಿಕ್ಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಂ ರ ನಾಟಕೋತ್ತವದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಾಗ ನೋಡಿ ದಂಗಾಗಿ ಹೋದೆ. ಏನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ್ ಮಾಡಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುವ ನಮ್ಮ ಹವಾಸಿ ರಂಗದವರು ಈ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಕಲಿಯುವುದು ತುಂಬಾ ಇದೆ ಎನಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ರಂಗ ಸಚ್ಚಿಕ್ಕೆ, ಯಾವ ರಂಗ ತಂತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಅಭಿನಯ, ಹಾಗೂ ಮಾತುಗಳ ಸ್ವರವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಪ್ರೀಕ್ಷಕರನ್ನು ಸಮ್ಮೋಹನಗೊಳಿಸುವ ಪರಿ ನಮಗೆ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು’ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದ ಪಂಚಮಸಾಲಿ ಏಶಾಧಿಪತಿ ಮೊಜ್ಞ ಶ್ರೀ ಬಸವ ಜಯಮೃತ್ಯಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಏಣಿಗಿ ಬಾಳಪ್ಪನವರು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ನಾಟಕ ಈಗ ಅಬ್ಜ್ಞಾಲ್ಲಾಂತಿಕ ಹಾಗೂ ಬಸವರಾಜ ಬೆಂಗೇರಿಯವರ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ನಾಟಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಶಾಖಾನಿಯ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಜಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕ ಜಿಂದೋಡಿ ಬಂಗಾರೇಶ ಅವರು ಯಾವ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಸರಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಬಲ್ಲ ಅಪರಾಪದ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಬ್ಜ್ಞಾಲ್ಲಾಂತಿಕ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ. ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹಿರಿಯ ಕಲಾಪಿದರ್ಶಾದ ಎಚ್.ಡಿ. ಅರಸುರವರು ಅಬ್ಜ್ಞಾಲ್ಲಾಂತಿಕರೇ ನನಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಗುಬ್ಬಿಯೆರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರಬೇಕಿತ್ತಪಾ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹಾಡು ನಟರು, ಸಂಗೀತ ಬಲ್ಲವರು ನಿಮ್ಮ ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಂಗಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಾರೇ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ಯೆರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಅಬ್ಜ್ಞಾಲ್ಲಾಂತಿಕರು ತುಂಬಾ ಸಂತಸದಿಂದ “ಬಸವಣ್ಣ ಅರಸರೂ ನಾನೂ ಹೊಡಿ ಸರ್ವಿಸ ಮಾಡಿದವರು ಅವರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿಯೆರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದ್ಯೇತಿ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಬರೋಣ ಬರಿ” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅರಸರಿದ್ದ ಹನುಮಸಾಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಹೊಂದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಎಚ್.ಡಿ.

ಅರಸುರನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು ಅರಸುರರವರು “ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಆಯ್ದು ಪ್ರತಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾರಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಘೋಟೊ, ಪ್ರತಿಕಾ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿರ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನೇ ಮುತುವಜೀವ ವಹಿಸಿ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬರ ಎಲ್ಲ ದಾವಿಲಾತಿಗಳನ್ನು ಅರಸರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೇನಾಯಿತೋ ಆ ಬಾರಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬೇರೆಯವರ ಪಾಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬರು ಆದೇ ನಿರ್ವಿಕಾರದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಗೆ ನಕ್ಷೆಯು. ಆ ನಗೆಯು ಹಿಂದೆ ಎಂಥ ನೋವಿತ್ತೊ ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಎನ್ನ. ಬಸವರಾಜರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಹುಬ್ಬಿಳಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಸೇರಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹುಬ್ಬಿಳಿ ಪ್ರಕಾಶ ಹೋಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲಿಸಿದ್ದಾಗ ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದೆ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಎನ್ನ. ಬಸವರಾಜರು “ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಬಯಾಗ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಯಾಕೆಂದು ಅಂವಾ ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದ” ಎಂದು ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಧಾರವಾಡದ ಕನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಜಗತ್ತೋತ್ತಿ ಬಸವೆಶ್ವರ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಡಾ॥ ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುಗ್ರ್ರ, ಡಾ॥ ಪಾಟೀಲ ಮಟ್ಟಪ್ಪ, ಡಾ॥ ಜನ್ಮವೀರ ಕಣವಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಎನ್ನ. ಬಸವರಾಜರವರು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. “ಈ ನಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಬಯಾಗ ಅದಾನಲ್ಲ ಈ ನಾಟಕದೊಳಗ ಅಲ್ಲಿಮು ಪ್ರಭುಗಳ ಪಾಟ್ ಮಾಡಿದಾಂವ ಅಂವಾ ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದ ಆವನ ಹಲವಾರು ಪಾಟ್ ನಾನು ನೋಡೇನಿ ಸಂತಸ ಪಟ್ಟನೆ” ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದರು.

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬರ ಯಾವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮರಸ್ಯಾರಳಿಗೂ ಆಶಿಸದೇ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಯಾವ ಕಂಪನಿಯೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಪಾತ್ರವೇ ಆಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ ಶೃಂದೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ನಾಟಕದ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣಾದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಲಿಂಗ-ಇಂರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಯೋ ಸಹಜವಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಪಾಲಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ನಾಟಕ ನಡೆಸುವ ಪಾತ್ರಗಳು ದೂರೆತವು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ನಟರಿಗೆ ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಮ್ಮತಿದ್ದರು. ಹಿರೋ ಪಾತ್ರಗಳ ಬೇಕೆಂಬ ಹರ, ಆವು ಶಿಗದಿದ್ದರೆ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಚಟ್ಟ.

ಕೊನೆಗೆ ಕಂಪನಿ ಮಾಲೀಕರು “ಅಬ್ಬುಲ್ಲಸಾಬಾ ನೀನ ಆ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕಂಪನಿ ಮುಂದವರೆನಪ್ಪು ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ಇವರು ತಾವೇ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹರ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕಂಪನಿ ಮುರಿದು ಹೋಗುವದಕ್ಕೂ ಶಿದ್ದರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೂ ಸಲ್ಲಿವ ಸಾಮಧ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು

ನಿನೇ ಆ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಸಂಘವನ್ನು ಬದುಕಿಸು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರಂತೆ ತಾನೂ ಹರಹಿಡಿದರೆ ಕಂಪನಿ ಮುರಿಯುವುದೆಂದರಿತ ಅಬ್ಜಲ್ಲಾಸಾಬರು ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಲಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷರಿಂದ ಸೈ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಂಘಕ್ಕೂ ಸಂಜೀವನಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಓರ್ವ ಸಮರ್ಥ ಕಲಾವಿದನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿ ಅವೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಇದನ್ನೇ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗ್ಯೆದ ಅಬ್ಜಲ್ಲಾಸಾಬರಿಗೆ ದೋಬ್ರಲ್ಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲದೆಂದಲ್ಲ, ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ದಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಇವರು ಒಳಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಮ್ಮೆಯೇ ಮದಿರಾ ಸೇವನೆಗೆ ಮಾರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಸೇವನಿಸಿ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ನಿಂತರೆ ಸಂಘದ ಮಾಲೀಕರೊಂದಿಗೆ ಜಗತ್ ಕಾಯ್ದವರಲ್ಲ. ನಾಟಕದ ಹಾಗೂ ಪಾತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ರಾಣ್ಯೇರಾತ್ರಿ ಹೇಳಿದೇ ಕೇಳಿದೇ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ.

ಅಂತೆಯೇ ಇವರನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಕಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ತುಂಬಾ ಶ್ರೀತಿಯ ಗೌರವ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಘದ ಮಾಲೀಕರು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರು ಕಾಲವಾದ ನಂತರ ಐಶ್ವರ್ಯ-ಲೀಗ ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಆತಿಥಿ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ “ಲವಕುತ್” ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಂಘದ ಒಡೆಯಾದ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಮಾರು ಚನ್ನೆಬಸಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಸಿ ಇವರನ್ನು ಕುಳ್ಳರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈ ಆವಕಾಶ ಆಗ ಇದ್ದ ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲ ಮಾಲೀಕರ ಮುಂದೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜಲ್ಲಾಸಾಬರು, ಕನ್ನಡ ಹೋರಾಟಗಾರರಾದ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ, ಜಿತ್ತನಂಟ ಶಕ್ತಿಪ್ರಸಾದ ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಹೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹಿಂದಿ ಜಿತ್ತ ರಂಗದ ಖ್ಯಾತನಾಮರಾದ ಸಜ್ಜನ, ನಿಮಾರಪಕ ಶಾಂತಿಲಾಲ ಮೇಹತಾ, ಫಾರುಶ್ ಕೇಶ್ವ, ರ್ಯಾಟಿರ ರಾಮಕುಮಾರ ಶರ್ಮಾ, ಹಿರಿಯ ನಟ ಪ್ರಾಣ ಮುಂತಾದವರ ಸೈಯದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೊಂದು ಅಬ್ಜಲ್ಲಾಸಾಬರ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ವಸಂತಕುಮಾರ ಗೋಪಿ ನಿದೇಶನದ “ಕುಶ್ವರ ಅಲ್ಲ ತೇರೆ ನಾಮ” ಹಿಂದಿ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇವರ ಗೋಪಿಂದ ಭಟ್ಟರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ ನಾರಾಯಣ ತಿವಾರಿಯವರು ಆ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅಂದಿನ ಪ್ರಥಾನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಭಾವೇಕ್ಕತೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಆ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸೌಹಾದರ್ತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಂಧಿ ಅದನ್ನು

ವೀಕ್ಷಣೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಗುಡಗೇರಿ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ದ್ಯಾಮುವ್ವ ಶರೀಫ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂಗುತಿ ನೀಡುವ ದೃಶ್ಯ ಕುರುಪು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜಿತ್ತು ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಿವಾರಿಯವರು ಇವರನ್ನು ಹಿಂದಿ ಜಿತ್ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿನಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಶರೀರ್ ರ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇವರ ಭಾವಮೂರ್ಚ ಅಭಿನಯ ಎನ್ನಾದಿ. ತಿವಾರಿಯವರನ್ನು ಸಮೋಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಯಾಲ್ಲಾಂಕಾರನ್ನು ತಿವಾರಿಯರು ಮುಂಬ್ಯೇನ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೇಹರು ನ್ಯಾಶನಲ್ ಯೂಳ್ಫ್ ಸಂಟರನಿಂದ ಹೊಸ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲವಿನೋಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಕನಾರ್ಚಿಕರಿಂದ ಬಂದ ಹೊಸ ಕಲಾವಿದರೆಂಬ ಗೌರವ ನೀಡಿದ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ ನಿದೇಶಕರು ಸ್ವತಹ ಲವಿನೋ ರೈಲು ನಿಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇವರಿಗೆ ಮಾಲಾರ್ಖಣ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೇನು ಹೊಸ ಹಿಂದಿ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಾನ ಭೂಮಿಕೆಗೆ ಆಯ್ದಿಯಾದ ಅಬ್ಬಾಲ್ಲಾಂಕಾರ ಭಾಗ್ಯದ ಚಾಗಿಲು ತರೆಯಿತನ್ನುಪಡ್ಡರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂಬ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕೋಮು ಗಲಭೆ ಎದ್ದು ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಹಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಂತ ಬಿಸಿ ವಾತವಾರಣ ನಿಮಿಂಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ವಾ ತಮಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆದ್ದರಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡ ಅಬ್ಬಾಲ್ಲಾಂಕಾರು ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಹಿಂದಿ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಮಗನ ಸೇವೆಯಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ

ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರು ಪತ್ತಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಹದಿನೆಬಿ, ಮಪ್ಪಮಾಲಾ, ಮಗ ಮಹಿಮ್ಮದ ಇಸ್ತಾಯಿಲ್ (ಬಾಬು), ಸೋಸೆ ಶಬನಮ್, ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳಾದ ಗೌಪಮೋಹಿಂದ್ರೀನ್ (ರಬ್ಬಾನಿ), ಮನಸೂರ ಅಲ್, ಮೊಮ್ಮೆಜ್ಞಾನಿ, ಮಗಳು ವರ್ಜೀರಬಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಜಿ ಜನ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾನ ಧ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದರು. ಕೆನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಮಾಡುವ ಮಾಸಿಕ ರೂ.೧,೦೦೦/- ರೂಪಾಯಿ ವೇತನ ಹಾಗೂ ಪತ್ತಿ ಮಪ್ಪಮಾಲಾರು ಗ್ರಾಮೀಣ ರಂಗಭೂಮಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಅಲ್ಲ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮಗ, ಸೋಸೆಯ ಚೇಲರಿಂಗ್ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಮನಸೆವನನ್ನು ಶಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಸೋದರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗ ಮಹಿಮ್ಮದ ಇಸ್ತಾಯಿಲ್(ಬಾಬು)ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಿರದ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲ ಬಂಧು ಬಳಗ್ವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಪ್ಪಮಾಲಾರ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಈ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕಿನ ಅವಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಸ್ಥಂತ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಲನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಮಾತುಗಳೂ ಮೌನವಾಗಿ ಕೇವಲ ಸಂಜ್ಞಾಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕು ನೂಕಿದರು. ಪತ್ತಿ ಮಪ್ಪಮಾಲಾ, ಮಗ, ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಗೌರವಭಾವದಿಂದ ಅಬ್ಯಾಲ್ಸಾಬರ ಸೇವ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಮೇಲೆ ಇವರ ಸೋದರ ಮಹಿಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಧಾಲಾಯ್ತೋರ ಗಮನ ಸದಾ ಈ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲಿದೆ.

ಅನುಭಂಧ

ಶ್ರೀ ಅಭ್ಯಲ್ಪಾಬ ಅಣ್ಣಗೇರಿಯವರು ಸೇವೆ ಶಲ್ಲಿಂದ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳು

- ೧) ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ನಾಟಕಸಂಘ ದೊಡ್ಡವಾಡ ರೇಖೆಗಳ ಮಾಲಕರು: ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಜ ಲಾಂಛನಿಮಿತ (ದೊಡ್ಡವಾಡ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು).
- ೨) ಶ್ರೀ ಅಮರೇಶ್ವರ ನಾಟಕಸಂಘ ಸಿಂದನಾರ ರೇಖೆ ಮಾಲಕರು ಮೃಡದೇವ ಗವಾಯಿಗಳು.
- ೩) ಶ್ರೀ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ನಾಟಕಸಂಘ ದೊಡ್ಡವಾಡ ರೇಖೆ-ರಿಂದ ರೇಖೆ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ.
- ೪) ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪರಾಜ ಬೈಲಹೊಂಗಲ (ಪೇಂಟರ್) ಕಂಪನಿ ರೇಖೆ.
- ೫) ಬಿಜಾಪುರ ವಿ.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರ ಕಂಪನಿ ರೇಖೆ.
- ೬) ಶ್ರೀ ನರೇಗಳ್ ಉನ್ನಬಸಯ್ಯನವರ ಕಂಪನಿ ರೇಖೆ.
- ೭) ಶ್ರೀ ಹದ್ದಿ ತಿವಣ್ಣ ಮೈಸೂರ ಥೇರೆಸಮೃದ್ಧನವರ ಬೆಳವಣಿಕ ಕಂಪನಿ ರೇಖೆ.
- ೮) ಶ್ರೀ ಕೃಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುರುನ ನಾಟಕಸಂಘ ಸುಳ್ಳ ರೇಖೆ. (ಮಾ. ಶ್ರೀಮಂತ ಮಲ್ಲನಗೌಡರು ದೇಶಾಯಿ).
- ೯) ಮೈಸೂರ ಶ್ರೀಕಂತ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿ.
- ೧೦) ಚಿತ್ರರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ರೇಖೆ-ಇಲಿ.
- ೧೧) ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞ ಉನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಥಿಯೋಡ್ಸ್ಕಲ್ ಕಂಪನಿ ತುಮಕೂರ ರೇಖೆ ಮತ್ತು ಶಂರದಶತಕ.
- ೧೨) ಮಂಗಳೂರಿನ ರ್ಯಾಯವರ ಕಂಪನಿ.
- ೧೩) ಶ್ರೀ ಯೋಗಾನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಪನಿ.
- ೧೪) ಶ್ರೀ ಏರೇಶ್ವರ ಕಂಪನಿ ಗದಗ.
- ೧೫) ಹುಬ್ಬಳಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಸಂಪರ್ಕ.
- ೧೬) ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಸಂಪರ್ಕ.
- ೧೭) ಶ್ರೀ ರೇವಣಹಿದ್ದೇಶ್ವರ ನಾಟಕಸಂಘ ರಾಣಿಬೇಸ್ವಾರ ರೇಖೆ (ಮಾ. ಹಾಲೇಶಪ್ಪ ಗೋಡಿ).
- ೧೮) ಧ್ವನಿಸುರುಳಿ ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕಗಳ ಸಂಪರ್ಕ.
- ೧೯) ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಮನಾಟಕ ಸಂಘ ಶಿರೂರ ಶಿಂಬಿಲಿರಿಂದ ಶಿಂಬಿಲಿ (ಮಾ. ಬಸವರಾಜ ಬೆಂಗೇರಿ).
- ೨೦) ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಜೀವನ.

ಅಭಿನಯಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳು ಹಾಗೂ ವಹಿಸಿದ ಪಾಠಗಳು

ನಾಟಕ	ಪಾಠ
೧) ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ	ಸ್ತೀಪಾತ್ರ, ಮಲ್ಲಿಕಾಬುನ, ವೇಮಣ್ಣಿ
೨) ಕಲಬುಗಿರ್ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ	ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ
೩) ಮರಂದರದಾಸ	ದಾಸರು
೪) ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ	ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ
೫) ರಕ್ತರಾತ್ರಿ	ದುರೋಽಧನ, ಶೃಷ್ಟಿ
೬) ರೇಣುಕಾ ಯಲ್ಲಮ್ಮೆ	ಜಮದಗ್ಗಿ, ಪರಶುರಾಮ
೭) ಬೆಳಕು ತಂದ ಬಾಲೆ	ವೃದ್ಧಿ
೮) ತಾಯಿ ಕರುಳು	ಮಹಾಂತೇಶ
೯) ವರ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡು	ಕನಕಮೂರ್ತಿ ವಕೀಲ
೧೦) ಸಾಹುಕಾರ	ನಾಯಕ
೧೧) ಟಿಪ್ಪು ಸುಲಾಘನ	ಟಿಪ್ಪು, ಮೀರಸಾಧಕ
೧೨) ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ	ಗುರುಸಿದ್ಧ ನಾಯಕ
೧೩) ಮಲಮಗಳು	ಸಾಹುಕಾರ ರಂಗಣ್ಣ
೧೪) ಸ್ತೀರತ್ವ, ಮತ್ತಳೆ	ನಾಯಕ
೧೫) ಅಕ್ಷಯಾಂಬರ	ಶೃಷ್ಟಿ
೧೬) ಬಡತನದ ಭೂತ	ನಾಯಕ
೧೭) ಮಾತಂಗ ಕಸ್ತೆ	ನಾಯಕ
೧೮) ದಾರಿದೀಪ	ನಾಯಕ
೧೯) ರತ್ನಮಾಂಗಲ್ಯ	ಹಾಸ್ಯ
೨೦) ಸೋತು ಗೆದ್ದ ಸಾದ್ದಿ	ಚನ್ನೇರ
೨೧) ದಸರಾ	ನಾಯಕ
೨೨) ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಾರಿಂದ ಸೂರ್ಯಾದಯದವರಗೆ	ರಾಜಾ
೨೩) ಶ್ರೀ ಜಗಜೈನೈತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ	ಶಾತಾನ್ಯಮುನಿ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು
೨೪) ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಫಕೀರೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ	ಶಾಜಾ ಅಮೀನುದ್ದೀನ್
೨೫) ಭಕ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿ	ಸಿದ್ದಿ ಜೋಹಾರಿಖಾನ

ಶ್ರೀ ಅಬ್ದಲ್ಲಸಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು

ಕನ್ನಡ	ಹಿಂದಿ
ಒ) ಬದುಕು ಬಂಗಾರವಾಯ್ಯು	೧) ಕೆಕ್ಕರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೆನಾಮ
೨) ರೇಣುಕಾ ಯಲ್ಲಿಮ್ಮು	೨) ಜಂಗ
೩) ಮಮತೆಯ ಮಡಿಲು	೩) ದಸ್ತಾನೆ ಮಜನೂ
೪) ಪ್ರತಿಮಾ	೪) ಮೃಚಪ್ಪೆ ನಟೀ ರಹೂಂಗಿ
೫) ಆತ್ಮಕ್ರಿಕ್ತಿ	
೬) ಪ್ರೇಮಜ್ಞಾಲೆ	
೭) ಕಪ್ಪುಕೊಳ	
೮) ಅಲ್ಲಾ ನೀನೆ, ನೀನೆ ಕೆಕ್ಕರ	
೯) ಗಾನಯೋಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಗವಾಯಿ	
೧೦) ಗುಲಾಬಿ ಟಾಕೀಜ	

ಪ್ರಶ್ನೆ, ಸ್ವಾನ್ಯಾಸಗಳು

- ೧) ಮುಂಬೈ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ನ್ಯಾಶನಲ್ ಯೂಫ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ ಎನ್.ಡಿ. ತಿವಾರಿಯವರಿಂದ ಸನ್ನಾನ -೧೯೮೧.
- ೨) ಕನಾರ್ಚಿಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶ್ನೆಸ್‌ಡಾ॥ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ ರೇಖಾ.
- ೩) ಡಾ॥ ರಾಜಕುಮಾರ, ಎಚ್.ಡಿ. ದೇವಗೌಡ, ಬಿ. ಸರೋಜಾದೇವಿ, ಜ.ವಿ. ಅಯ್ಯರಿಂದ ಸನ್ನಾನ ೧೯೯೬.
- ೪) ಗದಗ ಶೋಂಟದ ಡಾ || ಸಿದ್ಧಲೀಂಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಸನ್ನಾನ ೨೦೦೯.
- ೫) ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲಾ ಭಾಲ್ಯೆ ಹಿರೇಮುತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಡಾ || ಬಸವಲೀಂಗ ವಚ್ಚಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಸನ್ನಾನ ೨೦೦೯.
- ೬) ಧಾರವಾಡ ಕನಾರ್ಚಿಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಿಕ ಸಂಘದಿಂದ ರಾಜೇಶ್ವರ್ತವರ್ದ ಸನ್ನಾನ ೨೦೦೯.
- ೭) ಸಾಹೆಹಳ್ಳಿ ಡಾ || ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಸನ್ನಾನ ೨೦೧೦.

- ೮) ಗದಗನಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಪುಟ್ಟರಾಜ ಕೆವಿ ಗವಾಯಿಗಳರವರಿಂದ ಸನ್ಮಾನ
 ೯) ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬಿಗ್ರ ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣಾನಂದ
 ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನ
 ೧೦) ಬೆಂಗಳೂರು ಡಾ॥ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬೆಳ್ಳಕಡಗದೊಂದಿಗೆ ಅಂದಿ.
 ೧೧) ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಮನಾಟಕ ಸಂಘ ತಿರೂರ. “ಬಸವ ರಂಗಕಲಾ ಭೂಷಣ”
 ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ೫೦೦/- ರೂ ನಗದಿನೋಂದಿಗೆ ಅಂದಿ.

ಪತ್ರಿಕಾ ಲೇಖನಗಳು

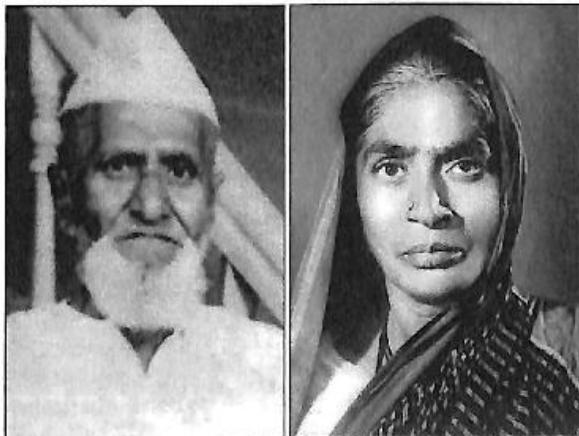
- ೧) ಅರವಿಂದ (ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಸಾಬ) ಎಣ್ಣ ಪೂತ್ರಕ್ಕೂ ಸ್ನೇ- ಜನರಾಜೀ-೧೯೨೮.
 ೨) ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬಾದಜಾ - ಲೇ. ಗವೀಶ ಹಿರೇಮತ. ವಿಜಯ ಕನಾಂಟಿಕ-
 ೨೦೦೨.
 ೩) ನಾಟಕವೇ “ಕುಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ”ಯಲ್ಲಾ ಲೇ. ಮನೋಜ ಪಾಟೀಲ. ಸಂಯುಕ್ತ
 ಕನಾಂಟಿಕ- ೨೦೦೫.
 ೪) ಸ್ವಂತ ಸೂರಿಲ್ಲದ “ರಂಗಭೂಮಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ” ಲೇ. ಗಣೇಶ ಅಮೀನಗಡ.
 ಪ್ರಜಾವಾಣಿ-೨೦೦೯.
 ೫) ರಂಗಭೂಮಿಯ ದುರ್ದೈವಿ. ಲೇ ಪಕ್ಷೇಣಿ ಅರಗೋಳ. ಹೃಷ್ಣಪ್ರೋ ಆರ್ಕ್‌ಕ-೨೦೧೦.
 ೬) ಬಣ್ಣದ ಬದುಕಿಗೆ - ಲೇ. ಭಾಗ್ನಶ್ರೀ ಭೂಮರಣ್ಣ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ-೨೦೧೨.
 ೭) ಬಸವ ರಂಗಕಲಾ ಭೂಷಣ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಸಾಬ - ಲೇ. ಗಣೇಶ ಅಮೀನಗಡ.
 ಪ್ರಜಾವಾಣಿ-೨೦೧೨.
 ೮) ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಡಿತ್ತು ನೆನಪು-ಲೇ. ಪ್ರೇಮಾ ಬಾದಾಮಿ. ವಿಜಯವಾಣಿ- ೨೦೧೨.
 ೯) ರಾಮನಾಗಿ ರಂಗವನ್ನಾಗಿದ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಸಾಬೋ- ಲೇ. ಗುಡಿಪಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ್.
 ಪ್ರಜಾವಾಣಿ - ೨೦೧೫
 ೧೦) ರಂಗಸಂಪನ್ಮರು - ಲೇ. ಬಸವರಾಜ ಬಂಗೇರಿ, ತಿರೂರ. ಪ್ರಕಟಕೆ, ಕನಾಂಟಿಕ
 ನಾಟಕ ಅಕಾಡಮಿ-೨೦೧೪.

ಅಬ್ದಲ್‌ಖಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರ ಅಜ್ಞ

ಕನಾಟಿಕ ಕವಿತಂತ್ರ ನಲವಡಿ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರರಚತ 'ಮಹಾರಾಜೆ ಕತ್ತಳ್ಯರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ'
ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆದಳತ ಪರವಾನಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ
ಪರವಾನಿಗೆ ಪಡೆದು ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಹಾತ್ತರಾದ ಧೀಮಂತ ರಂಗಕೆರ್ಮ
ಹುಸೇನ್‌ಸಾಬ್ ರಾಜೇನ್‌ಸಾಬ್ ಅಲ್ಲಾಭಕ್ತ್, ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ

ಅಬ್ದಲ್‌ಖಾಬ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ

ಮದಾನ್‌ಸಾಬ್ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವ

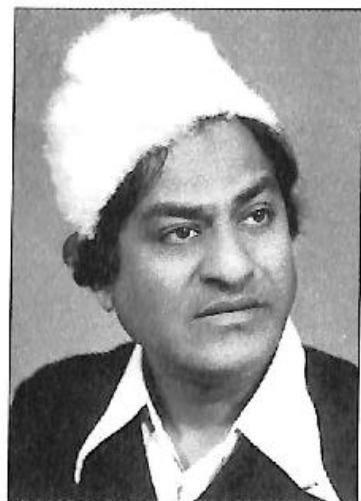
ವಡೀರ್ಜಿ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವ

1958ರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವಾದ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ 'ದಕರಾ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜುಲ್ ಸಾಬರಿಗೆ ಉನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಜಾತ್ಮಧಾರಿ ದೊಡ್ಡವಾದ ಘಕ್ಕುಸಾರ್, ನಿಂತವರು ಕಿತ್ತೂರ ನಿಂಗಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಮೊಜಯಲು ನಿಂತ ಉಪ್ಪಿನ ಬೆಣಗೇರಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯ,

1965ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ಬಿ. ಧುತ್ತರಗಿಯವರ 'ಬೀಳಕು ನೀಡಿದ ಭಾಲೆ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಂತಾ ಪತ್ತಾರದೊಂದಿಗೆ ಅಬ್ಜುಲ್ ಸಾರ್ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ

ಚತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಿನ ಅಬ್ಜುಲ್ ಸಾರ್ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ (ಅರವಿಂದ)

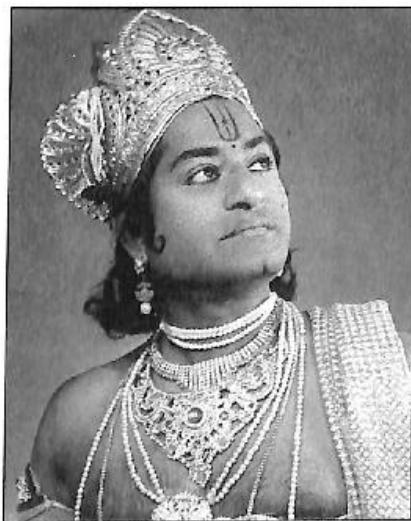
1977ರಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ 'ಮನೆ ಅಳಿಯ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೆಲಿಟರಿ ಮೇಡರ್ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಅಬ್ದುಲ್‌ಸಾಬ್ ಅರ್ಜುನ್‌ರಿ (ನಡುವಿನವರು)

1978ರಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ 'ಎಚೆಯೂರು ಶಿಥ್‌ಲಿಂಗೇಶ್ವರ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಿಥ್‌ಲಿಂಗೇಶ್ವರರ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್‌ಸಾಬ್ ಅರ್ಜುನ್‌ರಿ

1989ರಲ್ಲಿ 'ದೇಸಾಯರ ದಬಾರ್' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗುಣಿ ಮಹಿಮಾಲಾರೋಂದಿಗೆ
ಅಭ್ಯಾಸಾಬ್ದ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ

ಗುಣಿ ಕಂಪನಿಯ 'ಲವ-ಪ್ರತ್ಯ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ

'ಮಲಮಗಳು' ನಾಟಕದ ಶಾಮಕಾರ
ರಂಗಣನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ

‘ಅಲ್ಲಾ ನೀನೇ ನೀನೇ ಕಾಶ್ಮರ’ (ಕನ್ನಡ), ‘ಕಾಶ್ಮರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೇ ನಾಮ್’ (ಹಿಂದಿ)
ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಸದ ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ

‘ರಕ್ತರಾತ್ರಿ’, ‘ಕುರ್ಕೈತ್ತೆ’, ‘ಆಕ್ಷಯಾಂಬರ’,
‘ಬಾಣಿಗ ಭೀಮ’ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ
ದುರೋಧನನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ

ಸಭ್ಯದ ಶ್ರೀರೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಡ್‌ನ
ನಾಟ್ಯಸಂಖಾದ ‘ಕುರ್ಕೈತ್ತೆ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರಧಾರಿ

‘ಮೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ
ಮೊಯೂರ್ಯಸ್ವರೂಪರಿಗೆ’
ವಹ್ನಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾಸಾಬ್ದ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ.
ಜವನಟಿಯೊಂದಿಗೆ

‘ಅಲ್ಲಾ ನಿನೇ ನಿನೇ ಕುಶರ್’
ಚತುರ್ದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟರ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾಸಾಬ್ದ
ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಕರೀಫರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಸತ್ಯಜಿತ್ (ಸಯ್ಯದ್)

ಶಿರೂರ ವಿಕ್ರಾಂತಿ ರಮ್ಮೆ ನಾಟಕ ಸಂಖೆದ ‘ಜಗಟ್ಟೋತ್ತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಶಾಸ್ವಮನಿ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾಸಾಬ್ದ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ವಾಗು ಬಸವೇಶ್ವರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜ ಚೆಂಗೇರಿ ಶಿರೂರ

‘ಅಲ್ಲಾ ನೀನೇ ನೀನೇ ಕಾಶ್ತರ್’ ಚಿತ್ರದ ಹಾಡುಗಳ ದ್ವಿನಿ ಮುದ್ರಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ವಸಂತಪುಮಾರ್ ಗೋಣಯವರೊಂದಿಗೆ

ಉಭಯ ಗಾನಾಚಾಯ್ ಪಂಡಿತ್ ಪುಷ್ಟಾಚ ಗವಾಯಿಗಳಿಂದ
ಅಭ್ಯುಲ್ ಸಾಬ್ ಅಣ್ಣೀಗೇರಿ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ನಾನ

ಕನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವಧಕ ಸಂಖ್ಯ, ಧಾರವಾಡ ಇವರಿಂದ ಗೌರವ ಕನ್ನಾನ.
ಶ್ರೀಪತಿ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ ಅಣ್ಣೀಗೇರಿ ಸಹಾ ಉಪಕೃತಿರುವರು

ಅಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ ಎನ್.ಡಿ. ತಿವಾರಿ ಅವರಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ
ಅಭ್ಯಂತಾರ್ಥಿ ಅಂಗೇರೆ (ಅರವಿಂದ)

1994ರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತ ಡಾ. ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಂದ ಕನಾಟಕ ನಾಟಕ
ಅಳಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಭ್ಯಂತಾರ್ಥಿ ಅಂಗೇರೆ. ಅಳಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದೋದ್ದಿ ಲೀಲಾ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಗುಡಗೇರಿ ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನಾಟ್ಯಸಂಖಾದ 45ನೇ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜುಲ್ ಶಾಬ್ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರ ನಟ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ, ಎನ್. ಬಸವರಾಜರು ಉಪಕೃತರಿದ್ದರು.

ಚಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಾ. ದಯಾನಂದ ಶಾಗರ್ ಪ್ರತಿಭಾನದಿಂದ ಅಬ್ಜುಲ್ ಶಾಬ್ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ ರಂಗದಂಂತಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಕಡಗ ಮೂಡಿ ಸನ್ಮಾನ. ಮಾಜಿ ಸಚಿವ ಡಾ. ಡಿ. ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರ ಶಾಗರ್ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರನಾಟ ದ್ವಾರಕೀಶ್ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿರೂರಿನ ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ರಮ್ಯ ನಾಟಕ ಸಂಖೆದ ದಶಮಾನೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ ಸಾರ್ ಅಗ್ನಿಗೇರಿಯವರಿಗೆ 'ಬಸವ ರಂಗಕಲಾ ಭೂಪ್ರಾ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಸಕ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಬೆಲ್ಲಿದ, ಹಿರಿಯ ಸಂಖೋಡಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಶ್ರೀ ಬಸವ ಜಯಮೃತ್ಯಂಚಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಸದ ಪ್ರಾಣದ ಜೋತಿ, ಬಸವರಾಜ ಬೆಂಗೇರಿ, ಪ್ರಾಜ್ಯಮಾಲಾ ಅಗ್ನಿಗೇರಿ ಮುಂತಾದವರು.

ಗದಗದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರಾದ ಫ್ಲೋರಿನಾಚಾರಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ಸಾರ್ ಅಗ್ನಿಗೇರಿ, ಸಾರಂಗಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ರಪಂಚ ಸನಾನ್. ಡಾ. ತೋಂಟಿ ಶಿಥಲಿಂಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಡಾಗ್. ಶ್ರೀ ಬಸವಚಯ ಮೃತ್ಯಂಚಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸ.